SHAPE CD INSIDE!

50 ש"ח מתנה
להופעה של
WHITE SKULL

גליון מס' 3
המחיר 24.90 ₪ כולל מע"מ. באילת 21.30

METAL HAMMER

ISRAELI TRUE METAL FOR

GRAVE DIGGER
The Story Of The Sword
בקרוב בישראל!

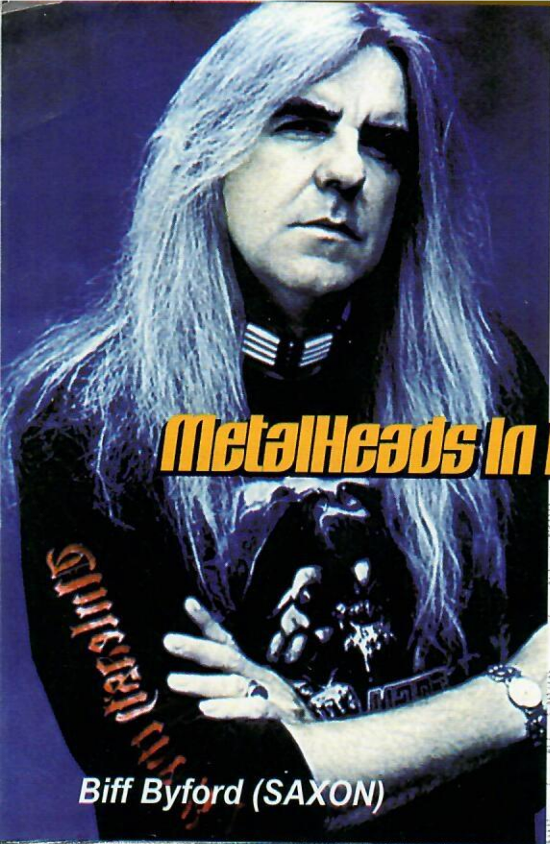
- U.D.O.
- Saxon
- Metal Church
- Cannibal Corpse
- Megadeth
- Orphaned Land
- Primal Fear
- Iron Maiden

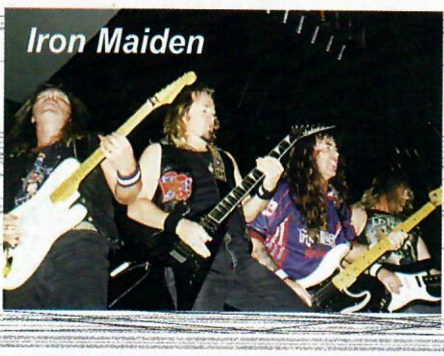
WebMasterS!
METAL HAMMER ISRAEL צריך אתכם!

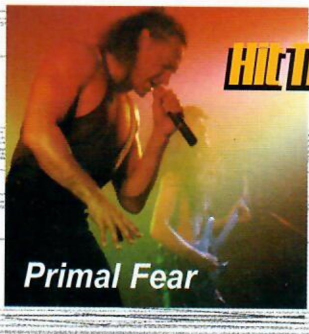
חינם! פוסטר ענק!

להתחבר למוזיקה אלקטרונית
VIRUS
ADVANCED SIMULATED ANALOG SYNTHESIZER
VIRUS kb
REAKTOR
PROTEUS 2000
audity 2000
PULSAR
APS
micro WAVE
WAVE
ULTRA
micro WAVE XT
Q
NATIVE INSTRUMENTS
SOFTWARE SYNTHESIS
waldorf
E-MU
creamw@re
access
חברות הסינטיסייזרים
הטובות בעולם רק ב-
מיוזיק שופ
רח' דיזינגוף 70, קומת מרתף בחצר
תל אביב. טל' 03-5254161
art: laufer@gezernet.co.il

Biff Byford (SAXON)

Iron Maiden

Primal Fear

Domine

METAL HAMMER ISRAELI TRUE METAL FORCE גליון מס' 3

מו"ל: מ.מ.י מיוזיק מדיה ישראל בע"מ

מערכת
חן רותם, יריב פרלמוטר,
בועז בר לוי, מאור אפלבוים,
אבי שחר, שי ברקוביץ',
ניר שילוני, איתי קרש

EU Correspondents
Amit Lwow
Yvette Salthouse

US Correspondents
Asaf Bar Lev
Dr. Metal
www.metalmeltdown.com

עורך
Metal Heart בולוס

מנהל שיווק ופרסום
איגור שניידר

מנהל מכירות והפצה
דניאל קורוגודסקי

עיצוב גרפי
NoamRaw

עריכה לשונית
רינה חבר

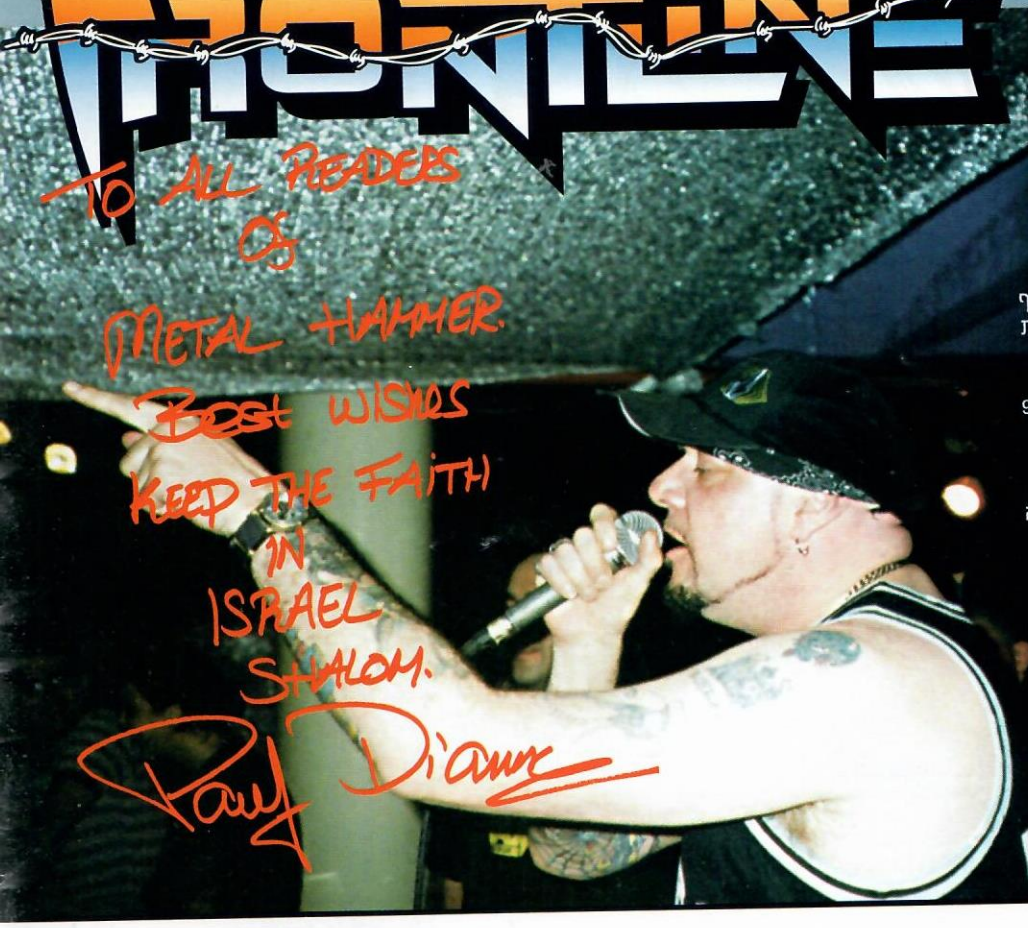
כתובת המערכת
ת.ד. 52043, תל-אביב 67212
טל': 03-6881410
פקס: 03-6885187
e-mail:metal_hammer@mail.com

מנכ"ל
גארי שניידר

Metal Hammer Israel
P.O. Box 52043
Tel Aviv 67212
Israel
Ph: +(972-3) 688-1410
Fax: +(972-3) 688-5187
e-mail:metal_hammer@mail.com
http://visit.to/MetalHammerIsrael

Heavy Metal Is The Law!

FRONTLINE

Hail!

עבר עוד חודש ואנחנו ממשיכים להוסיף פחמים לגחלת ה-metal, ואתם ה-metalheads הנאמנים ממשיכים לספק לנו חומר למחשבה. ביקשתם יותר מסיבות - קיבלתם!
Paul DiAnno הגיע למסיבה שהתקיימה בסוף אוקטובר ורבים מכם הגיעו ודפקו את הראש כנדרש! באחד המכתבים שקיבלנו שאלתם מדוע אין הופעות בארץ. התשובה היתה ברורה לנו לפני הרבה זמן: כי אף אחד לא מזמין להקות להופיע כאן. לכן, החלטנו לשנות את המצב. כמו שכבר הבנתם,
White Shull באים להופיע כאן ב-18 לדצמבר יחד עם **Chris Boltendahl** מ-**Grave Digger**. בעמוד 9 תוכלו למצוא הסברים כיצד לקבל הנחה בסך של 50 ש"ח להופעה שתמיד חלמתם לראות.

אנו מארגנים הסעות מכל רחבי הארץ, לא משנה איפה אתם נמצאים, בקרית שמונה או בבאר שבע, תוכלו להגיע להופעה ולחזור הביתה. יש לנו כבר תוכניות גדולות לחודשים הבאים: יותר מסיבות, יותר הופעות.
כל זה בזכותכם - true metal brothers and sisters!
תמיכתכם בעיתון מביאה תוצאות!
המשיכו לתמוך בעיתון והעיתון יתמוך בכם!
זיכרו: Heavy Metal Is The Law!

Together We Fight Side By Side!
Hail!

העורך

Paul DiAnno ויהודה דוד מ"רקיע"

מקורות מקורבים ל-**Pantera** דיווחו כי אלבומם הבא יהיה הרבה יותר ברוטלי מקודמו. טרם נקבע תאריך לצאתו של האלבום, אך כבר נקבע שהלהקה תצא לסיבוב הופעות ביחד עם **Metallica**.

לאחרונה נפוצו שמועות ש-**Ross Robinson** (המפיק של **Korn** ו-**Limp Bizkit**) יפיק את אלבומם החדש של **Emperor**. **Smaoth**, הגיטריסט של הלהקה טוען כי השמועות אינן נכונות ו-**Emperor** לא מתכוונים לעבוד איתו בשלב זה.

Van Halen
שוב מחפשים סולן ללהקה. כידוע **Gary Cherone** שימש כסולן עד לאחרונה, אך מסיבות לא ברורות נאלץ לעזוב באמצע ההקלטות והוא פתח בקריירת סולו. עדיין לא ברור אם החומר שכבר הוקלט יצא אי פעם לאור.

Rob Halford
שוב מחפש חברת תקליטים. המלצה שלנו: אין לך מה לחפש, קח דוגמא מ-Bruce Dickinson, תחזור ל-**Judas Priest**.

שני סולנים ב-Anthrax!
Joey Belladonna, סולנה הקודם של הלהקה, הוזמן על ידי הלהקה להצטרף ל-**John Bosh**, להקליט גרסת-כיסוי ללהקת **The Temptations**. השיר יכנס לאלבום האוסף של **Anthrax**, האמור לצאת בסוף החודש. **Anthrax** מתכוונים לצאת לסיבוב הופעות עם שני זמרים: **Belladonna** יפתח את ההופעה ו-**Bosh** יסיים אותה. לפי הנהלת הלהקה לא מדובר בסידור חדש קבוע אלא באירוע חד פעמי.

My Dying Bride
באלבומם החדש-
"The Light At The End Of The World", חזרה למקורות גם מבחינה מוסיקלית וגם מבחינה ויזואלית (הוחזר הלוגו הישן והטוב).

Metallica
מוציאים את אלבומם החדש **"S&M"** ב-23 לנובמבר.

Blaze Bayley
שעד לא מזמן היה הסולן של **Iron Maiden**, כבר עובד על פרויקט סולו. האלבום שיקרא **"Evolution"** אמור לצאת בסביבות מרץ-אפריל בשנה הבאה.

צילומים: בועז בר לוי

מבצע לקוראי METAL HAMMER ב - MUSIC CENTER

BRIAN MOORE

Brian Moore
גיטרות עבודת יד
Custom Made
בסטנדרט הגבוה ביותר.

10%
הנחה
על כל
המוצרים

מיוזיק סנטר
Music Center

LINE6

העתיד כבר כאן!
מגברים מבוססי תוכנה
המאפשרים לגיטריסט לנגן
ב-16 צלילים של מגברים
מפורסמים ובאותו מגבר.

TACOMA GUITARS

חדש בישראל!
מגוון רחב של גיטרות
אקוסטיות קלאסיות
תוצרת ארה"ב.

POD
PreAmp +מולטי אפקט להקלטות direct והופעות.
היחיד מסוגו בעולם, מאפשר אותן פונקציות כמו
במגבר Line 6 בחבילה קטנה וקומפקטית

פיק-אפים
במיוזיק סנטר ProShop תמצאו
את שתי חברות הפיק-אפים
הטובות בעולם:
EMG-ו DiMarzio

כבלים
כבל מס׳ 1 לגיטרה ובס, כלי
נגינה אלקטרוניים ואולפנים.

WARWICK

העילית ביטרות הבס
כלים מדהימים ביופים
ובצלילים, עצים אקזוטיים,
אלקטרוניקה מתקדמת.

METAL HAMMER מבצע בלעדי לקוראי

~~850~~ **600** ש"ח כולל מע"מ
גיטרה קלאסית תוצרת ספרד
IGUAZU CASTELANA

~~850~~ **650** ש"ח כולל מע"מ
גיטרה חשמלית
Cupid ST-20M

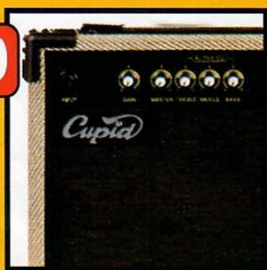
~~250~~ **180** ש"ח כולל מע"מ
גיטרה קלאסית
BESTLER

~~1790~~ **1100** ש"ח כולל מע"מ
אורגן
YAMAHA PSR-225

~~2230~~ **1560** ש"ח כולל מע"מ
מערכת תופים כולל מצילות
POWER BEAT PS-5000

~~625~~ **450** ש"ח כולל מע"מ
מגבר לגיטרה
Cupid PL-10

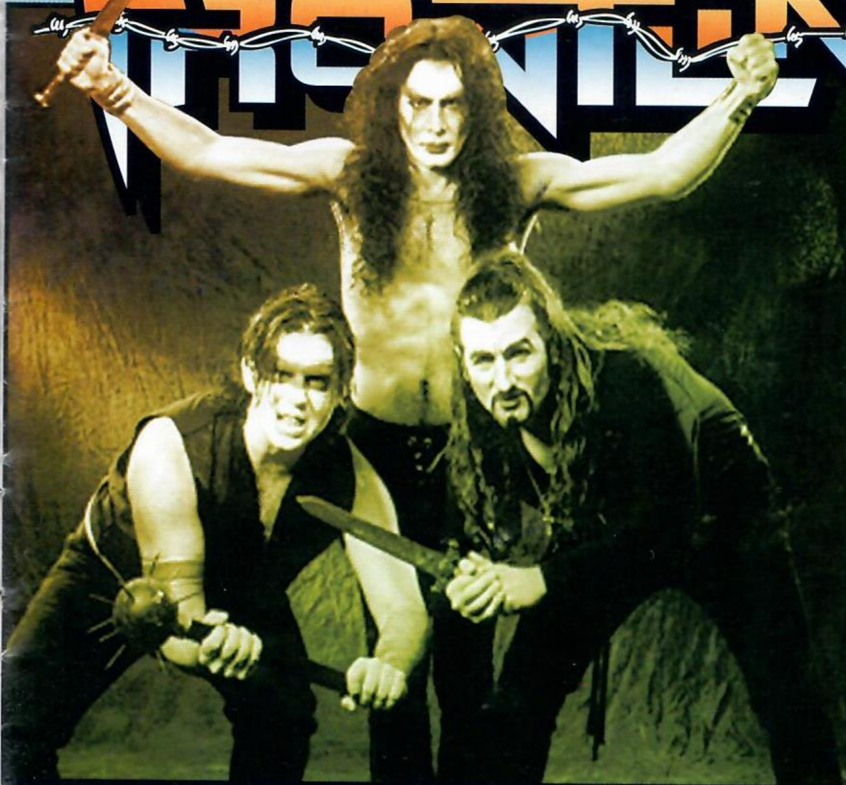
מבצע בלעדי לקוראי METAL HAMMER

מיוזיק סנטר: רח׳ פריימן 20 א.ת. הישן ראשון לציון טל: 03-9561740, פקס: 03-9675190
מיוזיק סנטר Music Center

פרונטליין

Kiss החליטו לסיים את המילניום בהופעה חגיגית בוונקובר, קנדה ב-31 לדצמבר. לא מדובר בסיבוב הופעות חדש, אלא רק בהופעה מיוחדת וחד-פעמית.

לאחר ההצלחה הגורפת בה זכתה אופרת ה-metal "**The House Of Atreus**", שנכתבה על ידי **David DeFeis** מנהיגה של **Virgin Steele**, התקבלו הרבה הזמנות מבתי האופרה ברחבי אירופה לאופרה נוספת בסגנון. האופרה הבאה תקרא "**The Marriage Of Heaven And Hell**" ותתבסס על שלושת האלבומים של **Virgin Steele**, "**The Marriage Of Heaven And Hell–Part I and Part II**" ו-"**Invictus**".

Motorhead

בסוף החודש תצא מהדורה מיוחדת של **Motorhead** ותכיל בתוכה ארבעה אלבומים של הלהקה: "**Overkill**", "**Bomber**", "**Ace Of Spades**" ו-"**No Remorse**". למהדורה יצורף פוסטר וחוברת בת שישים עמודים.

King Diamond

יכנס להקלטות לאלבום חדש ב-8 לינואר 2000. סיבוב ההופעות לקידום האלבום מתוכנן להתחיל בחודש מאי.

Metal Church

מתכוננים לסיבוב הופעות באירופה, שיתחיל בנובמבר, לקידום יצירתם האחרונה.

Helloween יכנסו לאולפן הקלטות בחודש ינואר. הלהקה כבר עובדת על חומר לאלבום הבא ומתכוונת להוציא אותו במאי 2000.

Max Cavalera

Monstrosity

עובדים על וידאו ביתי, שיכיל סצינות מסיבוב ההופעות שלהם עם **Samel** ו-**Dimmu Borgir**.

Noktrurnal Mortum

סיימו להקליט את אלבומם הבא שנקרא "**NeChrist**". האלבום מכיל 88 שירים!!! לאלבום זה הלהקה בחרה בסאונד יותר אגרסיבי. עדיין אין תאריך ליציאתו של האלבום.

Soulfly

יודיעו במסיבה פרטית ב- 19 בנובמבר, מי יחליף את **Roy Mayorga** בתפקיד המתופף בלהקה, בינתיים **Max Cavalera** הקליט שיר הנקרא "**Catch A Spirit**" לאלבום המחווה ל-**Lynn Strait**, סולנה של להקת **Snot** שנהרג בתאונת דרכים לפני כשנה.

Iced Earth

Iced Earth

מחפשים מתופף ללהקה. אם אתם מכירים מתופף צעיר ומוכשר האוהב power metal ומנגן דאבל בס, לא שותה ולא משתמש בסמים, אם אתם מכירים אחד כזה, אתם מוזמנים להפנות אותו ל:

Iced Earth
C/O Jon Shaffer
Platinum Dragon International
POB 174, Elizabeth Town
IN 47232
USA

Helloween

TRUE HEAVY METAL IN YOUR FACE!
Rhapsody "Legendary Tales"
Rhapsody "Symphony Of Enchanted Lands"
Mob Rules "Savage Land"
Luca Turilli "King Of The Nordic Twilight"
Excelsis "Kurt Of Koppigen"
LMP
Limb Music Products & Publishing
Luca Turilli "King Of The Nordic Twilight"
Rhapsody "Symphony Of Enchanted Lands"
front
back
Luca Turilli "King Of The Nordic Twilight"
Rhapsody "Legendary Tales"
Rhapsody "Symphony Of Enchanted Lands"
SHARK
SHARK Records is a Division of Crazy Life Music
Crystal Eyes "World Of Black And Silver"
Timo Tolkki "Classical Variations And Themes"
At Vance "No Escape"
Zanister "Symphonica Milennia"
Holy Mother "Criminal Afterlife"
עכשיו בחנויות התקליטים
לבירורים ופרטים נוספים: מיוזיק מדיה ישראל 03-6881410
ראה עמוד 39

Tony Iommi יוציא בקרוב אלבום סולו חדש בחברת תקליטים הנמצאת בבעלותה של **Sharon Osbourne** (אשתו של **Ozzy**). עדיין אין שם לאלבום, אך נודע כי באלבום יתארחו **Ozzy** עצמו, **Henry Rollins**, **Phil Anselmo**, **Rob Halford** ו-**Billy Corgan**.

הופעת הבכורה של **Chuck Schuldiner**, עם **Control Denied**, נדחתה ל-19 באוקטובר. כידוע, בחודש אוגוסט התגלה גידול ממאיר בראשו של **Chuck**. לאחר טיפולים רבים וקשים המצב השתפר והוא מתכוון לחזור לפעילות מלאה. "הרופאים מרוצים מתוצאות הטיפול, אני עולה במשקל ולמרות שעליי לעבור בדיקה נוספת אני מרגיש טוב ומקווה להמשיך לעבוד", סיפר **Chuck** בראיון ל-**www.metal-rules.com**

את הפנים האלה לא תוכלו לשכוח

Dalmerots Kingdom היא בהחלט להקת ה-black metal המרעננת ביותר שיצאה מישראל בשנים האחרונות.
אלבום הבכורה שלהם "המסתורין הנצחי" שיצא ב-.M.D.M.A העלה אותם כמה דרגות ל-top הלהקות הישראליות, דבר שבא לידי ביטוי במכירות עצומות בקרב הקהל הישראלי.

לא עבר זמן רב ונעשו כמה שינויים בהרכב. את מקומו של Solas החליף Sir Lykos, ואת Psyre הבסיסט החליף Barbarious.

לאחר הופעה מצליחה ביותר עם להקת Rotting Christ, החלה הלהקה בכתיבת חומר חדש לאלבומה השני. Dalros הגיטריסט עזב את הלהקה ובמקומו הובא יהווה (הזכור לנו לטובה מ-Betrayer) כנגן session. והפולחן רק מתחיל.

מעטות הלהקות הישראליות הזוכות לחשיפה ופרסום בזכות עצמם. נדיר לשמוע הרכב black metal ישראלי, המשתפר ומתפתח במרוצת הזמן. את החומר החדש של Dalmerots Kingdom אי אפשר להגדיר כישראלי.
black metal, כמו שכתוב בספר- אמיתי וקר, שממש אינו מותיר מקום לספק. מי שאהב את האלבום הראשון לא יתאכזב ולאלה שלא - זה הזמן לאכול את הכובע.

השדים הישראלים מזמינים אתכם לחוות חוויה מסתורית ואפלה ולחדור לתוככי ליבם האפל של Dalmerots Kingdom.

Line Up: **Lord Baal Refahim**: Vocals, **H. Belagror The V**: Dark Poetry and Battery, **Sir Lykos**: Grim Guitars, **Barbarious**: Bass, **יהווה Hellish**: Guitars (session - courtesy of Betrayer)

GODS OF THE SEA

לגליון זה מצורף SHAPE CD

(T. Fonto)

No here now comes the lord
In his deep blue eyes
The secret of the world
See RAN is over him
She's looking for the gold
Vassels carry on
Sea it is the way to glory
Sea it is the sailor grave
Sea it is the way to glory
Now the waves are crying
chorus
They were daring men from the icy land
And they've tried to find a future in this storm
Please old God of the sea
Take away the pain
From your vast domain
RAN Goddess of the dark
We don't wanna reach
The bottom of the sea
Sea it is the ...
chorus
They were daring ...
See the siren maiden sits
With shining golden hair
Lorelei she's named
No the mariner is lost
The enchantin melodies
Are evil songs of death
Sea it is the ...
Gold, on sweetheart ramblings
Powerful is and pleasant
Who goes empty-handed
Down to sea-blue ran
Cold her kiss strike, and
Fleeting her embrace is
But we ocean's bride be
Troth with purest gold
chorus

לדיסק מחובר שובר מתנה בשווי 50 ש"ח להופעת White Skull בישראל.

חשוב!!! לפני ההשמעה במערכת יש להפרידו ע"י שבירה מגוף הדיסק עצמו. (ראה קו אדום)

את השובר ניתן לממש בחנויות התקליטים (ראה עמ' 42) או בקופות ביום ההופעה כדי לקבל הנחה של 50 ש"ח מתנת METAL HAMMER לדופקי הראש הישראלים.

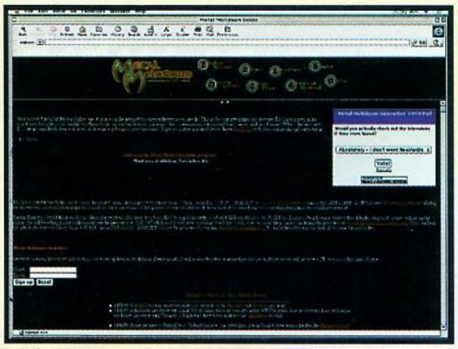
(בקשר לדיסק עצמו-מישהו צריך הוראות מיוחדות?!)

מחיר רגיל: 130 ש"ח מחיר אחרי הנחה: 80 ש"ח

בסוף ההופעה יעמיד Metal Hammer הסעות חינם לכל רחבי הארץ

פרטים נוספים בעמוד 42

The Web Goes Metal

חיפשתם תכנית מטאל ברדיו? תתחברו לאינטרנט בימי ו'. את הפרטים תוכלו למצוא ב-
www.metalmeltdown.com

עוד תחנת רדיו ברשת
www.rocknetwork.com

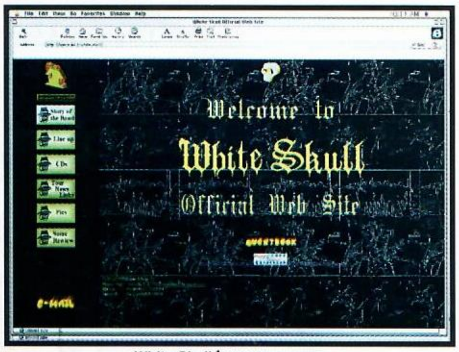
המקור האולטימטיבי לכל נושאי ה-true metal
www.metal-rules.com

תחנת רדיו נוספת לעניני hard rock ו-metal
www.hardradio.com

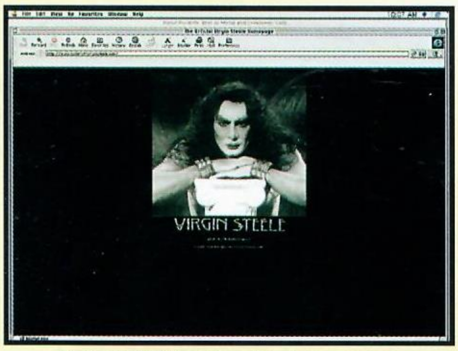
"ברזליקה": האתר הישראלי מוקדש רובו ככולו ל-Metallica
listen.to/barzellica

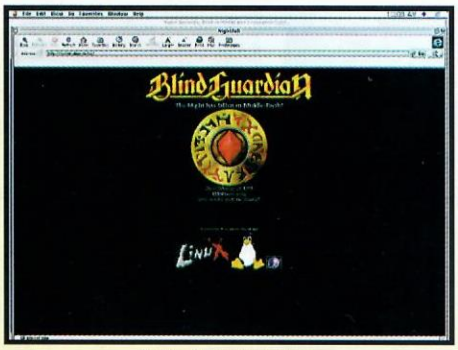
האתר הרשמי של White Skull
users.iol.it/white_skull

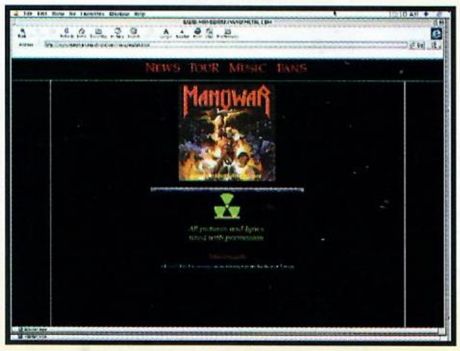
האתר הרשמי של Grave Digger
www.grave-digger.de

בקרו באתר הרשמי של Virgin Steele, By The Gods!
www.home-of-virginsteele.com

האתר הרשמי של ה-Bards
www.blind-guardian.com

האתר הרשמי של המלכים
www.manowarkingsofmetal.com

WebMasterS!

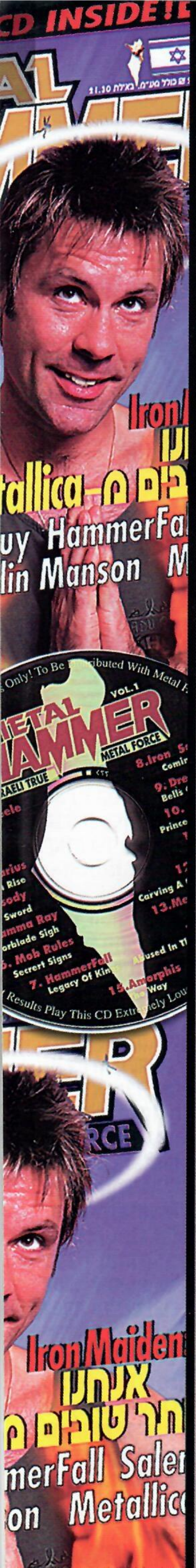
METAL HAMMER ISRAEL צריך אתכם!

מה אתם צריכים לעשות? לבנות אתר של
Metal Hammer Israel ולשלוח לנו
לינק ל: metal_hammer@mail.com
זיכרו: אין להשתמש בלוגו של Metal Hammer
בצורה כלשהי. ניתן לרשום את השם בלבדו המשימה ברורה?
האתר הטוב ביותר יהיה האתר הרשמי של Metal Hammer Israel.

הזוכה יקבל מנוי וכרטיס כניסה חינם לכל האירועים (מסיבות, הופעות, פסטיבלים) המאורגנים ע"י Metal Hammer Israel לכל החיים!!!

המגזין הולך לאינטרנט ומחפש את הטובים ביותר כדי לשים אותו שם אז רק אם אתם אלופי העולם תראו לנו מה אתם יכולים לעשות

UP ALL YOUR MOUSES! LET THE MADNESS BEGIN!

רוצה לקבל מגזין רוק בינלאומי בעברית עם דיסק מצורף כל חודש?

עשה מנוי ל-
METAL HAMMER ISRAEL

METAL HAMMER
ISRAELI TRUE METAL FORCE

טל': 03-6881410 פקס: 03-6885187
ת.ד. 52043, תל-אביב 67212

☐ אני מעוניין במנוי ל"12" גליונות: 288 ש"ח

☐ אני מעוניין במנוי ל"4" גליונות: 88 ש"ח

☐ אני מעוניין במנוי ל"2" גליונות: 44 ש"ח

נא חייבו את כרטיס האשראי שלי:

☐ ויזה ☐ ישראכרט ☐ דיינרס ☐ אמריקן אקספרס

מספר: ____ ____ ____ ____

מספר ת.ז.: _________ תוקף הכרטיס: __/__

שם משפחה ________ שם פרטי ________

כתובת ________________

טלפון ________ נייד ________

ניתן גם לשלוח המחאות לכתובת המערכת לפקודת מ.מ.י.- מיוזיק מדיה ישראל בע"מ

שלם רק 44 ש"ח
קבל - מנוי ל"M.H." לחודשיים
+T-שרט של "M.H." במתנה

שלם רק 88 ש"ח
קבל - מנוי ל"M.H." ל-4 חודשים
+T-שרט וכובע של "M.H." במתנה

שלם רק 288 ש"ח
קבל - מנוי שנתי ל"M.H." + T-שרט
וכובע של "M.H." + דיסק במתנה

Up All Your Irons!

METAL CHURCH

metal קם לתחייה. זה קורה לא רק באירופה אלא גם במקומות שעד לא מזמן לא היו ממש מזוהים עם metal, כגון, ישראל וארה"ב. אם אנחנו יכולים להתגאות, בינתיים, רק במסיבת metal פה ושם ובהופעה (פעם בשנה), לאמריקאים יש יותר מה להציג. בשנות ה־80, הגיעו מהחוף המערבי להקות thrash metal, שלמעשה עיצבו את סצינת המטאל לשנים הבאות. בין הלהקות האלה היו Megadeth ,Metallica ו-Metal Church.

בעוד השתיים הראשונות המשיכו לעשות מוסיקה, תוך כדי התאמה עצמית לאופנה המוסיקלית החדשה, Metal Church ירדו מהבמה עוד בשנת 1993, בגלל בעיות שונות. אולי זה צירוף מקרים, אולי לא, אבל בשנה שהמטאל באמת חזר ובגדול חזרה גם Metal Church עם אלבום נהדר שנקרא פשוט "Masterpiece". האיחוד של Metal Church בא בניגוד מוחלט לכל הסטריאוטיפים על "איחוד להקת על" שנוצרו "הודות" ל-KISS, Black Sabbath ו-Iron Maiden. David Wayne סולנה של הלהקה התפנה כדי להעניק ראיון מיוחד ל-Metal Hammer.

כל מעריץ metal אמיתי, התרגש למצוא תקליט חדש מ-Metal Church עם הרכב כמעט מקורי, איך זה קרה?
טוב, זה קרה במקרה, אני אנסה לקצר מכיוון שזה סיפור קצת ארוך.

זה בסדר, יש לי זמן.
אחד האולפנים ב-Seattle, שהקלטנו בהם, היה על סף סגירה. הם ניסו להתקשר לכל חברי Metal Church מכיוון שנשארו להם קלטות מאסטר שלנו ורצו שניקח אותן. אבל, כל מספרי הטלפון שלנו הוחלפו מאז. האדם היחיד שהם הצליחו לתפוס היה Craig והם אמרו לו "תשמע, אתה חייב להגיע לכאן לקחת את קלטות-מאסטר, מכיוון שאנחנו זורקים מכאן הכל". כל הקלטות הללו היו מהתקופה שהייתי בלהקה. היו שם הקלטות מהופעות חיות, כמה שירים שמעולם לא הוצאנו, שירים שנכתבו והוקלטו, אך מסיבה זו או אחרת לא מצאו עצמם על תקליט. Craig רץ לשם, והוציא את הקלטות מבין הערמות. היו שם בערך תריסר קלטות. המנהל הקודם שלהם הוציא ביפן אלבום מזעזע, שנשמע כאילו הוקלט בטייפ מנהלים. הוא הוציא את האלבום מהופעה חיה של Metal Church וכך הוא הפיץ אותו..

זה היה פשוט מזעזע. אז Craig לקח את הקלטות הללו, ובעודו זועם על אותו מנהל, על שהוציא את האלבום המזעזע, הוא התקשר לחברת תקליטים והציע להם להפיק משהו מהקלטות, בהשקעה זעומה מצדם... בחברת התקליטים הסכימו ותמורת סכום מזערי, Kurdt Vanderhoof ו-Craig Wells עיבדו את הקלטות הללו. אני חושב שהם כמעט "אפו אותן בתנור", כדי לקבל מהם סאונד טוב. בעוד הם עושים זאת, הציע Craig בטבעיות ל-Kurdt "היי, למה שלא נתאחד שוב ונעשה איזה אלבום.." - חודשיים לאחר מכן, מצאנו את עצמנו מתאמנים באולפן ומדברים על השירים לאלבום החדש. זה היה cool.

מה עם Craig Wells, למרות כל זאת הוא לא מופיע בהרכב הנוכחי?
טוב, נולדו לו כמה ילדים והוא אבא חדש, אז הוא מעדיף לנוח זמן מה. אבל הוא עדיין חלק מאיתנו. הוא עדיין בסימן שאלה... אבל הוא לא לגמרי מחוץ לתמונה.

אני מבין שההרכב הזה קבוע. האם נזכה לראות כמה אלבומים בעתיד?
אנחנו לוקחים את זה בשלבים. יש כאלה שאומרים... פרה... פרה, אנחנו אומרים תקליט... תקליט, מכיוון שאתה אף פעם לא יודע מה יביא איתו המחר. אחד הדברים שעוזרים לשמור על רמת לחץ נמוכה הוא, שאנחנו עושים זאת לשם הכיף. אם זה יהיה כבד מדי, או יגיע למצב שזה לא יהיה כיף, זה יגמר. לכל אחד מאיתנו יש עסקים משלו, ודברים קורים וניצבים בדרכנו. אבל, Kurdt ואני חושבים על אלבום נוסף ואנחנו כותבים מוסיקה, ואולי נצא גם לסיבוב הופעות ברחבי ארה"ב.

לגבי האלבום האחרון, הוא נשמע כמו כל אלבום אחר של Metal Church, מה עוד תוכל לספר לנו עליו?
אני יכול להוסיף שאני גאה בו, אני אוהב אותו. צריך לקחת בחשבון שזה היה אחד האלבומים שהכי קשה היה לנו לעשות, מכיוון שקרו הרבה דברים. כולם היו צריכים לעזוב את העבודות שלהם וכו'... וכו'... חוץ מזה, ההתמודדות עם זה שאתה שוב חלק מלהקה, והרי כש-Metal Church התפרקו לפני חמש שנים בערך, לא הייתי בהרכב ההוא. היינו צריכים להוציא הרבה "אפר ואבק מהארובות", כדי להעמיד את האלבום הזה על הרגליים.

יש כמה שירים בתקליט שמצאתי שהם קצת שונים משאר השירים באלבום, אחד עם שם מוזר "Lb. Of Cure" שנשמע קצת כמו שיר של Vanderhoof.
כן, זה אמור היה להיות "Pound Of Cure". לא היינו צריכים לעשות זאת, זו היתה טעות נוראית שלנו, טוב אולי לא טעות נוראית, אבל שגיאה בשיפוט לגבי שם השיר הזה, זה היה צריך להיות Pound. זו היתה בדיחה מלכתחילה, זה לא אמור להגמר כחלק מהאלבום. שמנו את ה-.Lb. בקיצור... על כל פנים, השיר הזה מדבר על החיים במוסד לחולי נפש. הרבה להקות metal עשו גרסאות כיסוי לשיר הזה בעבר, אבל לי היה ניסיון אישי. פעם הייתי חלק מצוות רפואי בצבא, הייתי אח וראיתי אנשים במחלקות לחולי נפש. עבדתי מקרוב עם אנשים מטורפים, ואני מתכוון מטורפים לחלוטין. אז למה לא לכתוב על זה שיר!

כן, למה לא! השיר האהוב עליי ביותר באלבום הוא "Sign In Blood".
כן, זה באמת שיר טוב. השיר מספר על אנשים שידעו שהם עומדים למות. היה להם הסכם. זו היתה המצאתה של המלכה Mary Tudor באנגליה. יש אפילו משקה על שמה, בגלל שהיא היתה רעה. יש להם משקה שנקרא Bloody Mary, מיץ עגבניות עם וודקה. על כל פנים, היא הרגה הרבה אנשים. שיטת המוות שלה, היתה חסרת רחמים אכזרית ואיטית. החלק העיקרי בסיפור הוא שהעם הסקוטי אמר "אנחנו לא ניתן לזה להימשך" והם חתמו על אמנה שבה אמרו במה הם מאמינים ושהם לא ישתפו פעולה עם מזימותיה. חלק מזקני העם אמרו "אתם יודעים שאם היא תשמע על

METAL MASTERPIECE

כך, אנחנו מתים". אז הם ניקבו את האצבעות שלהם וחתמו את שמם בדמם, מכיוון שהם ידעו שאם המלכה תדע על המסמך הם מחוסלים. היא כמובן תפסה אותם, עינתה והרגה אותם. עמית, היא לא היתה בן אדם טוב!

מה אתה יכול לספר על העטיפה של האלבום?
לא היה לי שום קשר לזה. זה היה רעיון של כמה ילדים, Kurdt עם איזה ילד עבדו על זה. טוב, אולי אני יכול לספר לך על כך קצת יותר. הגיטרה היא מהאלבום הראשון, אם אתה זוכר את העטיפה של האלבום הראשון. איכשהו הצלחנו לאבד את זה, משום מה זה עלה שוב על הפרק. Paul Allen שהוא בעל קבוצת הפוטבול של Seattle, Seattle Hawks, מקים מוזיאון Rock'n'Roll והוא מתכוון לשים את הגיטרה שלנו בתערוכה הקטנה שלו, אז זו היתה ההשראה לעטיפה.

אתם מתכוונים לצאת לסיבוב הופעות עם האלבום הזה?
כן, אנחנו עוזבים ב-16 לאוקטובר לסיבוב של עשרים הופעות באירופה, אני לא יודע אם נצליח להגיע אליכם, אבל בשמחה הייתי מגיע לישראל, ואני מתכוון אפילו רק לבוא לבקר. אפילו אם אנחנו לא יכולים להופיע, אני עדיין רוצה לבקר ופשוט לאכול כמה תפוזים, לבקר בארץ הקודש!

מה עם אמריקה, אתם תנגנו שם?
אני מקווה שבפברואר, אולי נהיה בסיבוב הופעות עם Savatage, זה יהיה שילוב נחמד Metal Church ו-Savatage.

כן, נהדר, עכשיו שאלה אישית, למה עזבת את Metal Church אחרי האלבום "The Dark"?
אה... טוב, המ... אני לא יודע. היו כמה ויכוחים על הכיוון של הלהקה, ואיך ממשיכים. גם סמים, היתה לי בעיית סמים, הייתי צריך להתנקות. התחלתי ללכת ל-.A.A (אלכוהוליסטים אנונימיים) וכאלו כדי להחזיר את עצמי למסלול. כל הפרסום והתהילה הכתה בנו די חזק, אישית לא הצלחתי להתמודד עם כל זה, אז החלטתי לעזוב ולטפל בעצמי.

עשית מוסיקה בתקופה הזו?
כן, עשיתי. הקמתי להקה שנקראה Reverend. מישהו מניו-יורק נתן לי את הכינוי הזה, הוא אמר שאני הכומר של Metal Church, אז כשהקמתי להקה משלי בלוס אנג'לס, קראתי לה Reverend. הוצאנו ארבעה אלבומים, דווקא די הצלחנו. הרבה אנשים היו די מרוצים ממה שעשיתי עם הלהקה הזו, אחרי שעזבתי את Metal Church, אין לי חרטות.

מה אתה חושב על האלבומים של Metal Church שיצאו אחרי שעזבת?
זה נושא קצת מצחיק, מכיוון שזה כמו נישואין. הייתי נשוי ל-Metal Church, הלכנו לכל מקום ביחד, עשינו הכל ביחד, אפשר לומר שהיינו קשורים אחד לשני. אז כשהתגרשתי מ"אישתי" Metal Church, היה לי קשה לראות מישהו אחר "שוכב" איתה. אז ניתקתי את עצמי מהמוסיקה שלהם מסיבה כלשהי, אתה יכול לקרוא לזה מרירות, לא משנה, פשוט לא רציתי לדעת. כשהזמן חלף לו, התחלתי להתמודד עם זה. מאוחר יותר התחלתי להאזין לזה, אבל בהתחלה לא רציתי לדעת כלום. זה כאב, למרות שזו היתה החלטה שלי.

אני לא יודע כמה אתה יודע על זה, אבל האם Vanderhoof עדיין קיימים, למרות ש-Kurdt מנגן איתכם?
כאשר Kurdt מנגן עם Metal Church הוא חייב להקדיש את כל זמנו ל-Metal Church. אבל אני חושב שהלהקה שלו די הצליחה ושהיא עדיין ממשיכה להתקיים.

זה נהדר שהאלבום הזה הוא כל מה שמעריץ של Metal Church רוצה ומצפה מ-Metal Church, אבל מה אתה חושב על להקות שהיית קשור אליהן, כמו Metallica ומה שהן עושות עכשיו?
Metallica? טוב, ראשית אני רוצה להגיד שבשנות ה-80 Metallica עשו ל-Metal Church רק טוב. הם הזמינו אותנו לסיבוב הופעות איתם. Metallica היו מאוד טובים ל-Metal Church והם גם חברים שלי, אז אני חייב להגיד שלא משנה מה הם עושים, זה בסדר מבחינתי. לא האזנתי לחומר החדש שלהם, אז אני לא יודע. שמעתי אנשים אומרים כל מיני דברים על זה, אבל אני אוהב את Metallica של פעם, זו Metallica שאני מכיר ואוהב, "Kill'Em All", "Jump Into The Fire", "Master Of Puppets" אלו היצירות של Metallica האהובות עלי ביותר.

יש עוד משהו שהיית רוצה לומר למעריצי Metal Church?
כן, אם מישהו רוצה לומר משהו או לכתוב, אפשר לעשות זאת באתר שלנו www.metalchurch.com.

טוב, David, תודה רבה.
על לא דבר, מקווה לראות אותך בסיבוב הופעות.

בהחלט, אם לא הפעם אז בפעם הבאה, או אולי נזכה לראות את Metal Church בישראל.
זה יהיה עלא-כיפק...

Amit Lwow

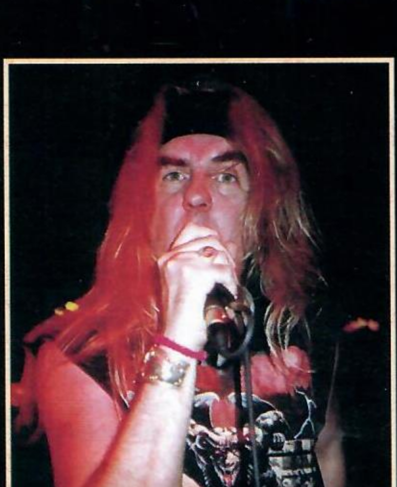

כשהעיתונות הבריטית המציאה את השם:
N.W.O.B.H.M
New Wave Of British Heavy Metal
לתופעה שהתרחשהבממלכה הבריטית
בסוף שנות ה־70, לאף אחד מאותם
'משרתי הציבור' לא היה מושג איזו דרך
ארוכה תעבורנה הלהקות שבגללן הם
התאמצו כל כך להמציא תוויות חדשות.
כמובן שהם לא יכלו לתאר לעצמם,
שאחרי עשרים שנות פעילות, הלהקות
האלה תמשכנה להופיע ולהוציא
אלבומים נפלאים.
שתי הלהקות הבולטות מאותה תקופה
היו Saxon ו-Iron Maiden.
ואם משום מה האחרונה קיבלה וממשיכה
לקבל את תשומת הלב של הקהל
הישראלי, Saxon היתה ונשארה בצל של
Maiden אנחנו לא ניכנס להיסטוריה של
הלהקה, אלא נסתפק בדיסקוגרפיה
המרשימה שמדברת בעד עצמה:

Saxon (1979)
Wheels Of Steel (1980)
Strong Arm Of The Law (1980)
Denim & Leather (1981)
The Eagle Has Landed (1982)
Power & Glory (1983)
Crusader (1984)
Innocence Is No Excuse (1985)
Rock The Nation (1986)
Roll Gypsies (1987)'n'Rock
Live In Budapest (1988)
Destiny (1988)
Greatest Hits Live (1990)
Solid Ball Of Rock (1991)
Forever Free (1993)
Dogs Of War (1995)
The Eagle Has Landed II (1996)
Metalhead (1999)

האלבום האחרון שיצא בחודש ספטמבר
השנה, הוא בהחלט מהכבדים ומהטובים
ביותר שיצאו בזמן האחרון.
זאת היתה סיבה מספיק טובה כדי
להתקשר ל-Biff Byford, הסולן ומקים
הלהקה, ולשאול אותו מספר שאלות.

צילומים: עמית לבוב

SAXON

בוא נתחיל עם האלבום החדש שלכם שנקרא "Metalhead", מה אתה יכול לספר עליו?
ובכן, ניסינו לעשות עירבוב של metal קלאסי ו-metal יותר מודרני, וזה שילוב של השניים. ניסינו לכתוב שירים גם למעריצים הותיקים שלנו וגם לחדשים יותר.

האם זה ממשיך באותו כיוון של "Unleash The Beast"?
הוא יותר כבד, הרבה יותר כבד. אנשים אומרים שזה האלבום הכבד ביותר שעשינו, חה... חה... שזה כנראה חיובי.

כמה מצליח היה "Unleash The Beast"?
הוא הצליח מאד. עשינו איתו שני סיבובי הופעות באמריקה בשנה שעברה, ואני חושב שזה פתח לנו הרבה דלתות.
האלבום הזה הפתיע הרבה אנשים והצלחנו לרכוש הרבה מעריצים חדשים בזכות זה.

היה נדמה בסוף שנות ה-80 ותחילת ה-90 ש-Saxon נעלמה מעט.
יכול להיות שמעט נעלמנו, אבל עדיין היינו חזקים בגרמניה ובעוד מספר מקומות, אבל זה נכון, נעלמנו מעט, מכיוון שאיבדנו מעט מהזהות שלנו, לדעתי. עכשיו אנחנו חוזרים בגדול... חה... חה...

תסכים איתי ש-"Dogs Of War" היה האלבום שהביא את השינוי?
נכון שמ-"Dogs Of War" אנחנו בסימן עליה כל הזמן, אבל גם "Solid Ball Of Rock" מ-1991 היה אלבום נפלא. הוא היה אלבום מאד מצליח, עבורנו. אבל הוא הצליח בעיקר בגרמניה, שזה השוק העיקרי שלנו.

כמוסיקאי בריטי, מה דעתך על ה-metal scene בבריטניה?
לא קורה שם יותר מדי. אני חושב שהעיתונות האנגלית אחרה את הרכבת. בזמן ש-metal חזר להצליח ולהיות פופולרי בכל מקום אחר, באנגליה זה רק התחיל לעשות comeback.

כלומר אתה חושב שזה יחזור בסופו של דבר גם לאנגליה?
אני לא יודע לגבי אנגליה, אבל זה בטוח חוזר ובגדול בכל מקום אחר, ולא נראה שהעיתונות הבריטית בכלל מכירה בזה.

היו לך מספר בעיות עם הגיטריסט האורגינלי של Saxon, Graham Oliver שעזב ב-1996, בעיקר בגלל השם Saxon, מה בדיוק היתה הבעיה?
יש ל-Saxon אלבום חדש. היו לנו ארבעה אלבומים מאז שהוא עזב. ל-Graham Oliver לא היה שום אלבום של Saxon ולמרות זאת הוא היה מנגן בהופעות עם השם Saxon (עם הרכב שהוא הקים לפני שנתיים). זה כל הסיפור. העניין עם Oliver, שהוא לא מכיר בשום דבר שקרה לאחר "Dogs Of War", ולנו היתה הצלחה הרבה יותר גדולה מאז האלבום הזה, ואחרי שהוא עזב, וזה לא כל כך מצא חן בעיניו. כך שהוא מופיע עם השם Saxon. המעריצים החדשים לא מעניינים אותו, והיום יש לנו הרבה מעריצים חדשים וצעירים, שהולכים לראות את Saxon בכל מקום. לפעמים זה ממש שוד, אם הם הולכים לראות את Son Of A Bitch (הלהקה של Oliver), לא תמיד, אבל לפעמים.

איך אתם בוחרים מתוך מבחר כל כך גדול, את השירים שאתם מנגנים בהופעות?
זה מאד קשה, אנחנו חייבים לנגן את השירים הקלאסיים שלנו וגם דברים חדשים, כך שההופעה ארוכה יותר ואנחנו מנגנים יותר זמן... חה... חה...

יש לך איזה אלבום מועדף של Saxon?
אני חושב שהאלבומים הראשונים שלנו. אתה יודע, העדפת אלבומים קשורה הרבה להצלחה שלהם, אבל בסך הכל אני כמו המעריצים, אני אוהב אותם האלבומים שהם אוהבים.

אחרי כל כך הרבה שנים בעסק, יש משהו שהשתנה אצלכם?
עדיין יש לנו אותה התשוקה למוסיקה ובהופעות אנחנו הולכים יותר על סאונד חי ואמיתי. לא איכפת לנו אילו בגדים אנחנו לובשים, ועוד כל מיני שטויות כאלה. אנחנו רק מנסים להנות בהופעות.

מה דעתך על הלהקות האחרות שהובילו אתכם את ה-N.W.O.B.H.M ומה שהן עושות עכשיו?
אני חושב שהאיחוד של Maiden הוא נהדר ועם Judas Priest הופענו בשנה שעברה ומאד נהננו.

מבחינה מוסיקלית, Saxon מעולם לא השתנו ותמיד נגנו heavy metal טהור, אבל הלהקות שהזכרת, בעיקר Judas Priest, השתנו מעט.
ובכן הם השתנו ליותר hard core או משהו כזה, אבל יכול להיות שהאלבום הבא יהיה שונה לגמרי.

יש להקות מהדור החדש של ה-heavy metal שאתה מוצא בהן עניין?
אני אוהב את מה ש-HammerFall עושים, וגם כמה להקות גרמניות כמו Freedom Call שהם מאד טובים וגם מופיעים איתנו בגרמניה.

יש עוד משהו שהיית רוצה לומר בקשר לאלבום החדש שלכם?
טוב, כמובן שאתה צריך להשיג את האלבום ולהחליט מה אתה חושב עליו. הוא נכנס, במצעד בגרמניה, ישר למקום ה-40 ואפילו קיבל ביקורות טובות ב-Kerrang! שזה עלא כיפק, אולי העיתונות האנגלית חוזרת לאט לדרך האמת.

והתוכניות שלכם לעתיד?
אנחנו מתחילים עכשיו סיבוב הופעות עם האלבום החדש. הופענו איתו כבר ב-Wacken, שהיה פסטיבל ה-metal הטוב ביותר מאז תחילת שנות ה-80. זה היה פשוט נפלא. אוירה נהדרת היתה שם.

ובשנה הבאה ה-"Monsters Of Rock" יחזור אולי ל-Donington?
נכון, אנחנו היינו רוצים להשתתף בו. זה יהיה נהדר.

OK, Biff, תודה רבה.
תודה רבה גם לך, ונתראה בסיבוב ההופעות.

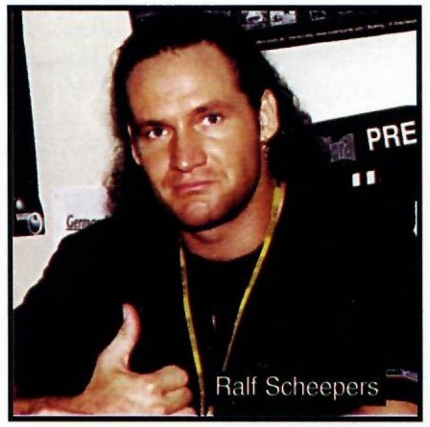
Amit Lwow

METALHEADS
IN DENIM AND LEATHER

Rocking Into The Future

Primal Fear היא לא עוד להקה שצצה בעקבות מבול להקות heavy metal חדשות, זוהי להקה שהוקמה על ידי מוסיקאים וותיקים ומנוסים- Mat Sinner ו-Ralf Scheepers. אחרי שני אלבומים מאד מוצלחים, הלהקה יצאה לסיבוב הופעות, שבין היתר כלל בתוכו הופעה אחת ב-Offenbach, שם פגשנו את Mat ו-Ralf ושמחו מאד לגלות שיש להם מעריצים גם בישראל.

Ralf Scheepers

Mat Sinner

איך מתקדם סיבוב ההופעות שלכם עד עכשיו?
M-רוב ההופעות עוברות מצוין, הלהקה נמצאת בכושר נהדר, ואנחנו מאד מרוצים.

הגיטריסט שמנגן אתכם Alex Beyrodt, הוא לא הגיטריסט המקורי שלכם, נכון?
M-נכון, Alex הצטרף אלינו רק לסיבוב ההופעות הזה, הוא היה הבחירה הראשונה שלנו לתפקיד. מעבר לזה הוא רצה להצטרף ללהקה. אני מכיר אותו כבר עשר שנים ואנחנו מנגנים ביחד ב-Sinner.
R-הוא גם גיטריסט מצוין ותוכל לראות זאת בהופעה.

כשלושה חודשים לאחר ש-"Jaws Of Death" יצא, איך אתם רואים אותו בהשוואה לאלבום הראשון שלכם "Primal Fear"?
R-הדבר החשוב הוא שכולנו איפשהו השתפרנו, התפתחנו ביחד. בשנה האחרונה הופענו המון ואתה יכול לשמוע שהלהקה התגבשה יותר, אנחנו כמו גוף אחד, זו תמיד התוצאה אחרי שמנגנים live ביחד, סגנונות הנגינה משתלבים אחד בשני. גם עם גיטריסט נוסף, Alex שתמיד אהב את מה ש-Primal Fear עושים, הכל מתחבר ביחד בצורה מושלמת. לגבי האלבום "Jaws Of Death" אנחנו חושבים שהתקדמנו עוד צעד אחד קדימה לכיוון ה-heavy metal שאנחנו אוהבים. אנחנו גדלנו על זה. המוסיקה זורמת לנו בעורקים ואפשר לשמוע את זה באלבום.

נחזור מעט לאחור, איך הגעתם לרעיון לעבוד ביחד, אחרי שלך, Mat, יש כבר את Sinner, שהיא להקה מצליחה מאד, וגם Ralf עשה דברים אחרים?
M-אנחנו מכירים אחד את השני כבר מאה שנים. חה... חה...
R- ואנחנו מאותה העיר.

שטוטגרט?
M-כן, והגיע הזמן שנעשה משהו ביחד, אז כתבנו כמה שירים, הקלטנו אותם ושלחנו demo ליפן. הם הציעו לנו חוזה הקלטות גדול שלא יכולנו לסרב לו, אז אמרנו בסדר, נקליט אלבום ונראה מה יקרה. בהתחלה זה באמת היה רק בשביל הכיף, אבל זה נגמר בלהקה מקצועית לכל דבר.
R-אנחנו עדיין נהנים מזה, לאחר הפרידה מ-Gamma Ray ניסיתי להצטרף ל-Judas Priest, מה שלא קרה בסופו של דבר וזה גרם לי להרגיש מעט עצוב, זאת היתה אכזבה מאד גדולה בשבילי ובשלב מסוים חשבתי אפילו לעזוב את כל העסק הזה של שירה ומוסיקה. אבל אז Mat בא אלי ואמר, אתה לא יכול לשבת ולא לעשות שום דבר, אתה חייב לעשות משהו... וההמשך ידוע, הקלטנו demo וקיבלנו חוזה הקלטות ביפן... כך זה התחיל.

אני אחזור לשאול אותך על Judas Priest מאוחר יותר...
R-לא יותר מדי. חה... חה... חה...

מי אחראי על כתיבת המוסיקה שלכם?
M-אחד מאיתנו מגיע עם הרעיון הבסיסי, ואז כל השאר מוסיפים.את הרעיונות שלהם, כך שזו באמת עבודה קבוצתית.

גם עם הטקסטים?
M-כן, ברובם זה ככה.

לעומת המוסיקה שהיא פשוט straight forward heavy metal, נראה לפעמים שהטקסטים יותר רציניים ועם משמעות כלשהי, לדוגמה בשירים כמו "Nation Of Fear" או "Batallions Of Hate".
R- אם אתה מקשיב לחדשות אתה תמיד מקבל רעיונות לכתיבה, בעיקר עם כל הדברים הרעים שקורים. כמובן, הכל זה דעות אישיות לגבי מה שקורה מסביבך וגם על החיים האישים שלך, לדוגמה אהבות, אכזבות, בסך הכל אלה סיפורים.

Pics: Yvette Salthouse

מדוע החלטת לצרף גיטריסט נוסף להרכב שלכם?
M-ובכן, באלבום הראשון של Primal Fear, היו Ralf, Tom, Klaus ואני, ולא היו מתוכננות הופעות או משהו כזה, נכנסנו לאולפן, הקלטנו אותו ולאחר שקיבלנו ביקורות טובות מכולם התחלנו לחשוב על הופעות. ידענו שהמוסיקה שלנו דורשת גיטריסט נוסף אם אנחנו רוצים להופיע. Stefan היה הבחירה הראשונה שלנו והוא בלהקה מאז ההופעה הראשונה של Primal Fear שהייתה לפני שנה וחצי. כך שזה היה טבעי לצרף אותו גם לעבודה בסטודיו.

נראה שיש כרגע "אופנה" של פרויקטים צדדיים ולא של מוסיקאים אורחים שמנגנים באלבומים של להקות שונות, מה שלא היה מקובל פעם. מדוע אתה חושב שזה קורה כל כך הרבה כיום?
R- אני חייב לומר שכשאנשים מתקשרים אליי ומבקשים ממני לעשות משהו עבורם, אני תמיד מרגיש שזו חובתי לעזור ולתרום. אבל, לגבי כסולן, זה לא כל כך טוב. גיטריסטים ומתופפים תמיד יכולים לעשות את זה, אבל אני אנסה להמעיט בזה בעתיד, מכיוון שאני צריך להתרכז בדברים שלי ובמה שאני צריך לעשות. אנשים היו מתקשרים ומבקשים עזרה ותמיד הייתי אומר:"בסדר, בגלל שאתה מבקש, אעשה זאת". אבל, בעתיד זה יפסק ואשמור את עצמי ל-Primal Fear.

אין לך תוכניות לתקופה ש-Mat עסוק עם Sinner?
M-אני חושב ש-Ralf רואה את הלחץ שבו אני נמצא ואת ה"קוץ בתחת" שיש לי עם Sinner, כלומר, אני אוהב את הלהקה הזו, אבל זה הורג אותי, כך שהחלטתי שבעתיד אתרכז יותר ב-Primal Fear, ו-Sinner תהיה רק "החופשה" שלי. אם Ralf מסתכל לי לפעמים בעיניים ורואה מה קורה בתוכי, גם הוא מבין ומתרכז רק ב-Primal Fear. אני חושב שזה מגוחך שיהיו לך שתי להקות מצליחות ביחד בפלנטה אחת, זה יותר מדיי.

R-אני אגיד לך עוד משהו. גם אני לא אוהב את כל הפרויקטים האלה שיש עכשיו, כמו לדוגמה החברה מ-Helloween, שאני כמובן אוהב אותם, אבל כל אחד בלהקה הזו עושה עוד איזשהו פרויקט וזה מתחיל להיות יותר מדי גם בשביל המעריצים, ואפשר כבר לראות את זה במכירות, שזה כבר לא מצליח יותר. אנשים רוצים להקה אחת שמצליחה! מבלי שהנגנים בה יעשו עשרה דברים אחרים. כמובן שיש להם הרבה רעיונות, אבל הם צריכים לשמור אותם ל-Helloween. אני לא רוצה לדבר על החומר שלהם, אבל זה מה שאני מרגיש לגבי פרויקטים סולו או פרויקטים צדדיים. אני לגמרי לא אוהב את זה.

Mat, עבדת עם Pegazus על האלבום החדש שלהם נכון.
M-עשיתי את המיקסים באלבום.

אתה מתכוון לעבוד עם עוד להקות?
M-עשיתי משהו עכשיו מכיוון שהתחייבתי. חוץ מזה יש לי המון הצעות, אבל אני חייב להפסיק מכיוון שזה בלתי אפשרי מבחינת הזמן. זה בלתי אפשרי לתת את הטוב ביותר לכל להקה אם משהו אחר מתרוצץ לך בראש. אז אני רוצה להפסיק עם כל ההפקות הללו ולהתרכז ב-Primal Fear. יש לפנינו המון הופעות בהמון מדינות ואני אתרכז בזה.

Ralf, הייתי רוצה לשמוע בקצרה קצת על Judas Priest, מה אתה חושב על האלבום האחרון שלהם?
R-קודם כל אני חייב לציין ש-Owens הוא זמר מצוין, הוא מתאים בשלמות ל-Judas Priest, אבל אני לא אוהב את האלבום החדש. הם ניסו משהו חדש, אבל בשבילי זה לא חדש. Pantera ועוד הרבה להקות אמריקאיות כבר עשו את זה מזמן. הם היו מושפעים מהרצונות של הילדים שלהם. Glen כתב שהבן שלו מקשיב ל-Pantera ולכל הלהקות הללו. אני חושב שהם היו צריכים לשמור על הסגנון שלהם, אבל זו החלטה שלהם. אני לא כל כך אוהב את זה, אבל בשורה התחתונה הוא זמר מצוין ובחור נחמד. פגשתי אותם במרץ שנה שעברה. דיברתי עם Glen ועם K.K. והם אמרו שהייתי ממש קרוב לקבל את העבודה. בסופו של דבר, זה בסדר מבחינתי, אני יכול להתמודד עם זה וחוץ מזה עכשיו יש לי גם להקה מושלמת. אני אוהב את כל חברי הלהקה. אנחנו חברים וכולם מרוצים, אני ו-Judas Priest. חה... חה...

אתה עדיין מעריץ שלהם?
R-מעריץ של הדברים שהם עשו בעבר- כן!

במבט לאחור, מה אתה יכול לספר על התקופה שלך ב-Gamma Ray?
R-כמובן שאני מאד אוהב את התקופה. למדתי המון. אני עדיין חבר מאד טוב של Kai. אנחנו מדברים הרבה בטלפון. הוא היה בהמבורג כשניגנו שם. אני הולך להופעות שלהם כשהם מנגנים בשטוטגרט ואנחנו עדיין ביחסים מאד טובים. אני עדיין אוהב את מה שעשיתי ב-Gamma Ray ואני חושב שגם הוא אוהב את מה שעשיתי ב-Gamma Ray.
M-Kai ניגן באלבום הראשון שלנו, היחסים בין שתי הלהקות מצוינים.

נחזור לנושא שדיברנו עליו קודם, כרגע סצינת ה-metal באירופה מאד גדולה, אתה חושב שיש סכנה שזה יחסל את עצמו, כמו שקרה בשנות ה-80, כשהיו יותר מדי הופעות ויותר מדי אלבומים?
M-כן, זה אותו דבר כמו בשנות ה-80.
R-כן, קיימת אותה סכנה.
M-כל בחור שני, שיכול לנגן על גיטרה, עושה שוב metal כזה. היום אנחנו מנגנים כאן, אתמול In Flames ניגנו כאן, יומיים לפני כן המעריצים היו בהופעה של Iron Maiden, הכל בשבוע אחד. זה מגוחך. והם גם רוצים לקנות איזו חולצה וגם לשתות משהו – איך הם יכולים להרשות לעצמם?!

האם תוכל לספר לי בקצרה, על התוכניות של Sinner בעתיד הקרוב.
M-טוב, כמו שאמרתי, Sinner יהיו פרויקט החופשה שלי. יש לי כבוד למעריצים. האלבום האחרון של Sinner, "The Nature Of Evil" היה המצליח ביותר בכל הקריירה של Sinner. לאנשים מגיע עוד אלבום חדש מ-Sinner, זה בטוח. קודם כל יהיה אלבום "The Best Of..." שיצא בחמישה עשר בנובמבר, ובדצמבר נכנס לאולפן להקליט עוד אלבום.

איך אתה שומר על כושר בזמן סיבוב ההופעות?
R-התקופה הגרועה ביותר בשנה היא בסיבוב ההופעות, מכיוון שאני לא יכול לעשות ספורט ואני חייב להתרכז בהופעה של שעה וחצי כל ערב, אז אני שותה יין לבן, זה שומר על הקול.

האם אי פעם לקחת שיעורי שירה?
R-למרבה הצער, לא. ואם אעשה זאת עכשיו, זה עלול לשנות דברים לרעה, מכיוון שיש לי את הטכניקה שלי שלמדתי. אני שר ככה כבר עשרים שנה. אם מישהו היה בא ואומר לי איך לעשות זאת, זה היה משנה את הסגנון שלי, אז אולי זה לא כל כך טוב בשבילי.

לסיום, אם מישהו לא מכיר את Primal Fear, איך הייתם מתארים את עצמכם?
heavy metal ישר ולעניין, המנוגן על ידי מוסיקאים האוהבים את המוסיקה בעצמם, מוסיקאים שהם metalheads, החיים את סגנון החיים הזה והאנשים יכולים לבטוח בהם. אתה יכול לנגן את האלבום הבא של Primal Fear (האלבום השלישי) ומהשיר הראשון אתה כבר יודע מה יקרה בהמשך.

Amit Lwow

Cannibal Corpse
Gallery Of Cannibals

אם חברי Cannibal Corpse היו מקבלים שקל על כל פרובוקציה שנוצרה סביבם, סביר להניח שהיו יכולים להפסיק לעבוד לכל שארית חייהם, העניינים החלו להתחמם כבר עם צאתו של האלבום הראשון והגיעו לשיא כאשר בוב דול שהיה מועמד לנשיאות ארה"ב מול ביל קלינטון, דאג להזכיר את הלהקה כגורם שמשחית את הנוער. על קו הטלפון Paul Mazurkiewicz מכונת התופים האנושית שהוא גם המתופף של הקניבלים.

אז בטח התאכזבת כשבוב דול הפסיד לקלינטון, יכולתם לקבל עוד פרסום חינם ועוד מהנשיא...
תאמין לי בנאדם, קיבלנו כל כך הרבה פרסום עקב זה... אנחנו חייבים לו תמלוגים ואחוזים ניכרים מהמכירות של "Vile", זה פשוט מצחיק ומגוחך, אבל מחמיא מאוד מהצד השני. הגענו למצב שבכל אלבום אנחנו מכינים שני סוגי עטיפות, מצונזרת ואמיתית, מפני שנמאס לנו שהעטיפה המצונזרת מכילות רק את הלוגו שלנו, אז החלטנו לעצב גם אותם, לבד.

ועכשיו אלבום חדש שממשיך את הקו של "Gallery Of Suicide" וממשיך את התדמית שהיתה קיימת בכל האלבומים הקודמים, אבל יש גיטריסט חדש שמגיע מ-Nevermore, שהוא הרכב heavy metal, עד כמה הוא משפיע בכתיבה ובחומר?
טוב, מן הסתם לא הפכנו למהדורה של Nevermore ותדע לך שהגיטריסט הזה היה בהרכב death יחד עם Steve Tucker שהוא כיום הסולן של Morbid Angel וגם ניגן זמן מה עם Monstrosity, כך שיש לו בהחלט רקע כמו שחיפשנו, הוא ניגן ב-Nevermore כנראה הרבה בגלל השם והפופולריות שלהם.

אם כבר מדברים על תחלופת סולנים, גם לכם היתה תחלופת לא מזמן כאשר הסולן Chris Burns הוחלף ב-George Fisher, אתה עדיין נתקף בגעגועים ל-Chris? אני חושב שהמשבר עבר יחסית בהצלחה לעומת Morbid Angel, למשל.
לצערי הרבה אנשים בארה"ב רואים ב-Chris את הבנאדם העיקרי בלהקה למרות שאת רוב החומר כותב Alex הבסיסט שלנו, אבל אנשים אוהבים את George שלדעתי הוא זמר הרבה יותר טוב. Chris היה עסוק מידי בעצמו ובסמים שלו, ואיבד את היכולת לשיר מהר וגבוה, רצינו מישהו אמביציוני יותר ורבגוני יותר ונראה שמצאנו.

מה אתה חושב על "Six Feet Under"?
יש בתקליט החדש שני שירים נחמדים אבל אני לא אוהב את זה, זה לא מדבר אלי, חומר די משעמם, אני משוכנע ש-Chris צריך לעשות את מה שהוא אוהב ולא לא לעשות דברים מתוך אילוץ.

אתה יודע, תמיד שמתי לב שבשונה מהרבה להקות death אחרות, יש לכם שם ידוע של תומכים ב-underground, להקות תמיד מספרים עליכם דברים טובים, להקות שהיו בסיבוב הופעות אתכם רק מפזרים מחמאות, לעומת Morbid Angel למשל, שידועים כאגו-מנייקים, אתם לוקחים

CHECK'EM OUT!

The Hottest New Bands This Month

אתכם להופעות באופן קבוע להקות חימום?**
חשוב לנו לתמוך בסצנה שנהייתה לאחרונה מאוד תחרותית, אני זוכר את הימים הראשונים שלנו ואני הייתי רוצה לעזור להרכבים צעירים כמה שאוכל, כדי שגם הקהל שלי יוכל לראות אותם, ללהקות כמו Nile למשל יש היום המון מה להציע, גם ל-Immolation לא חסר והופענו איתם פעמיים בכל אירופה וכנראה שנחזור לשם איתם בקרוב.

ואחרי יותר מ-10 שנים של death ופעילות שוקקת בכל תחום metal אפשרי, אתה שומע בבית עדיין אותם דברים?
כמו שכל אחד יאמר לך, אני מקשיב בעיקר למה שגדלתי עליו כמו Slayer ,Possessed ועוד. אבל כמו כל מתופף אני שומע הרבה Rush וגם דברים כמו ג'ימס בראון...

מה?
אני מבין שאתה בהלם...

לא, לצערי התרגלתי לזה, מה קרה, איבדת עניין?
לא, זו פתיחת עוד ערוץ מוסיקלי בשבילי, התפתחות טבעית...

הרבה אנשים תופסים מ-"The Bleeding" את יצירת הפאר שלכם, ללא כל יכולת שחזור, איך אתם מתמודדים עם זה, האם זה מרגיז מכיוון ש-Chris כבר לא בהרכב?
לא, כי כפי שסיפרתי לך הוא כותב מעט מאוד מהחומר, כך שזה לא מזיז לי, "The Bleeding" היה יותר מידי צפוי וקל לעיכול מ-"Vile" למשל, ואולי בגלל זה אנשים אהבו אותו יותר, אבל "Vile" טכני יותר, מעניין יותר ויש בו גם סולן טוב יותר.

לא משעמם לכם לשיר gore בכל אלבום, הרבה להקות שהתחילו עם הרעיון הזה שינו את הרעיון לאחר כמה אלבומים והפכו את האמת לזוועמת יותר?!
למה אף אחד לא שואל את Judas Priest אם לא נמאס להם לשיר על לוחמים ודרקונים?

אולי בגלל שב-heavy metal זו מסורת ודי הרבה להקות יתחילו וימותו עם חרב וסוס מפלדה, אבל הרבה מלהקות ה-death הפכו לריאליסטיות יותר (בלי כל קשר למוסיקה).
זה הרעיון שלנו פחות או יותר, זה מה שמייחד אותנו וזו גם אולי הסיבה שלא נעלמנו כמו הרבה מלהקות ה-death שקיבלו מכה חזקה ב-1993/1994, אנחנו משורדי שנות הבצורת.

ומה לגבי העטיפות? כמעט כל עטיפה שלכם צונזרה בדרך זו או אחרת, בארה"ב היו חנויות שסירבו להדפיס להפיץ את האלבום.
כן, לצערי זה ככה. הרבה חנויות מפיצות חומר הרבה יותר ברוטלי מבחינת העטיפות מהאלבומים שלנו, אבל בגלל שאנחנו מנגנים death אז מן הסתם הם נטפלים אלינו, מצאנו פתרון יצירתי לבעיה, כמו שכבר אמרתי, בכל אחד משלושת האלבומים האחרונים שלנו עשינו שני סוגים של עטיפות, האחת רגילה כמו שבא לנו והשניה מצונזרת, אבל עם מוטיבים מהעטיפה המקורית, כך שזה עדיף מאשר רק לוגו שלנו, מצאנו דרך מקורית משלנו בכדי להתחכם להם...

אבל עדיין יש לכם בעיות עם הרבה מדינות, לא?
פחות מאשר בעבר, ניתן לומר כי ה-black metal עזר לנו לפתור הרבה מאוד מהבעיות האלו, ראית פעם את העטיפה של Marduk-"Fuck My Jesus"?

כן.
רואים שם אישה ערומה עם צלב הפוך בישבן, תגיד לי שזה לא יותר ברוטלי ומעורר סלידה מאשר העטיפות שלנו שהם בסה"כ ציורים.

כן, אבל כש-Marduk הוציאו את ה-EP הזה הם היו להקת black metal מחתרתית שלא זכתה לפופולריות גדולה כל כך ובניגוד אליכם שעם האלבום הראשון קיבלתם הד תקשורתי אדיר שנמשך עד היום.
כן, אבל זה די מעיק על הטעם הטוב למרות שכפי שאמרתי לך, מצאנו דרכים מקוריות להערים עליהם.

ומה לגבי ישראל? שמעתם להקות מארצנו, מקבלים דואר? דואר אלקטרוני?
מקבלים הרבה דואר ודואר אלקטרוני ממעריצים ומאנשים שרוצים אינפורמציה או קשר עם הלהקה, אבל לא יצא לי לשמוע אף להקה מישראל עד עכשיו, גם לא הופענו אצלכם אף פעם, איך הסצנה אצלכם?

מתקדמת אט, אט בכיוון הנכון.
אז כדאי לעבור אצלכם?

בהחלט! Paul תודה רבה, המון הצלחה עם התקליט ובסיבוב ההופעות והעיקר תמשיכו לתמוך באומנות ה-black metal...
אנחנו בהחלט נעשה כך!!!

שם: **Airborn**
סגנון: מטאל איטלקי
הרכב:
Alessio Peradi - סולן, גיטרות, קלידים
Alberto Leschi - בס
Roberto Capucchio - גיטרות.
מקור: Torino (איטליה)
שנת "לידה": 1995

הלהקה הפיצה דמו ובו חמישה קטעים נהדרים. בימים אלא הלהקה נמצאת באולפן ההקלטות ועובדת על אלבומה הראשון האמור לצאת בשנה הבאה. מספר חברות תקליטים כבר הביעו רצון להחתים את הלהקה.

Up The Flag Of Italian Metal!

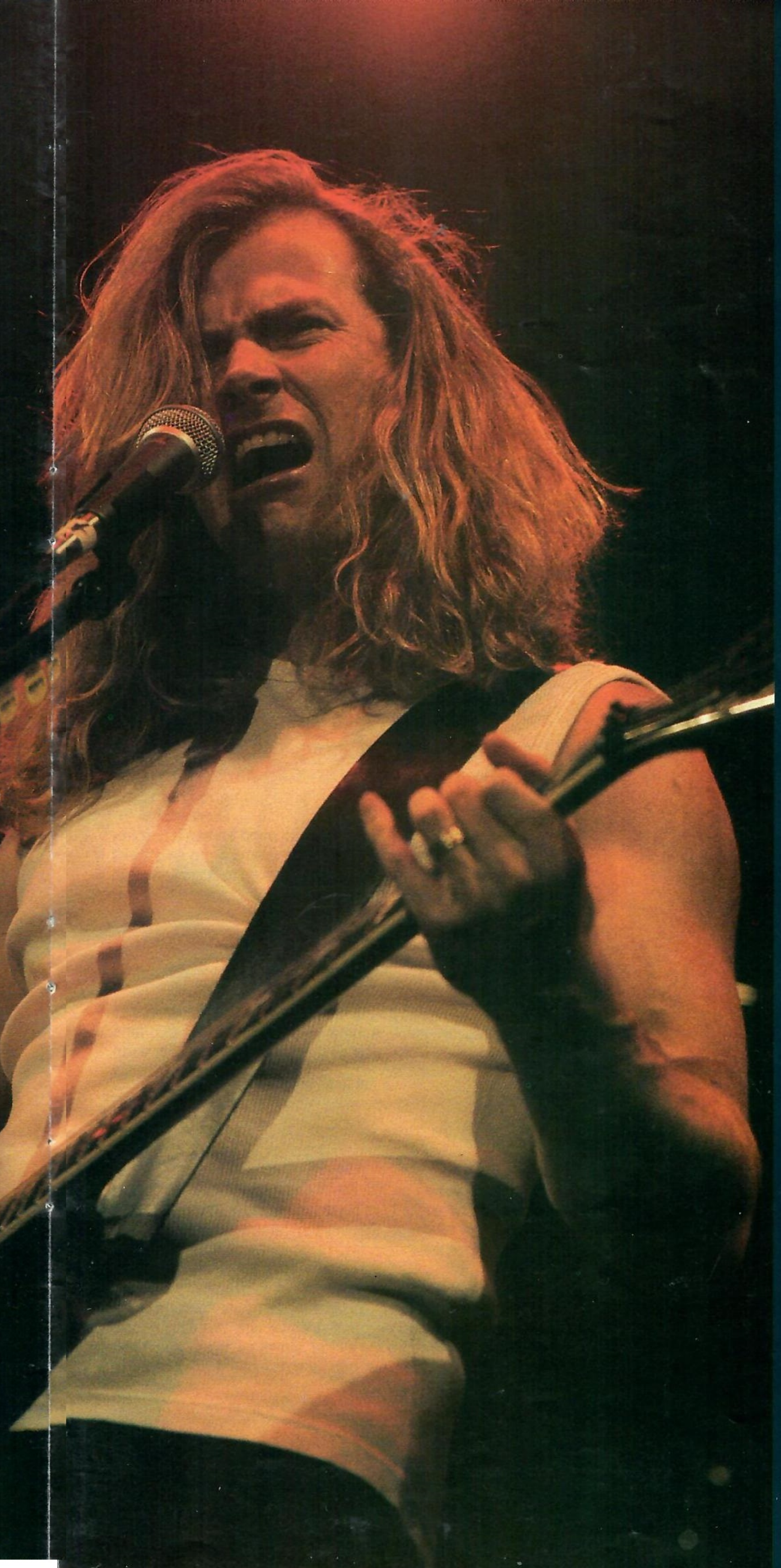

MEGADETH

RISK מחושב

Megadeth היא אחת מלהקות המטאל חסרות הקונצנזוס של תקופתנו. מעריציהם הרבים יטענו שמדובר באחת מהלהקות המוכשרות והחשובות בעולם, בעוד שחובבי רוק אחרים יטענו ש-Megadeth היא בסה"ב מודל לא מוצלח של Metallica.

עובדה אחת איננה ניתנת לערעור היא ש-Megadeth היא עדיין אחת מלהקות המטאל הפופולריות והמוכרות ביותר בעולם. נכון, הם לא מוכרים כמו Metallica או אפילו לא כמו Korn, אבל אסור לשכוח שכל תקליט שהחבורה מאריזונה משחררת, מגיע תוך זמן קצר למעמד של תקליט זהב ומוכר מיליוני עותקים ברחבי העולם. תקליטם החדש "Risk", ממשיך את המסורת ה-Megadeth-ית, ותוך שלושה שבועות מצאתו למדפי חנויות התקליטים בארה"ב, ללא מסע פרומו נרחב וללא השמעות גדולות ברדיו וב- , הגיע למעמד של תקליט זהב. לרגל צאתו של האלבום השמיני, שוחחתי עם מרטי פרידמן, הגיטריסט המוביל של הלהקה ואחד מהמוסיקאים הנחשבים ביותר בעולם.

ב-"Risk", הסאונד של Megadeth נשמע הרבה יותר מחובר לעולם המטאל של שנות התשעים, עם סמפלרים ומכונות.

פרידמן אינו מסכים עם הקביעה הזו: "אני לא מרגיש שינוי גדול בסאונד שלנו, אולי בשמיעה הראשונה זה נשמע כך, אבל לדעתי זה פשוט סאונד יותר רענן ולאו דווקא חדש. אומנם ישנם שינויים בחומר, אך לא בסאונד. בכל אלבום אנחנו משתנים, אין שני תקליטים של Megadeth, הנשמעים אותו דבר. הפעם השינוי גדול עוד יותר, כי אמרנו "fuck it", אם זה יהיה שיר כבד, אז הוא יהיה עוד יותר כבד ממה שהתכוונו – ולהפך. שברנו את כל החוקים והמסגרות ב-"Risk".

ומה עם כל הסימפולים והכינורות ב-"Insomnia"?

פרידמן שוב לא מסכים אתי: "עשינו דברים כאלה בעבר. אנחנו להקה שאוהבת להתנסות בדברים חדשים. ב-"Cryptic Writings" השתמשנו בכלי מיתר וכבר ב- "Countdown To Extinction", השתמשנו בסמפלרים ומכונות. אז זה לא חדש, אבל בהחלט ניסינו לזוז קדימה. זה לא שאנחנו להקה כמו No Doubt, שהוציאה תקליט שמכר עשרות מיליוני עותקים, ועכשיו אנחנו רוצים לשחזר את ההצלחה. אומנם אנחנו מוכרים יפה ומקבלים פלטינות, אבל מעולם לא היה לנו אלבום שמכר בהיסטריה."

Megadeth מעולם לא הצטיירה כלהקה דמוקרטית שאיכפת לה מהקרידיטים על הכתיבה. ברוב האלבומים אפשר לראות שדייב מוסטיין אחראי על מרבית השירים, ולעיתים הוא משתף את הבסיסט דייב אלפסון בכתיבה. ב-"Risk" הסיפור שונה-פה פרידמן חתום, יחד עם מוסטיין, על מרבית השירים.

"בזמן האחרון כתבתי המון מוסיקה. את רוב המוסיקה ב-"Risk" כתבתי עם דייב, שהסכים עם הפוטנציאל שלי ככותב. אני הבאתי לתקליט את מה שתמיד חלמתי לשים ב-Megadeth.

ומה זה היה?

"הדברים שאני אוהב, כמו מוסיקת פופ עכשווית וישנה יותר ורוק אמריקאי של שנות השבעים. תמיד רציתי להוסיף את הגוון הזה ללהקה, אבל תמיד זה נראה לשאר חברי הלהקה לא במקום. לשמחתי, השילוב של פופ עם רוק הרבה יותר מקובל היום. אני מרגיש שכתבתי מוסיקת פופ, אבל הרבה יותר אגרסיבית מהמקובל."

בקרדיטים אני רואה שם חדש -Bud Prager, מי הבחור?

"הוא איש ה-A&R שלנו ואחד המנהלים של הלהקה. הוא חבר וותיק של דייב. הוא עזר בכתיבת המילים. הוא לא נגע במוסיקה. הוא עזר לדייב לחדד את הרעיונות בטקסטים שלו. דייב תמיד היה תמלילן טוב, אבל בגלל שהוא כל-כך משכיל ואינטליגנטי, אנשים היו צריכים לפעמים מילון כדי להבין מה הוא אומר בשירים. באד עזר לו לפשט את הדברים ולגעת בעיקר."

נראה לי שב-"Risk" אתם מנסים להתחבר לסצינת המטאל של שנות התשעים – ללהקות כמו Machine Head, Fear Factory...

"אני לא חושב כך. פיר פקטורי הם חבר'ה נהדרים. נורא נהניתי מחברתם כשהם שימשו להקת חימום שלנו לפני שנתיים, אבל אני לא אוהב את הסצינה הזאת, את החיבור של רוק וראפ. למעשה אני לא סובל את כל ההיפ הופ והראפ. גדלתי בשכונה של המעמד הבינוני למשפחה אמידה, כך שכל הבולשיט שהראפ מדבר עליו לא נוגע בי. אני לא מזדהה עם המסרים שלהם וגם לא מתעניין. אני גם לא מעריץ גדול של מטאל. רוב המטאל הקלאסי נראה לי ז'אנר מאד קומי. להקות כמו Manowar, Motley Crue, מזכירות לי דמויות מחוברות קומיקס."

רגע, אתה לא מרטי פרידמן מלהקת המטאל Megadeth?

"אנחנו כל דבר שאנחנו רוצים להיות, כבדים, אגרסיביים או פופים. Megadeth היתה גם להקת טראש מטאל פעם. היינו כל-כך הרבה דברים, אבל אני לא רואה את עצמנו כלהקת מטאל, בייחוד שאין שום סימן לגולגלות על העטיפה."

Metallica ו-Megadeth, תמיד נחשבו ללהקות יריבות עם המון מתחים ביניהם, בעיקר בשל העובדה שדייב מוסטיין היה הגיטריסט הראשון של מטאליקה עד שסולק מההרכב.

"היחסים בינינו ובין מטאליקה מעולם לא היו טובים יותר" אומר פרידמן. "לארס אולריך ממש הפתיע אותי בשבוע שעבר, כאשר בתוכנית ב-MTV, הוא שם קליפ שלנו ואמר ש-"Risk" הוא אחד התקליטים האהובים עליו. בקיץ נסעתי עם דייב לאנגליה לראות את Metallica באיזה שהוא פסטיבל שם, והם היו נהדרים. שנינו מאד נהננו ואחרי זה הסתובבנו איתם. נראה לי שכל הסכסוך בין Metallica ובינינו הוא משהו שהמדיה המציאה, כי אם באמת היה סכסוך בין דייב ובינם, הוא מזמן נגמר."

"למעשה לארס אולריך אחראי בדרך עקיפה על השם "Risk". הוא אמר בראיון, אחרי צאתו של "Cryptic Writings", שדייב הוא כותב שירים מצוין, אבל הוא צריך להעיז יותר בכתיבה ולקחת יותר סיכונים. יש לי המון רספקט ללארס. ומטאליקה לדעתי, היא להקה מצוינת ומגיעה להם כל ההצלחה שלהם."

ב-"Risk" ההרכב של Megadeth השתנה כאשר Jimmy Degrasso החליף את Nick Menza כמתופף.

"ניק פשוט איבד ענין ב-Megadeth. אני ושני הדייבים השקענו את הכל בלהקה. בפגישות עם המעריצים או במסיבות עיתונאים, תמיד כולנו היינו נוכחים, בעוד שניק היה ישן במלון או בטור-בס. הסיפור היה פשוט, ניק לא הצטרף לסיבוב ההופעות, כי הוא היה אחרי ניתוח ברגל וג'ימי מונה למחליף וכמו בחיים, אם במקום עבודה שני אנשים רוצים עבודה, זה שעובד במרץ ומשקיע את כולו, הוא יקבל את העבודה. ג'ימי הזרים לנו אנרגיות חדשות, הוא היה ראוי להיות חלק מאתנו. כל הזמן התחנן שניקח אותו, אז ברור שהוא קיבל את התפקיד. הופתעתי מתגובתו של ניק, שהיה המום מההחלטה, אחרי הכל, זה מה שהוא רצה."

פרידמן הוא לא רק גיטריסט נודע, אלא גם יהודי כשר למהדרין. ביקורה של Megadeth בארצנו ב-95 היתה הפעם הראשונה בה פרידמן ביקר בארץ אבותיו:

"הייתי בארופה אלפי פעמים ותמיד רציתי לבקר בישראל. מאד התרגשתי להיות שם. הכי התרגשתי בהופעה, כשראיתי כל-כך הרבה יהודים במקום אחד. מאז הבר-מצווה שלי לא ראיתי כל-כך הרבה יהודים. אני זוכר שניגנתי את 'התקווה' בהופעה והרגשתי ממש שייך למקום. לא הספקתי לטייל הרבה בישראל. אני מקווה להגיע בקרוב כתייר. אני מקווה שיפתחו בישראל יותר חנויות לתקליטים משומשים, כך שאוכל למצוא תקליטים של אלביס, בהדפסה ישראלית"

פרידמן הוא אספן ענק של אלביס וברשותו אוסף של למעלה מ-20,000 תקליטים וסינגלים של המלך. למעשה בביקורו בישראל נסחבנו אחריו לכל חנויות התקליטים בת"א בהתחקות אחר תקליטים. בסוף הוא קנה סינגל של גארבאג'. ייתכן שזו היתה נקודת המפנה של פרידמן לפופ - עדיין Megadeth היא אחת מהלהקות הכבדות המצליחות ביותר בעולם, ו-Risk הוא ההוכחה לכך.

Asaf Bar Lev

Grave Digger
The Story Of The Sword

Grave Digger שמרה לאורך כל הדרך על סגנונה המיוחד והלא מתפשר - true metal. מהרגע שהוקמה בשנת 1980 על ידי Chris Boltendahl ועד לרגעים יותר קשים (פירוק הלהקה בשנת 1987), Chris לא חשב "לתרגם" את סגנונה של Grave Digger למשהו יותר זול או יותר מסחרי. Grave Digger חזרה לפעילות בשנת 1991 ומאז הוציאה שישה אלבומי true metal נהדרים.

Chris Boltendahl יגיע לישראל יחד עם White Skull ב-18 לדצמבר ויעלה על הבמה לבצע כמה שירים.

דיסקוגרפיה:

1984–Heavy Metal Breakdown
1985–Witchhunter
1986–War Games
1987–Stronger Than Ever (as Digger)
1993–Best Of The Eighties
1993–The Reaper
1994–Symphony Of Death
1995–Heart Of Darkness
1996–Tunes Of War
1998–Knights Of The Cross
1999-EXCALIBUR

האלבום שיצא לא מזמן, אולי תוכל לספר לנו קצת על הסיפור מאחורי האלבום?
האלבום נקרא "Excalibur" והוא חלק שלישי מתוך טרילוגיה על המלך ארתור ואבירי השולחן העגול. נעשה שימוש הנגינה על כלים מימי הביניים, אפשר לשמוע גם חמת חלילים ברקע. האלבום מלא אוירה והעיתונים בגרמניה מאד מחמיאים לו.

אילו תגובות אתה מקבל מהקהל?
התגובות מצוינות. הרבה אנשים אומרים שזה האלבום הטוב ביותר של Grave Digger מאז "Heavy Metal Breakdown" ו-"Tunes Of War". נכון לעכשיו, האלבום נמצא במקום העשרים ואחד במצעד הגרמני ואנחנו הקדמנו את מדונה, מייקל ג'קסון וכל החרות האלה. חה... חה...

האם יהיה שיר בונוס בהוצאה היפנית?
לא. שיזדיינו היפנים. אני לא רוצה לתת להם שיר בונוס מכיוון שאני לא רוצה שהמעריצים שלנו במקומות אחרים בעולם יצטרכו לקנות גם את ההוצאה היפנית היקרה. אני לא רוצה לגרום להם לקנות שני עותקים מאותו אלבום של Grave Digger זה לא צודק כלפי המעריצים.

תרשה לי לשאול, איך הגעתם לרעיון על המלך ארתור ואבירי השולחן העגול, והאם בעתיד אתם חושבים על אלבום בלי סיפור מרכזי?
הכרזנו על "משאל-עם" שנערך בין המעריצים באינטרנט. נתנו להם כמה נושאים לבחירה, ביניהם: המלך ארתור והשולחן העגול, מלחמת טרויה, ו-"Tunes Of War Part II". הם בחרו במלך ארתור ואבירי השולחן העגול. אחרי צאתו של האלבום הקודם "Knights Of The Cross", החלטנו שנעשה אלבומי נושא עד סוף חיינו.

כמה אתם משקיעים במחקר כשאתם עובדים על נושאים היסטוריים מסוג זה?
המון, בדרך כלל. אבל ב-"Excalibur" היה פחות מחקר כי לא מצאנו הרבה ספרים המתייחסים לנושא הזה. אבל כשעשינו את "Tunes Of War" נאלצנו לקרוא ארבעת אלפים עמודים של חומר היסטורי!

וואו...
אני חושב שנהייתי משהו כמו מורה להיסטוריה. חה... חה...

ברור שהשוק שאתם פונים אליו נמצא באירופה, האם האלבום הזה יצא גם בארה"ב?
כן, Nuclear Blast ארה"ב, מוציאים אותו בימים אלה. לא יאמן, אבל אחרי חמש עשרה שנה, ניתן יהיה למצוא את האלבום שלנו גם בארה"ב.

ספר לנו קצת איך היה סיבוב ההופעות האחרון שבא לאחר צאתו של "Knights Of The Cross"?
היה נהדר. הגיעו המון אנשים לכל הופעה, ואנחנו מחכים בקוצר רוח לסיבוב ההופעות הבא שיתחיל כאן בגרמניה בינואר 2000.

עם אילו להקות תעשו סיבוב הופעות באירופה?
הפעם אנחנו נעשה את זה עם White Skull.

אתה חושב שזה דבר טוב שכל אלבומי המחווה האלה יצאו לאחרונה?
אני חושב שזה מעניין מעריצים שרופים. אבל, לרוב ה-metalheads יש את הגרסאות המקוריות של השירים הללו בבית מזמן, והם לא זקוקים לגרסאות נוספות של אותו שיר המנוגנות על ידי להקה אחרת. זה טוב בשביל הכיף, לא יותר מזה.

אני רוצה לשאול לגבי הופעתכם באלבום המחווה ל-Dio, איך ולמה בחרתם את השיר "We Rock"? כמה זמן ומאמצים השקעתם בלבצע ולהקליט אותו?
בחרנו את השיר הזה מכיוון שזה השיר היחיד של Dio שאפשר לנגן עם דאבל בס. אנחנו אוהבים דאבל בס ואנחנו אוהבים לשיר את השיר הזה ולכן זה יצא יפה. המעריצים אוהבים את השיר הזה. חוץ מזה עשינו שיר גם לאלבום מחווה ל-Accept, שיר הנקרא "Starlight". בשיר הזה שרתי באמת הכי גבוה שיכולתי. חה... חה...

האם Dio ו-Accept היו ההשפעות הכי גדולות שלכם?
כן. Accept הם השורשים שלנו. אני אוהב את Udo ואנחנו חברים טובים עכשיו. מצחיק, אבל בשנות ה-80, Accept הזמינו אותי לאודישן, כש-Udo עזב את הלהקה. הם רצו אותי כזמר, אבל ברגע האחרון התחרטתי והחלטתי שלא כדאי. חה... חה...

שמעת שמועות לגבי אלבום מחווה ל-Grave Digger?
לא, לא. חה... חה... אבל אני חושב שזה יכול להיות מעניין.

ספר לי על סצינת ה-metal בגרמניה, זה הולך וגדל או שהכל נמצא במצב סטטי?
נכון לעכשוו סצינת ה-metal בגרמניה עוברת "זעזוע". יש המון להקות חדשות והמון פרויקטים חדשים. לצערי, אני חושב שבשנה הבאה אנחנו נעבור שוב את תהליך ה'התאבדות' של ה-metal, מכיוון שחברות התקליטים מחתימות המון להקות בלי לחשוב פעמיים. מחתימים הרבה להקות גרועות. אני יודע שאני פסימיסט. אבל, לדעתי בשנה הבאה תהיה לנו שוב בעיה.

האם מבין הלהקות החדשות שצצו לאחרונה יש משהו שאתה אוהב במיוחד?
כן, אני אוהב את Primal Fear, קצת את HammerFall אבל לא יותר מדי. אני אוהב יותר את הלהקות הותיקות כמו Running Wild, Rage, Gamma Ray, אלו הלהקות האהובות עליי.

אז מה שאתה אומר בעצם הוא שכל הזרם הבלתי פוסק של הלהקות החדשות יגרום להורדת הפופולריות של ה-metal בדיוק כמו שקרה בסוף שנות ה-80?
כן, לצערי. אנשים מקבלים עכשיו מנת יתר של metal ובאיזשהו שלב הם ירצו לשמוע דברים אחרים. לי זה ברור, חברות התקליטים רוצות לשים יד על כל דבר שמתקרב לקו האופנתי, הם מחתימות חרא של להקות והורגות את הסצינה.

משמיעים metal ברדיו בגרמניה?
לא, אתה לא יכול להשמיע metal ברדיו, אם תעשה זאת, יהרגו אותך. חה... חה... הם מנגנים את החרא שנמצא במצעדים שלהם, מלמעלה למטה ובחזרה.

אז אתם מקבלים תמיכה רק מהעיתונות, כך אתה מגיע למעריצים?
כן, רק דרך העיתונים.

בחזרה לאלבום החדש שלכם, אני יודע שהתארחו בו Piet Sielck מ-Iron Savior ו-Hansi Kursch מ-Blind Guardian, איך זה קרה, איך הם הגיעו אליך?
אם אתה זוכר, הם עשו את אותה עבודה ב-"Tunes Of War" ואנחנו נשארנו חברים טובים לאורך השנים. Piet ו-Iron Savior היו להקת חימום שלנו בסיבוב ההופעות "Knights Of The Cross". זה תמיד כיף גדול לעבוד עם החבר'ה האלה ביחד.

אז אני רואה שאתה מחובר להרבה להקות בסצינת ה-metal?

כן, אנחנו חברים טובים של כל הלהקות הגדולות בגרמניה, אנחנו ביחסים טובים עם Running Wild ,Gamma Ray ,Rage, Primal Fear. אנחנו חבורה גדולה של מטאליסטים ותיקים. אני לא יכול להגיד את אותו דבר לגבי הלהקות הצעירות כמו Paragon ,Edguy וכו'.

אם כבר מדברים על Edguy, נזכרתי שעזרת להם בעשיית אלבומם הראשון, איך זה קרה?
Tobias, הסולן שלהם התקשר אלי לפני ארבע שנים ושאל אותי אם אני יכול לקריין קצת באלבום, הוא שלח לי קסטה, עשיתי מה שהוא ביקש וזה הכל.

אז אתה אוהב את הלהקות הצעירות? אתה חושב שהן תורמות לסצינת ה-metal?
כמובן שהלהקות החדשות תורמות לסצינה וחשובות לסצינה. אבל אמרתי לך קודם ואני אומר זאת שוב, אינני רואה בעין יפה את המתרחש שוב בסצינת ה-metal. ישנן כל כך הרבה להקות לא איכותיות, שאורך חייהן צפוי מראש - והוא קצר מאד. והן אלה שעלולות להוריד את כולנו שוב למטה. ישנן להקות שהן עלא כיפק והן הוכיחו את עצמן לאורך השנים, ויש כאלה שלא ישרדו הרבה זמן, לדוגמא Metalium ו-Paragon.

ידוע שהופעת כזמר אורח באלבום האחרון של White Skull, ספר לי איך זה קרה?
פגשתי את White Skull לראשונה בפסטיבל "Gods Of Metal" במילאנו, אחרי ההופעה הלכנו לשתות בירות, עשינו חיים ביחד. בשנה שעברה הם התקשרו אלי ושאלו אם אני מעוניין לשיר שיר אחד באלבום החדש, אמרתי אין בעיה, תשלחו לי כרטיס טיסה, תזמינו לי מלון ואני אבוא לשבוע ואקליט אתכם וזה מה שקרה, בשנה שעברה בנובמבר. לאחר מכן הם שאלו אם אני יכול לעשות משהו בשבילם בגרמניה, אמרתי אין בעיה, תשלחו לי עשרה דיסקים ואני אבדוק את כל הקשרים שלי בגרמניה. כך הם קיבלו חוזה עם Nuclear Blast וכמו שכבר אמרתי, הם יהיו להקת החימום בסיבוב ההופעות של Grave Digger בשנת 2000.

נדמה כי קולה של הסולנית שלהם מהווה מקביל נשי לקולו של Chris Boltendahl?
חח... חח... כן, בתקליט שני הקולות נשמעים כמעט זהים, כי היא לא שרה כמו בחורה, היא שרה כמו... אני אפילו לא יכול לתאר זאת...

נראה שבימים אלה, כל אחד מעורב בכל מיני פרויקטים צדדיים ומוציא אלבומי סולו, גם אתה מעורב בפרויקטים כאלה?
לא, אני לא מעורב בשום פרויקט צדדי וכך גם חברי הלהקה, למעט Jens Becker, הבסיסט שלנו, שעובד עם Roland Garpow. בזמנו גם אני חשבתי להוציא אלבום סולו אבל דחיתי את הרעיון הזה לפחות עד שנת 2000-2001, מכיוון שאני לא רואה שום היגיון להוציא אלבום סולו, במקום לעשות זאת אני מעדיף להתרכז באלבום הבא של Grave Digger שיצא בשנת 2001.

אמרת כבר שתמשיך לעשות אלבומי נושא עד סוף ימי חייך, יש לך מושג מה יהיה הנושא לאלבום הבא?
כרגע אין לי מושג. אני רוצה להתרכז בסיבוב ההופעות, וכשנסיים אותו יהיה לנו זמן לחשוב על זה ולקבל את ההחלטה הנכונה.

כשדיברתי איתך בשנה שעברה, דיברנו קצת על Iron Maiden עם הסולן החדש שלהם דאז, מה דעתך על Maiden היום, כש-Bruce Dickinson ו-Adrian Smith חזרו ללהקה?
אני חושב שבשביל המעריצים זה בסדר, אבל לפעמים אני חושב שהם שיטו במעריצים, כי כולנו זוכרים את הכרזותיו של Bruce "אני לעולם לא אעשה יותר heavy metal" וכשהוא לא מצליח עם פרויקט הסולו, הוא מצרף את Adrian Smith ואחר כך שניהם חוזרים ל-Iron Maiden. לדעתי זה שקר מוחלט. זה נראה כמו ש-Rob Halford היה חוזר היום ל-Judas Priest. אני משוכנע שזה עניין של כסף, כי Bruce לא הצליח להרוויח הרבה כסף עם הפרויקט האישי שלו, בעוד המכירות של Maiden עם Blaze Bayley גם הן היו על הפנים, כך שכל העניין הזה קצת תמוה בעיניי.

אני זוכר שלפני שנה הייתם אמורים להופיע ביחד עם Maiden, מה קרה?
כן, הופענו, ו-Maiden עלו להופיע, עשר דקות לאחר מכן, עזבתי את האולם, כי לא אהבתי את הלהקה הזאת עם Blaze Bayley. גם בעתיד אני לא רוצה ללכת להופעות של Iron Maiden, אפילו עם Bruce Dickinson, אני ממש לא אוהב את כל העניין הזה של העסקים המחורבנים שלהם.

מה אתה חושב על האינטרנט? אתה חושב שזה עוזר לקדם את מה שאתם עושים?
זה מאד חשוב, גם ללהקות וגם למעריצים, זה טוב שהמעריצים יכולים להוריד קובץ MP3 "ולטעום" קצת מהאלבום האמור לצאת בקרוב.

אני שומע הרבה טענות, מצד מוסיקאים וחברות תקליטים, על כל הענין הזה של קבצי ה-MP3, מכיוון שלמעשה קובץ MP3 מספק לך איכות של דיסק ואז יש פגיעה במכירות, מה אתה חושב על כל הטענות האלה?
בודאי שזה יפגע במכירות אם תקבע את כל הדיסק ל-MP3, אז מי ירצה לקנות את הדיסק? אבל, אם אתה משחרר שלושה שירים מהאלבום ורק דקה מכל שיר, זה בסדר ואז המעריצים יכולים "לטעום" מהאלבום.

לאיזה מוסיקה אתה מקשיב בימים אלה?
הכל! אני שומע הכל! אני שומע ג'אז, פופ, רוק, קאנטרי - הכל. מבחינה מוסיקלית אני פתוח לכל סגנון.

אני תוהה כשאני מסתכל על כל התמונות שמופיעות בעטיפות האלבומים, מה עושה שם מלאך המוות בכל תמונה?
אני חושב שאחרי שהוצאנו את "Heart Of Darkness" החלטנו כי הוא יהיה חלק מהסיפור ועכשיו אנחנו תוקעים אותו בכל תמונה. קבל אותו כקלידן שלנו. חח...חח...

רציתי לשאול אותך לגבי סגנון השירה שלך. יש לך סגנון מאד מיוחד אבל כשאני מדבר איתך הקול שלך נשמע רגיל, תגיד זה כואב לשיר ככה?
לא, כלום. אין לי שום בעיה עם הקול שלי, גם כי הפסקתי לעשן בשנה שעברה ועכשיו אני מרגיש יותר טוב משהרגשתי לפני עשרים שנה.

שמעתי שאתה עומד להגיע לישראל בדצמבר?
כן, White Skull אמורים להופיע שם באמצע דצמבר, ואני אגיע לשם יחד איתם כאורח, ואולי אעלה לבמה לאיזה שיר או שניים. אני מאד מתרגש לקראת ביקורי הראשון בישראל. אבא שלי מומחה להיסטוריה יהודית ולתולדות מדינת ישראל, ואני גדלתי בבית מוקף בספרים על ישראל. אני באמת מאד מתרגש.

Dr. Metal
(www.metalmeltdown.com)

יתומים לנצח Orphaned Land

במדינתנו מדינתנו הקטנה שופעת מהפכים, אלימות ומלחמה מתמדת על כיבוש השלום. וכך גם בעולם המוסיקה גם כאן נלחמים, כנגד כל הסיכויים ותקציבי חברות התקליטים הנמוכים מאד (אם בכלל יש דבר כזה). אך פה ושם, צצים להם הרכבים או אנשים בעלי מוטיבציה גבוהה ויכולת לבצע את חלומם, ואת אלו אנחנו זוכרים ומעריצים את עבודתם הקשה אך רבת ההישגים. Orphaned land, הינה אחת מהלהקות האלה. להקה ותיקה מאוד בסצינת ה-metal הישראלית, אחרי הופעות רבות, מלאות קהל ברוקאן (ז"ל), ואחרי דמו ושני אלבומים שהוציאה חברת התקליטים הצרפתית Holy Records אשר מכרה כמויות גדולות. בשנים האחרונות לא שמענו הרבה מהרכב זה. האם הם היו בתרדמה, או שהם מתכוונים להוציא לנו שפן מהכובע. החלטנו לחקור ענין זה מקרוב ולכן הלכנו לראיין את קובי פרחי, סולן הלהקה.

איך הקמתם את הלהקה?
כשהיינו צעירים יותר, כשרק התחלנו לצאת למועדונים (פינגווין האגדי), עלה במוחי רעיון להקים הרכב metal של צחוקים, כמו להקת People, אז אני וחברי אורן בלבוס החלטנו להיות זמרים שצורחים ועושים כל מיני שטויות, צרפנו מתופף ובסיסט וקראנו ללהקה Resurrection. בסופו של דבר לא יצא מזה כלום. אחר כך החלטתי להקים הרכב death metal, כמו שהיה אז באופנה (להזכירכם ב-91' סצינת ה-death שלטה בצורה חזקה במסורת ה-metal בארץ ובעולם-מ.א). היינו ארבעה חברים, דני, בני יעקוב על התופים, אורי זיכרה בבס ואני - שירה.

תלינו מודעה בסופר זאוס, בימים שהיתה עוד בפרישמן. במודעה היה כתוב שמחפשים גיטריסט. יוסי שהוא גיטריסט מעולה, היה זה שהצטרף אלינו ואז הבאנו את סמי, שהיה מתופף ב-Morgue שיחליף את דני וחיפשנו עוד גיטריסט, ומצאנו את מתי שלמד בבית ספר עם יוסי. כך התחלנו לעבוד עם ההרכב. ב-92' הקלטנו דמו וגם הוצאנו אותו. ב-93' הוספנו קלידן, ואז קיבלנו חוזה ב-Holy Records והוצאנו את "Sahara" בשנת 94' ואת "El Norra Alila" ב-96'. אחר כך נוצר מצב בו הלהקה כבר לא היתה פעילה ובעצם אפשר להגיד מפורקת. אבל, בשלב מסוים הגענו למסקנה שבעצם לא סגרנו מעגל. מה שקורה בהווה הוא שהוספנו זמרת להרכב - את שלומית. מתי וסמי כבר לא מופיעים בלהקה, אבל פעילים בצד היצירתי. אנחנו עדיין רוצים בשיתוף פעולה איתם, בצד היצירתי הם חלק בלתי נפרד מהלהקה. היום חתמנו ב-Century Media לעוד ארבעה אלבומים!

הקלידן שמנגן אתכם הוא איציק לוי הידוע בשם Sandman מתחום הטראנס, האם נשמע קטעים של מוסיקת טראנס במוסיקה?
לא יהיו קטעי טראנס, אבל ישמעו קצת אלמנטים אלקטרוניים שילוו את המוסיקה.

בא נדבר על הקרבה לדת.
OK, תשמע, Orphaned Land היא להקה פרדוכסלית ולכן נושא זה מורכב מאד, אפשר להיכנס לזה שעות, אבל אני אסביר את זה בקצרה, בשעה שרוב הלהקות מדברות על הצד האפל, אנחנו דווקא מדברים על האמונה באלוהים ובשאר הדתות, אפילו אין לנו משהו נגד השטן... זה לא שאני נוצרי או מוסלמי, אבל אני מכבד את כל הדתות ומושפע מכל מה שסביבנו. שמעתי שאנשים כתבו עלינו שהשפענו על דרך החשיבה של הרבה אנשים בכל הקשור לדת.

חזרת בתשובה?
כן, זה קרה ב-96'. קראתי קונטרס של ברסלב וזה דיבר אליי כל כך עד שבכיתי. שבוע אחרי זה הסתפרתי, קניתי טלית, תפילין, הלכתי לבית כנסת, אשכרה נהייתי דתי. עם הזמן הרגשתי שאני נסגר ושאני לא מרוצה מהרבה דברים שקראתי. אנשים עושים מהדת משהו מכוער, כאשר הם משתלטים עליה וקובעים חוקים וטוענים שכך צריך להיות. לכל דבר יש פלוס ומינוס ובמיוחד לנושא הזה. כיום, אני אומר "חייה ותן לחיות", חוץ מזה לא מתאים לי שיער קצר.

מה צפוי לנו באלבום הבא?
האלבום הבא ישא את השם "Mabool–The Storm Still Rages" והוא יכיל אותם אלמנטים בסיסיים שאפיינו את המוסיקה של Orphaned Land בשני האלבומים הקודמים, (ריפים מטאליים כבדים ואלמנטים של מוסיקה מזרחית ומערבית). השירה תהיה רכה יותר ונקיה יותר. אני מקליט הרבה ערוצי שירה עם הרבה אפקטים. גם תהיה שירה של שלומית (דבר שהיה גם באלבומים הקודמים), יהיו גם אלמנטים אלקטרוניים. היום אין דבר שלא מכיל קצת אלקטרוניקה, תראה את U2 ומדונה או להקות מטאל כמו Covenant, Arcturus, Tiamat, המשלבים גם מוטיבים אלקטרוניים במוסיקה שלהם. באלבום יהיו הרבה משחקי אפקטים וגם הטקסטים יהיו באותו כיוון כמו תמיד. אתה יודע שאני לא מתעסק רק בלשבח את האל, אנו גם כותבים על נטישה של האל ועל מלחמות ועל בריחה מן הדת. יהיו גם תפילות וכלים אוריינטלים. יוסי קנה אפילו גיטרת באס, שהיא כלי מאד מיוחד והוא יהיה בתקליט. בקיצור, יהיה אלבום יותר מלודי, עם שפע של סולואים, אבל עדיין באותו קונספט של Orphaned Land.

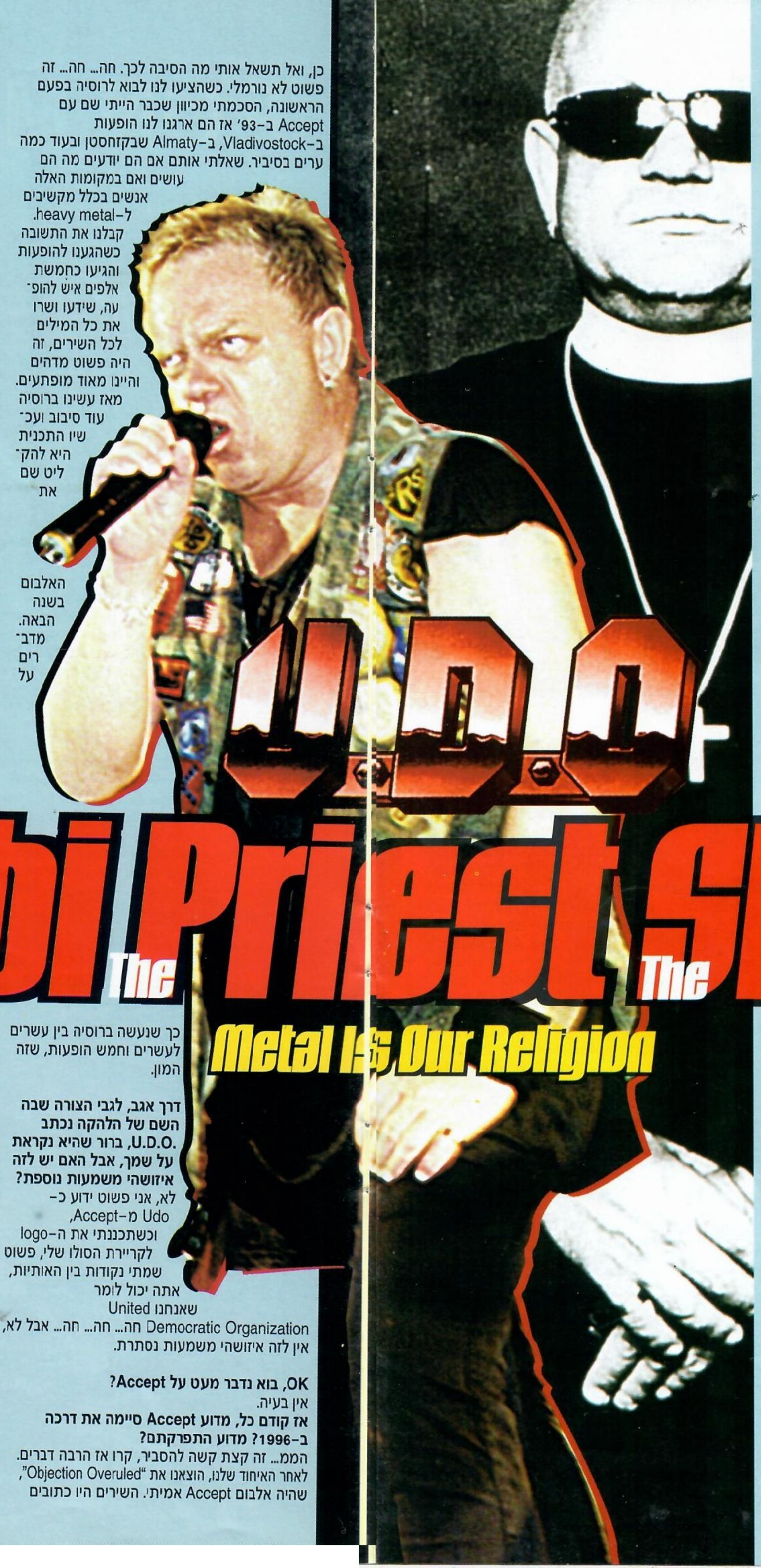
הסיפור יהיה סיפור המבול - לדעתנו מתקרב משהו חזק מאד לעבר הכדור הזה, זה יכול להיות מבול, מלחמת גוג ומגוג או איך שלא תקרא לזה. שים לב שהאדמה רועדת בכל העולם. לסיום, האלבום יכיל שני קטעים "מבול" ו-The Storm Still Rages, שהם קטעים מעולים, ארוכים וממש עצובים.

אז בהחלט שלפתם לנו שפן מהכובע!
תראה, נכון שהיתה תרדמה והיו בעיות עם חברי הלהקה בכל המישורים, אבל מה שמפתיע אותי הוא שעדיין זוכרים אותנו ושואלים לשלומנו, שולחים לנו מכתבים, כותבים עלינו באינטרנט ואפילו הוציאו את הדמו "The Beloveds Cry" מחדש על ידי עיתון יווני Metal Invaders, ובקרוב תצא מהדורה חדשה של "El Norra Alila" פלוס הדמו (בזכות הדמו קיבלנו את החוזה הראשון שלנו בחברת Holy Records).

אז The Storm Still Rages?
נכון ובקרוב - הופעות.

אז תודה רבה ובהצלחה.

מאור אפלבוים.

U.D.O
The Rabbi The Priest The Sheik
Metal Is Our Religion

אם שמות כמו Accept ו-Udo Dirkschneider, לא אומרים לכם בלום, תתביישו לכם! אין להקה שהשפיעה כל כך הרבה על כל כך הרבה להקות punk, death, black ו-heavy, כמו Accept. תשאלו את מי שאתם רוצים, מ-Testament ועד Dimmu Borgir, מ-Paul DiAnno ועד Sodom, מה דעתם על Udo ותקבלו תשובה חד משמעית - הוא ענק! כל מי שעקב אחרי הקריירה של Udo בשנים האחרונות, בודאי יודע ש-Accept התפרקה בשנת 1996 ו-Udo המשיך עם פרוייקט חדש-ישן שלו-.U.D.O. לפני כחודש יצא לחנויות אלבום חדש של U.D.O. שנקרא "Holy". להזכירכם, על עטיפת האלבום החדש מופיעה שורה שכולנו חייבים לאמץ: metal is our religion!

לפניכם הראיון עם Udo Dirkschneider - הרבי, הכומר והשייך.

טוב, Udo קודם כל תודה על הראיון שאתה נותן לנו, נתחיל אולי עם האלבום החדש שלך-"Holy", זה כבר האלבום השלישי שלך מאז ש-Accept סיימה את דרכה ב-96'. מהיכן אתה מקבל את כל הרעיונות למוסיקה?
אולי מבחינה מסוימת זה המזל שלי, אני מתכוון שאף פעם לא היתה לי בעיה של חוסר רעיונות לשירים. זה תמיד היה החלק הקל, ויש לי בראש כבר הרבה רעיונות לאלבום הבא שלנו.

האלבום הזה, שהוא נהדר לדעתי, ממשיך בדיוק מהשנים שקדמו לו, אתה רואה איזשהו הבדל ביניהם?
מבחינה מסוימת זה אותו הדבר, זה תמיד heavy metal מסורתי, אבל ניסינו להוסיף לזה כמה דברים "משוגעים" או שונים. באלבום החדש יש שיר הנקרא "Thunder In The Tower" לדוגמא, שעשינו בו מעט boogie, מה שמעולם לא עשינו עם Accept או עם U.D.O. וגם השיר האחרון "Cut Me Out" שונה, הוא עדיין שיר כבד, אבל עשינו אותו בסגנון צועני מסורתי. כך שאני חושב שאתה תמיד עושה דברים מעט שונים. דבר נוסף הוא, שכשאתה יושב ומתחיל לכתוב שירים לאלבום חדש, אתה לא חושב ומחליט באיזו צורה תעשה את האלבום. אתה פשוט יושב וכותב שירים. אנחנו לא אומרים: O.K, אנחנו צריכים שיר מהיר, אנחנו צריכים בלדה, אנחנו צריכים את זה או את זה. אנחנו פשוט מלחינים, ובסוף אנחנו בוחרים את הקטעים שהכי מצאו חן בעינינו.

מנגן אתכם גיטריסט חדש באלבום הזה, נכון?
כן, הוא כבר שנה שלמה חלק מהלהקה. הוא הצטרף לאחר שלגיטריסט שהיה איתנו באלבום הקודם, קרתה תאונה בשדה תעופה, כשעשינו את המסיבה לרגל צאת האלבום ("No Limits"), היו צריכים לשים לו חתיכת מתכת בראש. לאחר שהתחלנו להופיע יותר ויותר עם .U.D.O הוא החל לסבול מכאבי ראש והתקפי איבוד הכרה, שגרמו לו לשכוח את התווים שהוא היה אמור לנגן. בסופו של דבר אמרתי לו "מצטער, אבל אני חושב שזה יותר טוב שתדאג לבריאות שלך. מוסיקה אומנם חשובה, אבל הבריאות הפרטית שלך חשובה יותר". בנקודה הזו התחלנו לחפש גיטריסט חדש, ומצאנו את Igor Gianola. הוא משוויץ והוא מתאים בצורה מושלמת ללהקה. הוא היה מעורב בעבודה על האלבום החדש ואני חושב שהוא עשה עבודה מצוינת.

בדף המידע שקיבלתי מטעם חברת התקליטים, לא מוזכר שמו של המתופף שניגן איתכם, אני יודע ש-Stefan היה מתופף איתך, אבל מי עושה זאת עכשיו, ומה קרה ל-Stefan?
ובכן, זאת עוד בעיה שיש לנו כרגע, אני הייתי עם Stefan כמעט אחת עשרה שנים, הוא היה ב-.U.D.O וגם עשה אלבום וסיבוב הופעות עם Accept לפני זמן מה הוא בא אלי ואמר לי שהוא רוצה לעשות משהו שונה. שאלתי אותו אם הוא בטוח שהוא עושה את הדבר הנכון, והוא אמר שכן. מה יכולתי לעשות? כמובן איחלתי לו הרבה הצלחה במה שהוא יעשה, ואנחנו התחלנו לחפש מתופף אחר. יש לנו עכשיו שני בחורים שבעוד שבועיים נעשה להם אודישן ואחד מהם יהיה המתופף החדש של .U.D.O.
מה לגבי אלבום בהופעה חיה, עשית כמובן אלבומים חיים עם Accept, אבל אף פעם לא עם .U.D.O?
כן, אני יכול לספר לך שהאלבום הבא של .U.D.O לא יהיה באלבום סטודיו, אלא אלבום כפול בהופעה... והתוכנית היא להקליט אותו ברוסיה.

ששם אתה מאוד פופולרי!
כן, ואל תשאל אותי מה הסיבה לכך. חח... חה... זה פשוט לא נורמלי. כשהציעו לנו לבוא לרוסיה בפעם הראשונה, הסכמתי מכיוון שכבר הייתי שם עם Accept ב-93' אז הם ארגנו לנו הופעות ב-Vladivostock, ב-Almaty שבקזחסטן ובעוד כמה ערים בסיביר. שאלתי אותם אם הם יודעים מה הם עושים ואם במקומות האלה אנשים בכלל מקשיבים ל-heavy metal. קבלנו את התשובה כשהגענו להופעות והגיעו כחמשת אלפים איש להופעה, שידעו ושרו את כל המילים לכל השירים, זה היה פשוט מדהים והיינו מאוד מופתעים. מאז עשינו ברוסיה עוד סיבוב ועכשיו התכנית היא להקליט שם את האלבום בשנה הבאה. מדברים על כך שנעשה ברוסיה בין עשרים לעשרים וחמש הופעות, שזה המון.

דרך אגב, לגבי הצורה שבה השם של הלהקה נכתב .U.D.O, ברור שהיא נקראת על שמך, אבל האם יש לזה איזושהי משמעות נוספת?
לא, אני פשוט ידוע כ-Udo מ-Accept, וכשתכננתי את ה-logo לקריירת הסולו שלי, פשוט שמתי נקודות בין האותיות, אתה יכול לומר שאנחנו United Democratic Organization חה... חה... חה... אבל לא, אין לזה איזושהי משמעות נסתרת.

OK, בוא נדבר מעט על Accept?
אין בעיה.
אז קודם כל, מדוע Accept סיימה את דרכה ב-1996? מדוע התפרקתם?
הממ... זה קצת קשה להסביר, קרו אז הרבה דברים. לאחר האיחוד שלנו, הוצאנו את "Objection Overuled", שהיה אלבום Accept אמיתי. השירים היו כתובים לשתי גיטרות. זה הסאונד הבסיסי של Accept, כמו שאתה יודע. היה לנו גיטריסט מוביל נוסף, אבל באותו זמן קיבלנו מכתב מעורך הדין שלו, שהוא חתם על חוזה לקריירת סולו, והוא לא יוכל להמשיך ולנגן עם Accept. נאלצנו לשנות הכל וזה קרה שלושה שבועות לפני שהיינו אמורים לצאת לסיבוב הופעות עם "Objection Overuled". לא יכולנו לבטל את הסיבוב והיינו חייבים לשנות את הכל לגיטרה אחת בלבד.

כשסיבוב ההופעות הזה הסתיים והתחלנו לעבוד על האלבום החדש "Death Row", Wolf בא ואמר שהוא מרגיש הרבה יותר נוח על הבמה כגיטריסט יחיד ולכן התחלנו לכתוב שירים לגיטרה אחת. בעיה נוספת עם האלבום הזה הגיעה כאשר Stefan לא יכול היה לנגן יותר על התופים, בגלל בעיות הגב שהיו לו, כלומר צצו יותר מדי בעיות מהסוג הזה. וכשעשינו את "Predator" ב-96', הכימיה בינינו לא עבדה יותר. זו היתה הפעם הראשונה שכל החברים ב-Accept כתבו שירים משלהם בצורה נפרדת ו-Peter Baltes נגן הבס, גם שר ארבעה שירים באלבום הזה. זה לא היה אלבום אמיתי של Accept וכשהתחלנו את סיבוב ההופעות איתו, החלטנו שיותר טוב לעצור שם. החלטנו שנעשה את הסיבוב הזה ומכאן Accept מסיימת את דרכה. אנחנו אמנם בקשר, אבל Peter ו-Wolf נמצאים מחוץ לעסק הזה לחלוטין. הם לא עושים מוסיקה יותר.
כלומר, היחסים ביניכם טובים?
כן, אין לי שום טענות ומענות. בסוף אוקטובר אני טס לאמריקה לקידום מכירות ואנו נפגש בניו-יורק, כך שעדיין קיים בנינו קשר טוב, אבל רק ברמה האישית, שום דבר לא יקרה בנוגע למוסיקה.

יש לך איזה חלק באלבום המחווה שיצא ל-Accept?
לא, הדבר היחיד שעשיתי וגם הוא לא היה מתוכנן, היה שיר ששרתי עם HammeFfall. הייתי אז בהמבורג בענייני עסקים והם התגוררו באותו בית מלון, כך שנוצרו יחסי חברות. שאלתי אותם מה הם עושים והם אמרו שהם הגיעו להקליט את גרסת הכיסוי לאלבום המחווה ל-Accept ("Head Over Heels") והם הזמינו אותי להצטרף אליהם לסטודיו. אחרי כמה בירות הם אמרו, "היי... אולי אתה יכול לשיר איתנו" וזה מה שקרה. כלומר, זה לא היה מתוכנן. בשבילי זה היה מאוד מענין להקשיב לאלבום הזה ולגרסאות של להקות אחרות לשירים של Accept. השתתפו בו הרכבים מאוד מפורסמים בגרמניה וגם כמה להקות בינלאומיות.

זה ממלא אותי גאוה וזה אומר ש- Accept היא חלק חשוב במוסיקה הזאת. הרבה להקות אמרו שהם הושפעו מ-Accept, בעיקר מהאלבום "Breaker" שגרם להם להתחיל לעשות מוסיקה. זו נקודה מאוד מעניינת...

האם אתה מרגיש היום, עם .U.D.O, כמו שהרגשת פעם עם Accept?
כשהקמתי את .U.D.O בפעם השניה זה היה הרבה יותר קשה והסיבה לדעתי היתה, שאנשים חשבו שזה יהיה אלבום אחד שאחריו Accept תשוב. ואז הם הופתעו לקבל את האלבום השני של .U.D.O כך שהשנתיים הראשונות אחרי פירוקה של Accept, היו מאד, מאד קשות עבורנו. היתה לנו עבודה קשה לשכנע את הקהל שמה שאנחנו עושים היום גם הוא טוב מאד. Stefan Kaufman הוא עכשיו הגיטריסט של .U.D.O ובהופעות אנחנו מנגנים חומר של Accept, כך שהיום כולם מבינים ש-Accept באמת הגיעה לסוף דרכה, ועד עתה האלבומים שלנו התקבלו בצורה טובה ובביקורות חיוביות. עשיתי כבר הרבה מאד ראיונות לקידום האלבום החדש ונראה שגם הפעם האלבום הזה, "Holy", שהוא השלישי שלנו, הולך להצליח בגדול.

ישנם אלבומים, מכל אלה שעשית עם Accept ועם .U.D.O, הנמצאים אצלך, מבחינה אישית, מעל לכל השאר?
זה מאד קשה לומר. עם Accept האלבום שעשה בשבילנו את פריצת הדרך, והוא עדיין מהאלבומים האהובים עלי, היה "Breaker". הוא באמת היה משהו חדש. עם .U.D.O האלבום שהיה מאד חשוב לי מבחינה אישית היה "Faceless World"

מה לגבי הטקסטים? האם אתה כותב לפעמים על דברים אישיים, ובכלל עד כמה המילים חשובות לך בשירים?
אומר לך את האמת: לא עם Accept ואף פעם לא עם .U.D.O הטקסטים מעולם לא היו מאד חשובים. אבל!!! אין לי שום רצון לכתוב על "גיהנום" ועל "אני רוצה להתאבד" ו"כל העולם רע ורשע" ודברים כאלה. מה שאנחנו עושים זה פשוט לספר סיפורים. לפעמים זה אפילו יכול להיות מדע בדיוני או, לדוגמא, באלבום החדש יש שיר שנקרא "State Run Operation" המדבר על חוק חדש שהממשלה קיבלה כאן בגרמניה, חוק שמאפשר לרשויות לשתול מיקרופונים אצל כל אחד בדירה, הם יכולים להתקין מצלמות או לצותת לטלפון שלך. כלומר, אנחנו עושים גם שירים יותר מציאותיים. יחד עם זאת, אני לא רוצה להטיף מוסר לאף אחד, אבל הסיפור חשוב לי. לא חשוב איזה סיפור בדיוק - חברתי, פוליטי או מה שלא יהיה. אם אתה רוצה להתמקד בטקסטים, אז אתה יכול, ואם אתה לא רוצה - זה גם בסדר. בשבילי סוג כזה של כתיבה הוא הרבה יותר טוב מאשר להתחיל לדבר על התאבדויות וכל השטויות האלה.

אני מסכים איתך לחלוטין. מה קורה עם חברת התקליטים "Breaker" שהקמת?
כן, הרעיון הזה היה אצלי בראש כבר הרבה זמן וכשפג תוקפו של החוזה שלי עם .G.U.N, אמרתי לעצמי שזה הזמן הנכון להקים חברת תקליטים משלי ועשיתי זאת בשיתוף פעולה עם Nuclear Blast ועד עכשיו אני מאד מרוצה.

זה נכון, אגב, שאח שלך הוא סולן בלהקה?
כן, למען האמת אני נמצא עכשיו במקום שהם עומדים להופיע בו הערב. היה לו מאד קשה להשיג חוזה עם חברת תקליטים מכיוון שהקול שלו דומה מאד לשלי. חה..חה.. משהו שאולי יגרום לך לחשוב שמדובר בלהקת covers של Accept או .U.D.O, אבל כשרואים את הלהקה שלו מגלים שאמנם אופי הקול והשירה שלו אולי דומים לשלי, אך יש גם הבדל. כשהקמתי את ה-label שלי, אמרתי לו שאחתים אותו ונראה מה נוכל לעשות. בעתיד אני לא רוצה שיהיו לי הרבה החתמות, אני שואף לעוד שתים-שלוש להקות, כי זה חשוב לי שאוכל לעשות בלהקות האלה עבודה טובה וכשיש לך מספר קטן של להקות, אתה יכול להתרכז בהן הרבה יותר טוב מאשר אם היו לך עשר להקות או יותר. *(למי שמעונין, הלהקה שבה שר האח של Udo נקראת "Vanize" ואלבום הבכורה שלהם נקרא "Bootlicker")*

יש לך זמן למשהו אחר חוץ מעולם המוסיקה?
לא. לחלוטין לא.
איך ההרגשה להיות אחד האנשים הכי נערצים ומכובדים ב-heavy metal?
אני מאד גאה בזה. היום למשל בא אלי סולן של Testament ואמר לי שאני "לג'נדה" ושהוא היה מעריץ גדול של Accept והושפע מהם מאד. זה רק מוכיח שתרמתי משהו בעסק הזה מבחינה מוסיקלית. ואני בהחלט גאה במה שעשיתי.

טוב, Udo. לכבוד היה לי לשוחח איתך ואני מאחל לך הרבה הצלחה עם .U.D.O ובכל דבר אחר שתעשה.
תודה רבה ולהתראות.

Amit Lwow

IRON MAIDEN

Peristeri Stadium, Athens

ארבעים ושמונה שעות לפני ההופעה האחרונה של מיידן, בסיבוב האיחוד הקצר "Ed Hunter Tour", באתונה - כבר הורגשה אווירה מיוחדת. בכל פינת רחוב נמכרו חולצות ופריטים אחרים הקשורים ללהקה ולאן שלא הסתכלתי, ראיתי בני שתים עשרה עד שלושים, לבושים במדי מטאל מסורתיים, השמחים לדסקס את ענייני המטאל עם או בלי קשר להופעה הקרבה. הופעה של מיידן היא מסורת ביוון - לפחות הופעה אחת בכל סיבוב הופעות מגיעה אליהם, והקהל היווני מקבל אותם בחום ובכליון עיניים.

כשעה וחצי לפני ההופעה, נפגשתי עם כל חברי הלהקה לשיחה קלה (פרט לגיטריסט אדריאן סמית' שנעלם מהשטח), לחתימות וצילומים משותפים למזכרת. בשיחה פנים אל פנים, התרשמתי מכך שבסופו של דבר מדובר בחבורת אנגלים חביבים, סימפטיים ונטולי אגו מנופח. בתום הפגישה התנצל המתופף ניקו מקבריין על שהם צריכים ללכת להתכונן להופעה. בשעה תשע בערב בערך, הוחשך האצטדיון שהיה מפוצץ מקצה לקצה בכחמישה עשר אלף איש, ועל רקע הקטע האינסטרומנטלי "Transylvania", הוצג על המסך קטע אנימציה קצר בכיכובו של סמל הלהקה Eddie. מייד בסיום הקטע פרצו לבמה, לתשואות הקהל, ששת חברי הלהקה, באחד מקטעיהם הטובים ביותר "Aces High". הבמה והתאורה היו

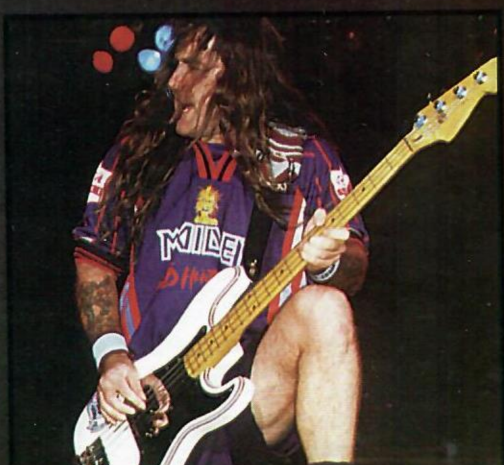
במיטב המסורת המיידנית והזכירו מראה עתידני משולב בתפאורה פרעונית מימי "Powerslave"(1985 - 1984 תקופת השיא של מיידן), ולרגע היה נדמה שברוס דיקינסון הסולן ואדריאן סמית' הגיטריסט, לא עזבו מעולם את הלהקה. זמן קצר לאחר תחילת המופע, קטעה יריקה של אחד הצופים את השיר "2 Minutes To Midnight". ברוס עצר הכול והסביר בנימוס בריטי טיפוסי שבמקום ממנו הוא בא, לא נהוג לקבל אנשים ביריקות. כ"עונש" הוחלט לעבור מייד לשיר הבא "The Clansman", שבמקור בוצע על ידי הסולן הקודם של הלהקה, בלייז ביילי.

יסלח לי אדון ביילי, אבל נראה היה שהשירים, שבמקור לא נכתבו עבור ברוס, בוצעו על-ידיו ממש כאילו נוצרו עבורו. כמו גם "Futureal" ו-"Man On The Edge". גם הופעת האורח הקבועה של Eddie, סמל הלהקה, בדמות בובת ענק עתידנית, היתה מושקעת מתמיד- תנועותיו נראו אנושיות יותר וסופסוף היוו אתגר לברוס ול-Janick, שהורידו לו כאפות על ימין ועל שמאל. היה נעים להזכר בכמה מהשירים הישנים יותר של מיידן:
"Phantom Of The Opera " ו-"Powerslave", כשברוס מבצע את זה האחרון כשהוא עוטה על עצמו את אותה מסכה מימי ה-"World Slavery Tour".

זהו! סוף ההופעה-ששת הוירטואוזים יורדים מהבמה, וחמישה עשר אלף גרונות צורחים ומבקשים שישובו. כמובן שהלהקה לא מאכזבת וחוזרת לשלושה הדרנים: "The Number Of The Beast","Hallowed Be Thy Name" ו-"Run To The Hills". לאחר שאורות האצטדיון נדלקו ובישרו את סופה של ההופעה, עדיין הדהדה במוחי הצהרתו של ברוס בזמן ההופעה: "לא באנו לדסקס את ענייני הנוסטלגיה של מיידן - את זה נשאיר לאחרים. אנחנו כאן כדי להביא את Iron Maiden ואת עולם המטאל למילניום הבא". אין ספק, הצהרה שהכיסוי עליה יגיע ומהר.

למחרת ההופעה, על פיסגת האקרופוליס, פגשתי את Rod Smallwood, מנהל הלהקה שהבטיח לי שבסיבוב ההופעות הבא של מיידן, תירשם לפחות הופעה אחת בארץ המובטחת. ...נחכה ונראה.

בועז בר לוי

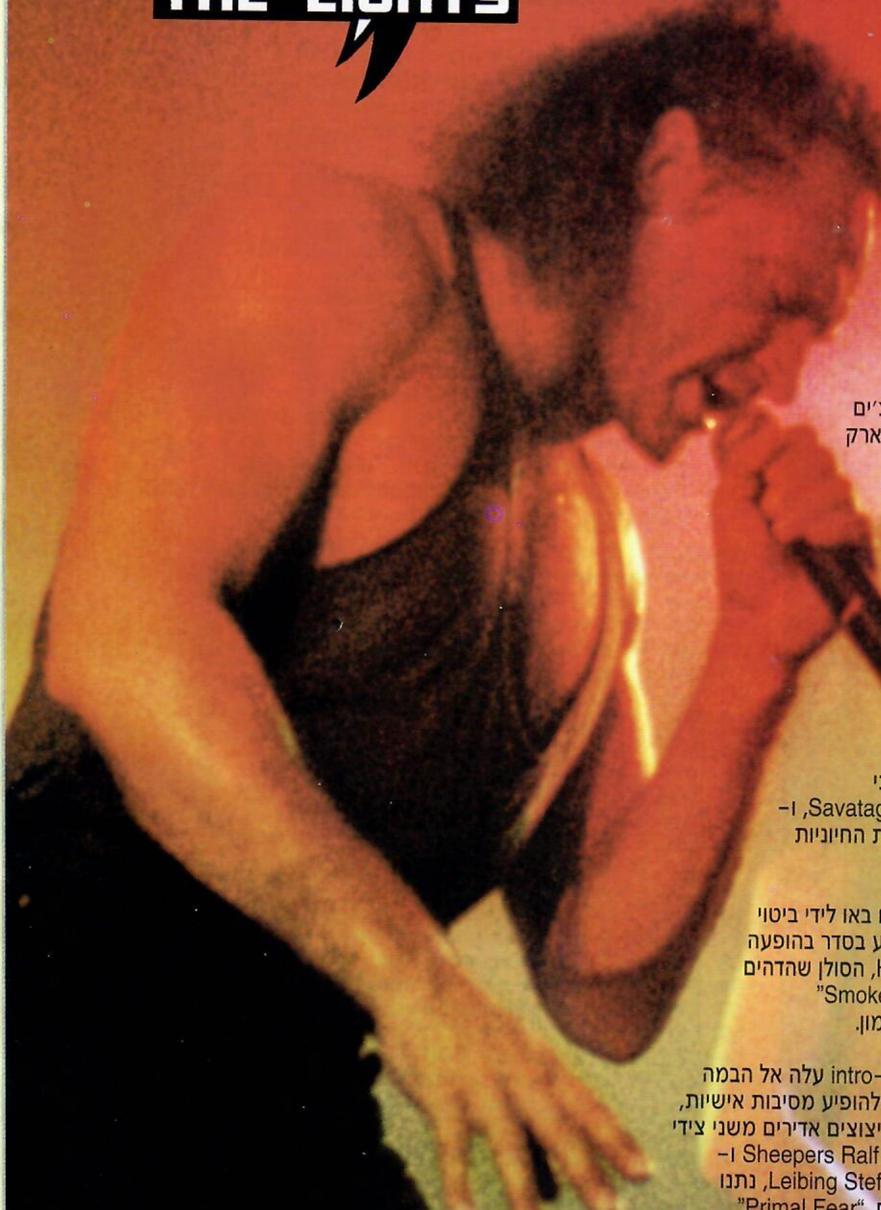

צילום: בועז בר לוי

HIT THE LIGHTS

PRIMAL FEAR

Offenbach

בשבוע שלאחר תחילת סיבוב ההופעות האירופאי שלהם, שכלל את גרמניה, צרפת, הולנד, איטליה, ספרד ושוויץ, הגיעו Primal Fear ל-Offenbach שהיא עיר צמודה לפרנקפורט, משהו כמו יפו ותל אביב, רק בלי הלכלוך. בפעם הקודמת שראיתי אותם זה היה בסיבוב הופעות משותף עם Hammerfall ו-Labyrinth, ב-Hafenbahn, שהוא מקדש ה-metal המקומי, שכמעט כל להקה מופיעה בו. אז לא היה מקום להכניס אפילו סיכה. אני בטוח שכמות האנשים היתה כפולה מהמותר.

הפעם להקות החימום היו Sinergy ו-Metalium וכשעה לפני פתיחת הדלתות זרמו metalheads מצוידים במעילי עור, ז'קטים מכוסים בפאטצ'ים (טלאים), בקבוקי אלכוהול על כל גווניו ואחוזיו והרבה הרבה שיער. לונה פארק שחנה באזור רק הוסיף לחגיגיות. Sinergy היו הראשונים שעלו לבמה, הלהקה הזו, כולה מורכבת נגנים "לשעבר" של להקות אחרות והיא מונהגת על ידי הסולנית Kimberly Goss המוכרת מעבודתה עם Dimmu Borgir ו-Therion. האלבום הראשון שלהם "Beware The Heavens" התקבל בביקורות די חיוביות, למרות שעברם של חברי הלהקה הולך ברוח הזמן לכיוון של power metal, וזה היה הסיבוב הראשון שלהם איתו.

השורות הראשונות בעולם החלו בחימום הצוואר, אבל רוב הקהל התעניין יותר בבירה שנמזגה בבאר, או ב-merchandise שנמכר במחירים לא יקרים כלל: חולצות, פוסטרים, שרשראות, דיסקים, כל מה שהמעריצים רוצים וצריכים - הם קיבלו. Metalium היתה הלהקה השניה של הערב, למרות חסרונם של שני המוסיקאים המוכרים והחשובים בלהקה, Chris Cafferys, העסוק עם Savatage, ו-Mike Terrana שעזב כדי להצטרף ל-Rage, מה שמעלה שוב את שאלת החיוניות של להקות העל האלה.

Metalium, נתנו הופעה בהחלט טובה ומהנה. המקצועיות והניסיון שלהם באו לידי ביטוי על הבמה וגם המוסיקה מהאלבום, המעט מאכזב שלהם, הצליחה להשמע בסדר בהופעה (או שזו אולי השפעת הבירה). רוב תשומת הלב הופנתה ל-Henne Basse, הסולן שהדהים את כולם ביכולת השירה שלו. והחלק המרשים היה כשהם ניגנו את "Smoke On The Water" כשהגיטריסט Matthias Lange יורק להבות אש לאורך הפזמון.

בשעה עשר הגיעה שעתה של המנה העיקרית, Primal Fear, ולצלילי ה-intro עלה אל הבמה Alex Beyrodt, הגיטריסט המחליף את Tom Naumann, שלא יכול היה להופיע מסיבות אישיות, והחל עם הריפים הפותחים את "Final Embrace", ואז פתאום נשמעו פיצוצים אדירים משני צידי הבמה והשאירו אותך חצי עיוור ואת הבמה במסך כחול, דרכו זינקו עליה Sheepers Ralf ו-Mat Sinner, וביחד עם Klaus Sperling המתופף והגיטריסט הנוסף Leibing Stefan, נתנו הופעה שנמשכה שעתיים וכללה את רוב השירים משני האלבומים שלהם, "Primal Fear" ו-"Jaws Of Death", פלוס כמה בונוסים כמו "One With The World" של Gamma Ray מהתקופה ש-Sheepers היה הסולן בה.
השירה הנהדרת של Ralf Sheepers והכריזמה של Mat Sinner סחפו את הקהל לחגיגת metal אמיתית, בלי בלאגן, בלי דחיפות, אבל עם הרבה דפיקות ראשים וכמובן הכי חשוב - מוסיקה אדירה שבאה מלהקה מצוינת. ההופעה הסתיימה לאחר שני הדרנים והרבה אהבה שהורעפה על Primal Fear ומהם חזרה אל הקהל הנהדר הזה.

Amit Lwow

Photo:Yvette Salthouse

Metalium

Primal Fear

On Tour

CANNIBAL CORPSE
w/ Aeternus and Defleshed Festivals
and MARDUK & ANGEL CORPSE
29 Oct.D TrierExil
30 Oct.B DenderhoutenDachthoorn
31 Oct. NL Tilburg013
01 Nov. D EssenZeche Carl
02 Nov. D HamburgMarkthalle
03 Nov. A SalzburgRockhaus
04 Nov. D MunchenIncognito
05 Nov. D WerdauPleibbental
06 Nov. D OffenbachHafenbahn
07 Nov. F StrasbourgLa Laiterie
08 Nov. CH PrattelnZ7
09 Nov. I BiellaBabylonia
10 Nov. I RomFrontiera
11 Nov. CH WillRemise
12 Nov. F MarseilleDas De Rod
13 Nov. F ToulouseLe Bikini
14 Nov. SP BarcelonaSala Garatge Club
15 Nov. SP BilbaoBilborock
16 Nov. P OportoHard Club (T.B.C.)
17 Nov. SP Madrid Ritmo & Compas
18 Nov. F Bordeaux Le Jimmy
19 Nov. F Lyon eal Theatre
20 Nov. F La Roche Sur Y. Le Fuzzion
21 Nov. F Paris Gibus
22 Nov.UK London LA 2

GRAVE DIGGER w/**WHITE SKULL**
06. January Hamburg /Markthalle
07. January Braunschweig /FBZ
08. January Glauchau /A.Spinnerei
09. January Frankfurt /Batschkapp
10. January Bochum /Zeche
11. January Berlin /Kesselhaus
12. January Ludwigsburg /Rockfabrik
13. January Pratteln (CH) /Z7
14. January Lichtenfels /Stadthalle
15. January Kaufbeuren /Zeppelinhalle

WHITE SKULL
18.12.99 IL Tel Aviv /Hangar

GALACTIC COWBOYS
04.12.99 Ennepetal (Germany)
Christmas Rock Night

WARHEAD
Date Venue City/State
22.01.00 **MOTALA** with
GRAVE DIGGER Motala, Sweden

GODDESS OF DESIRE
w/**SODOM** and **TANKARD**
25.12.99 Leipzig-Hellraiser
26.12.99 Stavenhagen-Tankhaus
27.12.99 Osnabrock-Works
28.12.99 Spremberg/Cottbus-MTS
29.12.99 Ludwigsburg-Rockfabrik
30.12.99 Bochum-Zeche

MORBID ANGEL w/ **GORGOROTH**, **AMON AMARTH**, **GOD DETHRONED**, **KRISIUN** and **OCCULT**
12/10 Strassbourg, France La Laiterie
12/11 Gavere, Belgium Racing
12/12 Offenbach, Germany Hafenbahn
12/13 Essen, Germany Zeche Carl
12/14 Munchen, Germany Incognito
12/15 Vienna, Austria Arena
12/16 Biella, Italy Babylonia
12/17 Pratteln, Switzerland Z7
12/18 Leipzig, Germany Hellraiser
12/19 Tilburg, Holland 013
12/20 Hamburg, Germany Markthalle

MANOWAR
with **DIO** and **MOTORHEAD**
Nov. 9 Copenhagen, DenmarkKB Hallen
Nov. 10 Malmoe, SwedenBaltiska Hallen
Nov. 12 Halsingborg, SwedenIdrottens Hus
Nov. 13 Borlange, SwedenKupolen
Nov. 14 Vaxsjo, SwedenStrandbjorkshallen
Nov. 16 Gothenburg, SwedenLiseberghallen
Nov. 18 Stockholm, SwedenSolnahallen
Nov. 19 Norrkoping, SwedenHimmlstalundshallen
Nov. 20 Karlskoga, SwedenNobelhallen
Nov. 21 Sundsvall, SwedenNolia Hallen
Nov. 23 Umea, SwedenSports Hall
Nov. 24 Lulea, SwedenArcus Hallen
Nov. 26 Oulu, FinlandIce Hall
Nov. 27 Tampere, FinlandIce Hall
Nov. 29 Helsinki, FinlandIce Hall
Nov. 30 Tallinn, EstoniaSports Hall
Dec. 2 St. Petersburg, RussiaDS Yubiley
Dec. 4 Moscow, RussiaDK Gorbunova
Dec. 5 Moscow, RussiaDK Gorbunova

RAGE
14. Nov. Spremberg/ Cottbus – MTS
15. Nov. Berlin – Kesselhaus
16. Nov. Hamburg – Markthalle
18. Nov. NL-Groningen – Vera
19. Nov. Osnabrück – Works
20. Nov. B-Vosselaar – Biebop
21. Nov. Bochum – Zeche
22. Nov. Saarbrücken – Garage
24. Nov. ESP-Barcelona – Mephisto
25. Nov. ESP-Madrid – Macumba
26. Nov. ESP-Aviles – Quattro
27. Nov. ESP-Bergara – Sala Jam
28. Nov. ESP-Valencia – Garage
30. Nov. CH-Geneva - Undertown
01. Dec. CH-Pratteln Z 70
2. Dec. ITA-Turin – Supermarket
03. Dec. AUT-Wien – Planet Music
04. Dec. Kaufbeuren – Zeppelinhalle
06. Dec. Offenbach - Hafenbahn
07. Dec. tba
08. Dec. Braunschweig – FBZ
09. Dec. Köln - Live Music Hall
10. Dec. Bad Salzungen - Kalle Werk
11. Dec. Freiberg - Tivoli
12. Dec. Ludwigsburg - Rockfabrik

ARCH ENEMY Headline
02-Nov-99 TOKYO - TBC. J
ARCH ENEMY w/CRADLE OF FILTH
18-Dec-99 Astoria - London UK
23-Nov-99 Stuttgart — Longhorn Ger
24-Nov-99 Paris - La Locomotive F
25-Nov-99 Bochum — Zeche Ger
26-Nov-99 Gent - Vooriut B
27-Nov-99 NL - Den Bosch Willem NL
28-Nov-99 Hamburg — Markthalle Ger
29-Nov-99 Halle - Easy Schorre Ger
30-Nov-99 Munchen - Incognito Ger
01-Dec-99 Vienna - Planet Music A
02-Dec-99 Innsbruck - Hafen A
03-Dec-99 Mailand - Binario Zero I
04-Dec-99 Zurich - Dynamo CH

GOD DETHRONED & **AMON AMARTH** w/ **MORBID ANGEL**,**NILE** & **WITCHERY**
10.12.F Strassbourg - La Laiterie
11.12.B Denderhoutem - Jachthoorn
12.12.D Offenbach - Hafenbahn
13.12.D Essen - Zeche Carl
14.12.D T.B.A.
15.12. A Vienna - Arena
16.12. I Biella - Babylonia
17.12. CH Pratteln - Z 7
18.12. Leipzig (Engelsdorf) - Hellraiser
19.12. D Tilburg - 013
20.12. UK London - LA/Astoria (T.B.A.)

Israeli True

Metal Chart

1	GRAVE DIGGER	Excalibur
2	VIRGIN STEELE	The House Of Atreus – act I
3	LUCA TURILLI	King Of The Nordic Twilight
4	WHITE SKULL	Tales From The North
5	ICED EARTH	Alive In Athens
6	U.D.O.	Holy
7	CONTROL DENIED	The Fragile Art Of Existance
8	LIMBONIC ART	Ad Noctum Dynasty Of Death
9	PRIMAL FEAR	Jaws Of Death
10	RAGE	Ghosts
11	RHAPSODY	Symphony Of The Enchanted Lands
12	BLIND GUARDIAN	Nightfall In Middle Earth
13	GAMMA RAY	Powerplant
14	SATYRICON	Rebel Extravaganza
15	BONFIRE	Fuel To The Flames'
16	PEGAZUS	Breaking The Chains
17	AT VANCE	No Escape
18	ZANISTER	Synphonica Millenia
19	METAL CHURCH	Masterpiece
20	BRIMSTONE	Carving A Crimson Career
21	RIOT	Sons Of Society
22	SODOM	Code Red
23	ARCH ENEMY	Burning Bridges
24	MARDUK	Pazner Division Marduk
25	VOICE	Trapped In Anguish
26	STRATOVARIUS	Destiny
27	TIAMAT	Skeleton Skeletron
28	EXCELSIS	Kurt Of Koppigen
29	SAXON	Metalhead
30	EDGUY	Theater Of Salvation
31	IRON SAVIOR	Unification
32	AMON AMARTH	The Avenger
33	GEASA	Angels Cry
34	CANNIBAL CORPSE	Bloodthirst
35	MACHINE HEAD	The Burning Red
36	TYPE O NEGATIVE	World Coming Down
37	NIGHTWISH	Oceanborn
38	METALIUM	Millenium Metal — Chapter One
39	MEGADETH	Risk
40	SAMAEL	Eternal

Metal Hammer Israel Staff PlayList

Amit Lwow
1. Bonfire "Fuel To The Flames"
2. Rage "Ghosts"
3. Sinner "In The Line Of Fire"
4. Domine "Dragonlord..."
5. U.D.O. "Holy"

Yvette Salthouse
1. Lefay "Symphony Of The Damned"
2. Iced Earth "Alive In Athens"
3. Virgin Steele "The House Of Atreus — Act I"
4. Rage "Ghosts"
5. Bonfire "Fuel To The Flames"

Bullos Metal Heart
1. Virgin Steele "The House Of Atreus – Act I"
2. U.D.O. "Holy"
3. Grave Digger "Excalibur"
4. White Skull "Tales From The North"
5. Yngwie J. Malmsteen "Alchemy"

Avi Shachar
1. Limbonic Art "Ad Noctum Dynasty Of Death"
2. Satyricon "Rebel Extravaganza"
3. Sodom "Code Red"
4. Thyrfing "Valder Galga"
5. Voice "Trapped In Anguish"

Maor Apelboim
1. Tiamat "Skellton Skeltron"
2. Yearning "Planative Sensess"
3. Samael "Eternal"
4. Mortis "The Stargate"
5. Thyrfing "Valor Galga"

I.K.
1. Satyricon "Rebel Extravaganza"
2. Dark Throne "Ravishing Grimness"
3. Behemoth "Satanica"
4. DornenReich "Bitter Ist's Dem Tod Zu Dienen"
5. Sigh "Scenario IV: Dread Dreams"

Nir Shiloni
1. Dark Tranquillity "Projector"
2. The Kovenant "Animatronic"
3. Stratovarius "The Chosen Ones"
4. Luca Turilli "King Of The Nordic Twilight"
5. Control Denied "The Fragile Art Of Existence"

NoamRaw
1. Virgin Steele "The House Of Atreus — Act I"
2. White Skull "Tales From The North"
3. Rage "Ghosts"
4. Stratovarius "The Chosen Ones"
5. Yngwie J. Malmsteen :"Concerto For Electric Guitar And Orchestra"

Asaf Bar Lev
1. Limp Bizkit "My Significant Other"
2. Static X "Wisconsin Death Trip"
3. Red Hot Chili Peppers "Californiacation"
4. Incubus "Make Yourself"
5. System Of A Down "Soad"

Boaz Bar Levi
1. Bruce Dickinson "Scream For Me Brazil"
2. Luca Turilli "King Of The Nordic Twilight"
3. White Skull "Tales From The North"
4. Drain Sth "Freaks Of Nature"
5. Rage Against The Machine "The Battle Of LA"

UNDER THE HAMMER

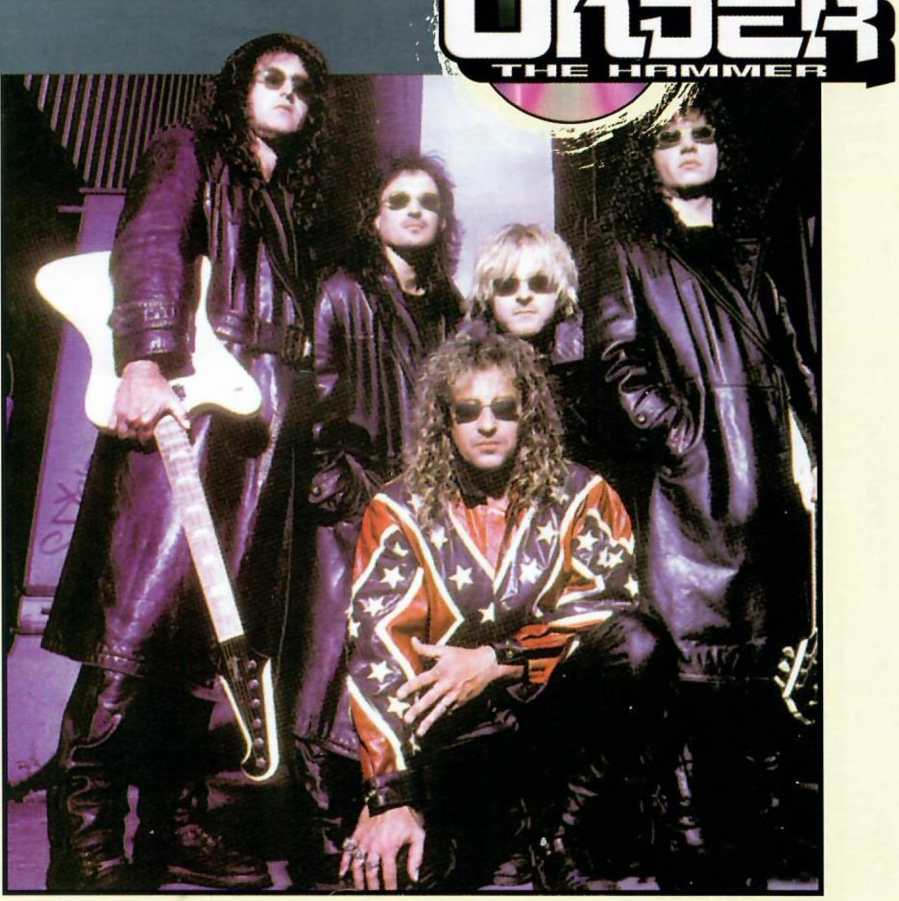

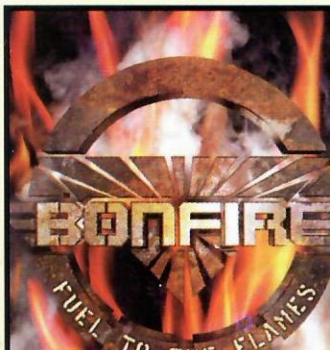
Dream Theater
"Metropolis Pt.2: Scenes From A Memory"
(Elektra)

תקתוק השעון גובר וגובר ואני נובר בעבר ונזכר בתמונות שהבנתי אותם רק מאוחר יותר, או נכון יותר, את המחזה הזה, המחולק לשתי מערכות תאטרון: מערכה ראשונה בנויה מחמש סצנות המחולקות לשבעה שירים ומערכה שניה הבנויה מארבע סצנות המחולקות לחמשה שירים. אלבום זה הוא בעצם יצירה המכילה קטעים שזורים על השיר המפורסם "Metropolis" והוא הופיע באלבומם השני "Images And Words". האלבום מתחיל כמו השיר "Mother" של Pink Floyd (אחרי כמה דקות של תקתוקי שעון וקולו של פסיכולוג במהלך טיפול בהיפנוזה) ואחר כך מוסיקה אחרת, יותר רכה מאשר ברוב האלבומים הישנים שלהם, יותר קרוב לאלבום האחרון שלהם "Falling To Infinity", אבל מדי פעם יש הבזקים לכיוון "Awake" ו-"Change Of Season". מבחינת הדינמיקה והמלודיות, האלבום יותר קליט ויותר מלודי לאוזן, חסרה הכבדות שהיתה ב-" When Dream And Day Unite" ו-"Images And Words" והרסיטליות של "Awake".

ההפקה, בניגוד לאלבומים הקודמים, היא של המתופף Mike Portnoy והגיטריסט John Petrucci. האלבום ניכר יותר במוסיקה ולאו דווקא בשירה (תמיד זה היה כך, רק שהפעם יותר). יש דווקא שיר המתחיל בריפים של hard core (שיר 6), אבל זה לא נמשך יותר מ-20 שניות. העטיפה יפה מאד, מעוצבת מקולאז' של פנים הבנויות מאוסף תמונות של חברי הלהקה, הסמל שלהם ונופים. לאלבום יש סאונד מעולה, מתוחכם מאד ומלודי. אמרו שאני זקוק לקצת תרבות אז הלכתי לתאטרון - תאטרון החלומות...

9 מאור אפלבוים

Bonfire
"Fuel To The Flames"
(BMG)

זוכרים את התקופה ההיא, אי שם בשנות ה-80' כש-heavy metal היה הרבה יותר פשוט ולעניין, הרבה לפני כל אלבומי הנושא והמדע הבדיוני, הפנטזיות והדרקונים. אז, במקום לרכב על דרקון, היינו רוכבים על הארלי דוידסון וביד לא החזקנו חרב אלא בקבוק בירה או Jack Daniel's ואם המוסיקה של Ratt, White Lion, Dokken, Cinderella או Bon Jovi (לפני שהוא הסתפר), היינו רוכבים לעבר השקיעה, כשבלונדינית ישובה מאחורינו. רוב המוסיקה הזאת הגיעה כמובן מלהקות אמריקאיות, אך היה ניתן למצוא גם כמה הרכבים אירופאים שניסו לנגוס אז "בחלום האמריקאי".

Bonfire הגרמנית שהיתה אז מהלא-אמריקאיות המצליחות בז'אנר הזה, עדיין עושה את אותה מוסיקה, ועד כמה שזה נהדר לשמוע משהו שונה, עד כמה שזה ישמע מוזר לגבי סגנון שהיה כל כך פופולרי פעם - מכל הדברים המציפים את השוק היום ושהם באמת נהדרים, אבל זוהי בדיוק הבעיה - הם מציפים!!

לכן, הדיסק החדש של Bonefire - "Fuel To The Flames" הוא אחת ההפתעות הכי נעימות ששמעתי השנה. אפשר להגדיר אותו כאלבום hard rock אמריקאי, המבוצע על-ידי מוסיקאים גרמניים ובאיכות גרמנית. רעש האופנועים הפותח ומלווה את השיר הראשון, "Daytona Nights", לא משאיר ספקות לגבי נושא השיר ומכניס אותנו ישירות לאווירה: אופנוענים, Route 66, Born To Be Wild. גם הקטע שאחריו "Don't Go Changing Me", הוא עוד שיר hard rock סוחף וקלאסי עם הנגינה המלודית של Hans Ziller - הגיטריסט המוביל, Chris Lausmann - הגיטריסט הנוסף, הבסיסט UweKohler, המתופף Jurgen Wheeler וכמובן Claus Lessmann הזמר.
ניתן להבחין שהלהקה הזאת קיימת הרבה זמן (אם אני לא טועה האלבום הראשון שלהם "Don't Touch The Light" יצא כבר ב-1986) והכל נשמע מהוקצע עד לתו או האגזוז האחרון. עוד שירים בולטים הם: "Break Down The Walls", "Heat In The Glow" והבלדה- "If It Wasn't For You", יש גם צד יותר רציני ל-Bonfire (וזה כנראה מגיע עם הגיל) ו-"Proud Of My Country", שהוא שיר רוק עם הרבה סממני פופ, בעל מלודיה מקסימה ומרגשת וגם הטקסט שלו יותר אישי ועוסק במקום מוצאם של חברי הלהקה וברגשות של הגרמנים שנולדו אחרי המלחמה.

שיר פוליטי נוסף הוא "Thumbs Up For Europe", המדבר על האיחוד האירופאי ועל הצורך של האירופאים הצעירים, לתמוך בו למען עתיד טוב יותר ליבשת. אך נא לא לדאוג, מכל הרצינות והפוליטיקה הזאת, למעט שני השירים הללו, רוב האלבום מתעסק במה שכל להקה מהסוג של Bonfire עוסקת בדרך כלל: אופנועים, מרד, רומנטיקה. והכל משתלב כמובן עם לחנים קליטים ונהדרים העושים את "Fuel To The Flames" לאלבום מצוין.

יכול להיות שהמוסיקה הזאת לא תדבר ללבם של אלה האוהבים את הרעשים והגרגורים הבלתי מוגדרים של ה-death/black metal, אבל לכל מי שאוהב heavy rock, אני ממליץ להשיג את האלבום הזה, לקנות ארגז בירות וליהנות מהחיים.

9 ***Amit Lwow***

Michael Schenker Group
"The Unforgiven World Tour – Live"
(Steamhammer)

זהו דיסק כפול בהופעה, שהוקלט במאי השנה בקליפורניה ושהיה אמור לצאת ביחד עם צאתו של Michael Schenker לסיבוב ההופעות האירופאי שלו. בינתיים ה-tour בוטל, אבל את הדיסק קיבלנו ואיתו אוסף של שירים מכל התקופות בקריירה של הגיטריסט האגדי הזה, שהיה חלק חשוב, אולי הכי חשוב ב-.U.F.O, ושהחל את דרכו בגיל חמש עשרה(!) עם אחיו Rudolf ב-Scorpions וכמובן .M.S.G - Michael Schenker Group, שבמהלך עשרים שנה וששה עשר אלבומים, החליף Schenker סביבו את הנגנים

UNDER THE HAMMER

כמעט בכל אלבום, מה שלא הפריע לו לתרום ל-heavy metal כמה אלבומים קלאסיים והרבה שירים נהדרים, שחלקם נמצאים בדיסק הזה: "Captain Nemo", "Armed And Ready" ו-"Attack Of The Mad Axman". אלה אולי, לדעתי, לא הקטעים הכי טובים ש-.M.S.G עשו, אבל הם נותנים לנו "לטעום" מהמוסיקה שלהם. יש כאן כמובן את "מיטב הלהיטים" של .U.F.O כמו "Rock Bottom", "Doctor Doctor" הנהדר, "Only You Can Rock Me", "Pushed To The Limit" מהאלבום האחרון שלהם שיצא ב-95, לאחר איחוד שהחזיק מעמד עם כמה תקלות באמצע, עד שהתפוצץ סופית השנה כש-Schenker נטש את הבמה באמצע הופעה ביפן (מזכיר לכם מישהו מוכר שעשה אותו דבר בצמח?). באלבום הזה יש גם קטע אחד מהאלבום השני שהוא הקליט עם Scorpions- "Another Piece Of Meat".

בסך הכל יש באלבום הזה עשרים ואחד קטעים, שהם לאו דווקא האוסף הכי מייצג את העבודה של Michaek Schenker, בעיקר מכיוון שחסרים פה הרבה שירים של .M.S.G. אבל עד כמה ניתן למצות קריירה של עשרים ושבע שנים של מוסיקה נהדרת, בשני דיסקים?
הזמר האחראי כאן לשירים של שלוש להקות שונות (כלומר של זמרים שונים) הוא Keith Slack העושה זאת בהצלחה ונשמע די קרוב למקור.

למי שאוהב את .U.F.O, Scorpions או .M.S.G, הדיסק הזה בהחלט יכול להיות חלק נחמד באוסף. אבל למי שהיה רוצה לערוך היכרות עם גיטריסט, המוזכר בנשימה אחת עם כל הגיטריסטים הגדולים שהשפיעו ותרמו ל-heavy metal, הייתי ממליץ לו על אלבומי הסטודיו של Schenker.

Amit Lwow **7**

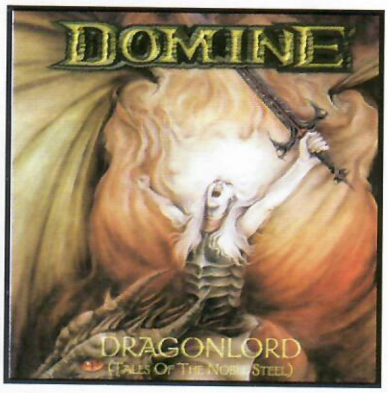

Domine
"Dragonlord–Tales Of The Noble Steel"
(Audioglobe)

מגף ה-metal האיטלקי בועט לעברנו עוד להקה מצוינת עם אלבום חדש והפעם זאת Domine שמשחררת את- "Dragonlord–Tales Of The Noble Steel". כדי להיות הוגנים עם החמישייה הזאת מפירנצה, חייבים לומר שבסך הכל הם די מוכרים באירופה, למרות שזהו רק האלבום השני שלהם לאחר "Champion Enternal" מ-1997, שני החברים היחידים ששרדו את כל עשר שנות קיומה של Domine, הם הגיטריסט Enrico Paoli ונגן הבס Riccardo Paoli, אבל המרכיב החשוב בו היום הוא Morby הסולן החדש שלהם שהוא לדעתי הזמר הטוב ביותר שבא מאיטליה והוא הוכיח זאת גם בתקופה הקצרה שהוא הופיע עם Labyrinth בסבוב הופעות משותף באירופה עם HammerFall, ובזמן הזה הוא הצליח לרכוש לו הרבה מעריצים. זה לא רק השירה הגבוהה שלו אלא גם הטכניקה והיכולת "לשחק" עם הקול המרשים מאד בהאזנה לאלבום הזה.

מבחינה מסוימת יש ב-"...Dragonlord" כל מה שמחפשים באלבום power metal-הרבה נגינה מהירה וקצבית אבל לעתים גם משותף ליותר איטית ומלודית. אפשר לשמוע שם הרבה מ- Labyrinth או Edguy בחלקים הטובים ובכמה רגעים בעיקר הקטע האחרון, מזכיר דברים ש-Iron Maidenעשו בימים נשכחים. רוב השירים מצוינים ובעלי הרבה כח, והפזמונים המנוניים וקליטים.

הכל כמובן מגיע בתוספת חרבות ומלחמות כמיטב המסורת של Manowar עם קטעים הנקראים

"Thundestorm", המפציץ אותנו בהתחלה או "Last Of The Dragonlords" - השיר הטוב בדיסק, בעל המלודיה הנהדרת, תיפוף מצויין של Mimmo Palmiotta והשירה המעולה של Morby אתה פשוט לא רוצה שהשיר הזה ייגמר. "Blood Brothers Fight", "Dragonlords"- עם שמות כאלה אתם בטוח יודעים למה לצפות: הרבה דם, יזע ודמעות.

הקטע המסיים את האלבום נקרא- "The Battle For The Great Silver Sword" ולא רק השם ארוך, אלא גם הקטע עצמו המחולק לשבעה חלקים והוא מעין מיני אופרה הנמשכת למעלה משלוש עשרה דקות, לדעתי ארוך מידי והיה עדיף אם היו מקצרים אותו. באמת זה פגם קטן וזו תלונה לא חשובה לגבי אלבום טוב מאד.

***Amit Lwow* 9**

Saxon
"Metalhead"
(Steamhammer)

Saxon, שהיתה מנושאות הדגל של N.W.O.B.H.M, ממשיכה באלבום החדש שלה "Metalhead", את מה שהחלה עם "Unleash The Beast" ב-1997 וזה, לנסות ולהתאים את עצמה לסצינת ה-metal של סוף המילניום ולקבל קהל צעיר יותר. בניגוד להרבה להקות ותיקות, ששיא ההצלחה שלהן היה בתחילת-אמצע שנות השמונים, Saxon לא מתפרנסים רק בזכות העבר שלהם ולא מתפרנסים יותר מדי מ"נוסטלגיה", אלא מספקים את הסחורה גם היום. Biff Byford ושות' לא מראים סימן שהם מתכוננים להאיט, נהפוך הוא, הם דווקא דורכים על הדוושה ביתר-שאת ומנסים להתאים את המוסיקה שלהם (גם מבחינת הסאונד) ל-headbangers צעירים ולא רק למעריצים המסורתיים שלהם. עם "Metalhead" הם בהחלט נמצאים בכיוון הנכון.
השיר הנושא את שם האלבום ופותח אותו, הוא דווקא לא אופייני ל-Saxon. זהו קטע לא מהיר הבנוי בעיקר על הקצב הכבד והאווירה שלו. השירה של Byford נבלעת מעט בתוך המוסיקה אבל זה לא מפריע לשיר להיות קטע פתיחה מצוין העושה צדק לשם המחייב שלו- "Metalhead". גם "Are We Travelers In Time", הולך באותו כיוון ושני השירים האלה נשמעים כאילו נפרדים משאר האלבום, מכיוון שמהקטע השלישי והלאה הדיסק נשמע יותר כמו Saxon שאנחנו מכירים (לפחות מהשנים האחרונות) ובעצם הוא ממשיך את מה ש-Saxon החלו עם האלבום הקודם שלהם, רק ש-"Metalhead" הוא טוב יותר לדעתי, כי חוץ מהניסיון להיות כבדים ומודרנים, יש פה גם כתיבת שירים טובה יותר ואפשר להקשיב לאלבום מתחילתו ועד סופו ברציפות ולהנות מכל עשרת הקטעים שבו.

מי שלא שמע את Saxon בזמן האחרון ומכיר אותם רק בזכות האלבומים הקלאסים שלהם, כמו "Wheels Of Steel" או "Denim And Leather", יהיה מופתע מאד מ-Saxon של 1999. כמובן שהם אולי לא יכולים להתמודד, מבחינה מוסיקלית עם הדור החדש של להקות heavy metal, אבל בסך הכל "Metalhead" הוא אלבום טוב ו-Saxon יכולים להיות גאים בו.

Amit Lwow **8½**

Yngwie Malmsteen's Rising Force
"Alchemy"
(Dream Catcher)

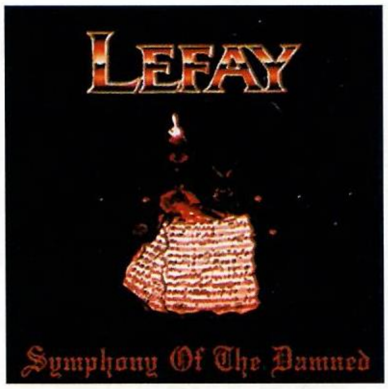
כל מי שנטש את Yngwie בסביבות אמצע - סוף שנות השמונים, בעקבות מספר לא מבוטל של אלבומי שמאלץ, מוזמן לחזור אליו עם האלבום החדש "Alchemy". הווירטואוז השבדי שטרם נתפס על מהירות, מכה שוב באלבום המחזיר אותנו לתחילת דרכו. אלבום המזכיר מאד את אלבומיו המוקדמים באווירה שלו - "Marching Out" ו-"Trilogy". כמיטב המסורת, הוחלפו שוב שותפיו לאלבום - בזה הרי אין חדש.

אולי בכל זאת יש משהו בתדמית האיש בעל האגו המנופח, המחליף נגנים בתדירות גבוהה יותר מאשר את מיתרי הגיטרה שלו. למרות שאני אישית תמיד העדפתי את קטעיו האינסטרומנטליים על פני השירים בעלי הטקסטים הדי שטחיים, נראה שיפור גם בצד הטקסטואלי - קצת על עב"מים, קצת פנטזיה ואיך אפשר בלי תזכורת מאחד היסודות האהובים על Yngwie - האש. ללא ספק הקטע החזק באלבום היא הטרילוגיה החותמת אותו "Asylum" יצירת מופת בעלת השפעות ניכרות מהעולם הקלאסי של באך, פגניני ושות'.

אז כן, כל גיטריסט או מטאליסט המתחבר לז'אנר אלבומי הגיטרות, מוזמן לחוויה של שבעים דקות מהאיש, שאולי המציא את הז'אנר או לפחות הביא אותו למה שהוא היום.

8 בועז בר לוי

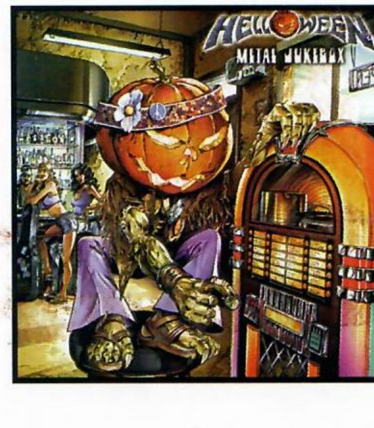

Lefay
"Symphony Of The Damned"
(Modern Music)

הוצאה חדשה זו של Lefay היא לא לגמרי חדשה. זו למעשה הקלטה חוזרת של אלבום הבכורה שלהם מ-1990 שיצא תחת השם הקודם שלהם "Morgana Lefay" ועל פי החוברת המצורפת, הדיסק מכר בפעם הראשונה רק 537 עותקים. שני השירים "Symphony Of The Damned" ו-"Last Rites" עשויים להשמע מוכרים לכמה אנשים, מכיוון שכבר הופיעו באלבום האוסף של Morgana Lefay, "Past Present Future", אבל שאר השירים יהיו חדשים לכולם, אולי חוץ מל-537 מאיתנו.

מוסיקת ה-thrash/speed metal היא ברובה ישירה, למרות ש-Lefay מוסיפים את הסגנון שלהם ואת הסאונד שלהם לתוך האלבום, דבר המעניק לו אוירה אפלה. כל זאת בשילוב של סמלים שטניים על הדיסק, על החוברת ובחלק מהטקסטים. שני שירים מאלבום האוסף הוקלטו גם הם מחדש ולמרות ההשוואה בין הגרסאות החדשות לישנות, אפשר מיד לשמוע איך השתנה הסגנון של Lefay והפך בוגר יותר וכבד יותר עם השנים שחלפו, והתוצאה היא גיטרות חורקות, פעימות חזקות של גיטרה בס והדאבל בס של התופים, כמו כן הופעה עם הרבה יותר בטחון של הסולן Charles Rythonen. Tony Eriksson שהוא אחד משני חברי הלהקה המקורית גם הוא מנגן באלבום. למרות שהנושא המרכזי באלבום חולני ואפל, הוא הופך לקליל יותר עם "Taquila", מחווה ל-hangover מהגיהינום שאנחנו כולנו מעדיפים לשכוח, אך למרבה הצער זוכרים טוב מאד! כמו כן אנו זוכים לארבעה שירי בונוס בסוף האלבום, שלא היו כלולים באלבום המקורי... נראה כי Lefay עברו הרבה צרות ודאגות במטרה לתת למעריצים הזדמנות לרכוש את האלבום הראשון עם הסגנון החדש שלהם, בלי להרגיש ששודדים אותם.
בזמן שהרבה להקות מוציאות back catalog עם שיר בונוס אחד לדמו בין עשר שנים. זה מרענן לראות להקה שלא מנסה לעשות כסף מההצלחה הנוכחית שלהם.

Yvette Salthouse 8

Helloween
"Metal Jukebox"
(Raw Power)

לא ברור אם הוצאת האלבום הזה, המי יודע כמה של להקת Helloween, נבעה ממחסור בחומר מקורי או סתם הגשמת חלום ישן, ובוודאי יהיה מי שיגיד שהלהקה עדיין לא ממש מצאה את עצמה מאז עזבו אותה שניים ממייסדיה- הגיטריסט Kai Hansen והסולן-Michael Weikath. באלבום אין ולו תו אחד שנכתב על-ידי הלהקה. כן, עוד אלבום קאברים - ז'אנר שמציף את השוק בתקופה האחרונה ללא רחמים. הבחירה של השירים תמוהה למדי, להקות ויוצרים שלא ממש ברור הקשר ביניהם : Scorpions עם "He's A Woman She's A Man" או Abba בשירם "Lay All Your Love On Me" (יסלחו לי שונאי שמאלץ, אבל אני חייב לציין שדי אהבתי את הביצוע לשיר הזה). המיש-מש המוסיקלי לא פוסח גם על יקירנו לנון זצ"ל, שבוודאי מתהפך בקברו ומנפץ את זגוגיות משקפיו העגולים, כשהוא שומע את הביצוע המשונה ל-"All My Loving".

ביצוע מעניין וראוי לציון הוא לאחת הקלאסיקות של דיוויד בואי "Space Oddity". אולי אצטרך לתפוס מחסה מפני מעריציו של בואי, אבל לטעמי הביצוע עושה כבוד לשיר הקלאסי. הסולן Andi Deris נותן חיקוי לא רע למקור . אולי זו בורות מצדי, אבל בחירת השירים האחרים באלבום, היתה יכולה להיות של יוצרים שהטביעו את חותמם באופן יותר משמעותי בעולם המוסיקה - מישהו מכיר או זוכר את להקת Focus, למשל? לא אני, ... Sorry.

7 בועז בר לוי

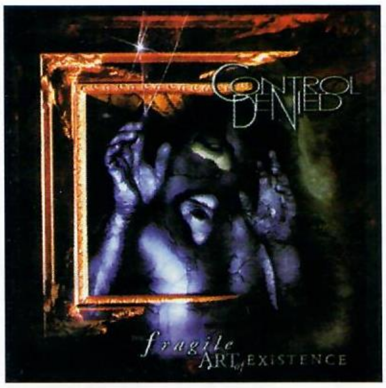

Crystal Eyes
"World Of Black And Silver"
(ABS Records)

להקת ה-power metal החדשה Crystal Eyes מפציעה באלבום בכורה רב ציפיות: "World Of Black And Silver". הרביעייה השבדית בהנהגתו של Mikael Dahl, הסולן, הגיטריסט והכותב המרכזי, אינה מחדשת הרבה באלבום. נכון שלאוהבי אווירת הפנטזיה והקרבות סטייל ימי-הביניים יש כאן מנה גדושה של טקסטים והרמונית גיטרות.. אבל.. רגע, בשביל זה יש להקות שעושות את העבודה ברמה מעולה - להקות כמו Rhapsody או White Skull.
יש גם באלבום שירה שוברת שיאי גבהים ומנפצת זגוגיות ויש גם עומס גיטרות ואחלה groove - אבל .. זה עדיין נשמע כמו חיקוי לא מוצלח ל-Helloween.

יסלחו לי חברי Crystal Eyes, אבל כששמעתי את האלבום הייתי חייב להציץ מידי פעם על צג הסטריאו שלי, רק כדי להיות בטוח ששיר אחד נגמר והשיר הבא התחיל - מה לעשות, השירים נשמעים דומים, דומים מאד זה לזה. הרגשת חוסר הפלפל והמלח הזאת ליוותה אותי לכל אורכו של האלבום, למרות הנוסחה הכביכול מנצחת של פרפורמרים טובים, תמלילים מגרי דמיון ומקצבים מהירים וטובים. אז כמו שכולנו כבר שמענו בערך "אלף" פעמים, באסיפות הורים בבית הספר, את הקלישאה: "לילד הזה יש פוטנציאל"- אז גם לילד הזה יש פוטנציאל, נחכה רק שיעלה כיתה.

5 1/2 בועז בר לוי

Control Denied
"The Fragile Art Of Existence"
(Nuclear Blast)

קרה לכם פעם ששמעתם דיסק וכל-כך התלהבתם, וידעתם, פשוט ידעתם שאי-אפשר לתאר את זה למישהו אחר, הוא חייב, חייב, חייב לשמוע כדי להבין (ולהאמין)! מכיוון שאני כתב בעיתון, ומן הסתם תפקידי הוא לכתוב ולא להתפעל ולשתוק, אחלוק אתכם את ההתלהבות המוחלטת ששמה Control Denied!
מי לעזאזל, לא מכיר את Chuck Schuldiner, המוח הגאוני העומד מאחורי Death? כולם (נכון..?) מכירים! עכשיו, זה שבעוד עשרים שנה ילמדו את היצירות של Chuck באוניברסיטאות ובמגמות מוסיקה נחשבות, זה לא הסוד, הסוד האמיתי הוא שליקירנו יש הרכב heavy metal!

בעיצומן של ההקלטות לאלבום האחרון של Death, "The Sound Of Perseverance", הוא החל בכתיבה ובעיבוד של חומר שונה, טכני יותר, מסתמך על קולות heavy, משהו שלשם שינוי יתן לו את האפשרות לנוח מעט מקדמת הבמה ויאפשר לו להתמקד בגיטרה. אז הוא מצא לעצמו סולן (Tim Aymar), ובסיסט חייתי (Steve DiGiorgio), נוסף לזה הוא גרר איתו להרפתקה חצי מההרכב הנוכחי של-Death: Shannon Hamm על הגיטרה ו-Richard Christy האלוהי על התופים.

שיהיה ברור, ממש לא מדובר ב-heavy, מועדון-הסתדרות רגיל וסטנדרטי (Helloween, Stratovarius) - ההפך! טכניקה, מהירות, כבדות ווירטואוזיות בכתיבה ובנגינה הם רק חלק מהאלמנטים המאפיינים את The Fragile "Art Of Existence", ולמען האמת אפשר לומר שמדובר באלבום חדש של Death, רק שעכשיו יש סולן פחות מגורגר. לשבת ולהקשיב לשירים כמו "Expect The Unexpected" או "When The Link Becomes Missing", מגדיר מחדש את כל מה שאנחנו, בני-התמותה, ידענו (או חשבנו שאנחנו יודעים), על נגינה בכלל ומקצועיות בפרט. אגב, אני רק יכול לתאר לעצמי שאם יצא לעולם אלבום חדש של .Schuldiner Inc, אז קרוב לוודאי שמצבו יהיה טוב יותר מהמצופה (לאור השמועות על סרטן/פגיעה במוח), ובטוח הוא כבר יחזור להופיע בקרוב - יש! אלבום חובה!

9 ניר שילוני

Danzig
"Danzig 6:66 Satans Child"
(Nuclear Blast)

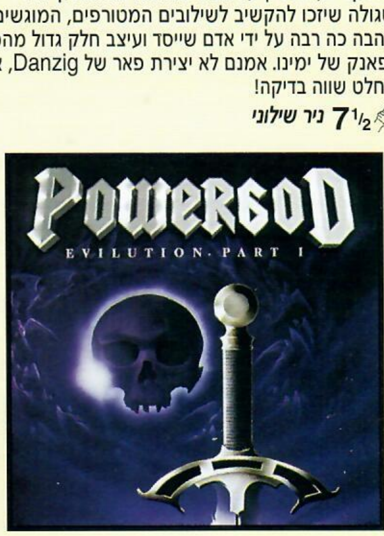
אלויס (המרושע) חי ובועט!
Glenn Danzig, הסוסון שכונה יותר מפעם Evil Elvis על שום דמיונו הרב (בקולו) למלך, מפציץ באלבום חדש, והאמת, ממש לא רע.

כמו שניגשים למסעדה שלא מכירים ומזמינים 'טעימות' מהכל, כך גם ב-"Danzig 6:66 Satans Child" יש מהכל. בלוז - כמובן, מלנכוליות - מן הסתם, heavy- למה לא, וכמובן קולו המאד מיוחד של Glenn שזורם חלק ויפה לצד הכל, אם כי הוא מסומפל מדי לטעמי בקטעים מסוימים.

רוב השירים הם שילובי מטאל (doom) עם אלקטרוני (new wave פחות או יותר), ונשמעים די טוב עד שנזכרים במה ש-Danzig עושים הכי טוב - וזה כנראה לא זה! "Cold Eternal", הוא בין הבלדות היפות והעצובות ביותר שצצו להן כאן בזמן האחרון וזה מאד מעלה את קרנו של Glenn בעיני. אי לכך ובהתאם לזאת, יש לציין שמדובר במשהו יוצא דופן העומד בניגוד מוחלט לחוסר האיכות של יצירתו הקודמת ("Danzig 5: Blackacidevil"), שבאמת היה לה מעט מאד מה להציע.

Danzig 6 מתאפיין במגוון רחב מאד של תחומים, יש לו הרבה מה להציע והוא מתפתח מאד לכיוונים מוסיקליים רב גווניים, וכל זאת באלבום אחד (פששש... ממש כמו קינדר). שווה קנייה, ולו רק על מנת שתוכלו להיות בין יחידי-הסגולה שיזכו להקשיב לשילובים המטורפים, המוגשים לנו באהבה כה רבה על ידי אדם שייסד ועיצב חלק גדול מהמטאל והפאנק של ימינו. אמנם לא יצירת פאר של Danzig, אבל בהחלט שווה בדיקה!

7½ ניר שילוני

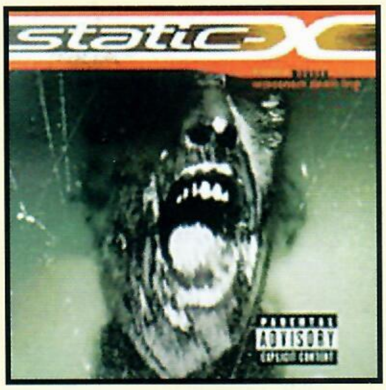

Powergod
"Evilution Part I"
(Massacre Records)

אלבום הבכורה של Powergod מתחיל בצורה מבטיחה עם "Children Of Lost Horizons", שיר power metal חזק וטוב המזכיר בסגנונו את HammerFall.
חוץ מכמה קטעים מקוריים, האלבום ממשיך כך עד סופו. Powergod, מנסים להציל את העולם מכל מה שהוא לא heavy metal, ולפעמים הם מסתכנים בחיקויים מוגזמים של הטקסטים של Manowar, כמעט בכל שיר תמצאו את המילים steel או metal.
השיר "Salvation" שנמצא באמצע האלבום, הוא אחד המוצלחים ביותר מבחינה מוסיקלית. נעשתה עבודת קלידים מעולה ויש לציין את השמירה הקפדנית על הקצב, בחלקים היותר מהירים. למרות זאת, עבודת הקלידים לא נעשתה על ידי אף אחד מחברי הלהקה. כל זה מוביל לשאלה איך Powergod ינגנו בהופעה חיה, מכיוון שישנם רק שלושה חברי להקה. גיטרה וגיטרה בס מנוגנים על ידי אותו אדם המכונה Riff Ranoall (לשאר חברי הלהקה כינויים מצחיקים לא פחות. Leo L. Sing הוא הסולן ועל התופים Hama Hart). בכל מקרה, אם הם לא יוכלו ליצור ביתר מקוריות - לא יגיעו כל כך הרבה בקשות והצעות להופעה חיה.

בעיקרון "Evilution Part I" לא מציע שום דבר חדש או מיוחד, למרות זאת את מה שהוא צריך לעשות הוא עושה טוב... ובהחלט לא ניתן להטיל ספק בכך שליבם של Powergod הוא בהחלט במקום הנכון.

6 Yvette Salthouse

Static-X
"Wisconsin Death Trip"
(Warner Bros)

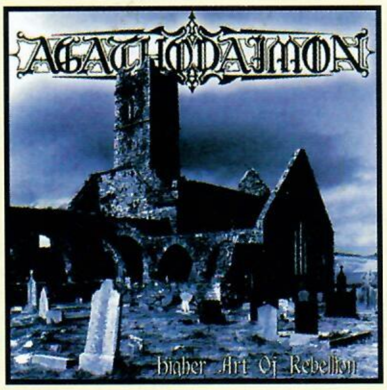
לא כל מה שזוכה לתמיכה מינימלית של המדיה הוא מסחרי- Static X היא ההוכחה לכך.
"Push It", הסינגל הראשון מאלבום הבכורה שלהם, "Wisconsin Death Trip", הוא הדבר הכי כבד שנשמע מעל גלי הרדיו בארה"ב בשנים האחרונות, ולבטח הלהיט הכי לא קונבנציונלי ב-MTV מאז ש-Headbangers Ball הפכה לאפיזודה חולפת. אבל, אל תצפו לשמוע אותם בקרוב בגל"צ.

אמנם, תמיד יהיו ציניקנים שיטענו שההצלחה של הלהקה להתברג אל תוך משבצות השידור המסחריות, טמונה במשאבי חברת התקליטים שלהם - Warner Bros, וש-Static X היא הלהקה הכי כבדה שהחברה החתימה בשנים האחרונות. גם אם ההשערה הזו נכונה, זהו סימן חיובי ביותר לגבי עתיד המטאל, כאשר חברת-על משקיעה בלהקה שכזו וזוכה לתוצאות כאלה. בעידן שה-new wave של המטאל חסר כל אינטגרטי, Static X היא קרן-אור והוכחה שמטאל כן יכול לשלב אלמנטים של industrial ולצאת מזה בכבוד. ההבדל בין Static X ולהקות אחרות הוא, שהם משלבים את האלמנטים הזרים במוסיקה שלהם ולא נתמכים בהם כדי להתחנחן לצו השעה המוסיקלי.

Static X אמנם מגדירים את עצמם כ-evil disco, אבל המרחק בינם לבין דיסקו משול למרחק בין להקות כמו Coal Chamber וכישרון. הגרעין הקשה של הלהקה מורכב מהסולן והגיטריסט Wayne Static, על משקל Rob Zombie ו-Tony Campos-הבסיסט. Mr Static. דומה יותר לבארט סימפסון מאשר לסולן של להקת מטאל, עם השיער הזקור שלו. אבל, ברגע שהוא פותח את פיו מסתבר שמדובר בגרסא מרושעת ומתכתית של הסימפסון הצעיר. Campos הוא מי שכנראה אחראי על הכבדות הלא מתפשרת של הלהקה, לאחר שהיה במשך שנים דמות ידועה במעגל להקות ה-death metal ב-L.A..

"Wisconsin Death Trip" מבוסס על ספר צילומים, שהוצא לפני כמאה שנים והמתעד את כל תחלואי החברה עם צילומים גרפיים של מקרי רצח, הוצאות להורג, תינוקות מתים ושאר ירקות... התקליט בהחלט משקף את האווירה הזו עם המלודיות החשוכות והכבדות המאפיינות את Static X. המגרעת היחידה של האלבום, היא בסדר השירים שלו. האלבום נפתח במתקפה רצחנית עם "Push It", "I'm With Stupid", "Bled For Days" ו-"Love Dump" שהם גם השירים הטובים בתקליט. במקום שהאלבום יתפתח לתוך קלימקס קטלני, הוא משחרר את האנרגיות בפתיחתו. עדיין שאר הרצועות באלבום סבירות מעל כל ספק, אך הסיום לא משתווה לנתוני הפתיחה.

8 אסף בר-לב

Agathodaimon
"Higher Art of Rebellion"
(Nuclear Blast)

Agathodaimon, התשובה הגרמנית ל-Dimmu Borgir וכל מה שמשתמע מזה, היא מוסיקה סופר מסחרית, המשופעת בקלידים ובמלודיות דביקות ונעימות שלפעמים ממש התחשק לי להקיא. נראה שהחבר'ה האלה (שחלקם מגרמניה וחלקם מרומניה), החליטו שהם רוצים להיות כוכבי רוק יותר גדולים מ-D.B. ולכן לקחו את כל המרכיבים הנפוצים והאהובים על ידי כל המעריצים (ובעיקר המעריצות...) ויצרו מהם אלבום, רק במטרה לקחת את הכסף לבנק.

מי שמכיר את הלהקה יודע שאין לה יחוד מוסיקלי. לא תשמע אלבום של להקה אחרת ותגיד "הי זה מזכיר לי את Agathodaimon". הדוגמא הכי טובה היא שיר מספר שתיים ("Tongue of Thorns") הנשמע בדיוק כמו אלבום ישן של Crematory (עוד להקה גרמנית שהצליחה).

רוצים עוד דוגמא? - בבקשה, כיום כידוע ה-heavy metal חוזר ובגדול ואיך אומרים "המחזיר עטרה ליושנה", אז אתם חושבים שחברי Agathodaimon יוותרו על הזדמנות פז זו על מנת למכור עוד כמה מאות עותקים (או אלפים, זה תלוי במסע השיווק ש-N.B. יעשו להם...)? כמובן שלא, אז מה עושים? מוסיפים מוטיבים של heavy metal למוסיקה (שיר מספר ארבע - "When She Mute" ושיר מספר שש -"Novus Ordo Seclorum") ומה עוד שגם קטעי הדמוי heavy metal שישנם באלבום זה, הם רכים ביותר ומלודיים ואין קשר ביניהם ובין המושג heavy...

למזלה של Agathodaimon , המוסיקה שלה מבוססת על הקלידים מפני שהסאונד באלבום הזה הוא בהחלט מתחת לסטנדרטים של N.B., הסאונד של הגיטרות על הפנים (אם החלק שלהם היה יותר גדול, אז הציון לאלבום זה היה נמוך יותר..) אבל כשמתבססים על קלידים - הגיטרות לא חשובות.

לסיכום - עדיף שתשמעו את ה-Satyricon החדש, על מנת לראות מה זה black metal, אבל אני בטוח שהרבה אנשים יאהבו את האלבום הזה משום שהוא הרבה יותר קליט ונעים לאוזן. אז תהנו...

5 IK

Castrum
"Black Silhouette Enfolded Sunrise"
(Folter Records)

אני עדיין מעסיק את עצמי בשאלה מדוע להקות מסוג זה קוראות לעצמן black metal, black בטוח שאין כאן, ובינינו, גם קצת metal לא היה מזיק...Castrum באים מקרואטיה. כן, זו לא מתיחה, אני בעד להקות black ממקומות שלא מתברכים בייצוא חזק ולפעמים זה גם יוצא מעניין ומפתיע, (ע"ע Nocturnal Mortum או Tormentor ההונגרים), הבעיה מתחילה כשזה רק לפעמים... המוסיקה של Castrum ניתנת להשוואה לנקניק שנקנה באטליז גרוע. הם מערבבים ביחד את כל החלקים, שבשביל להקות אחרות היו במקרה הטוב שאריות, טוחנים עד דק ויוצרים עיסת black דביקה, רחוקה מלעניין או אפילו לסקרן. הסאונד כמקובל באלבומי black שלא נעשים טוב, מדגיש את הקלידים ברמה היסטרית (אני עדיין תר אחרי גיטרות באלבום) כשלתופים יש סאונד של חמאה (מרוח ודביק). יש כאן קונספט לא נכון (ערפ־דים, כוסיות, אגמים ושאר ירקות) ובמילה נוספת אפשר פשוט לומר - חבל.

חבל שלהקות מהסוג של black מנסות, בצורה מעוררת רחמים, להעתיק הרכבים מצליחים מהז'אנר, במקום לנסות ליצור אמירה אמנותית, אישית וחבל שבזמן שהרבה מלהקות ה-black המובילות נהפכות אגרסיביות יותר ומחוספסות יותר (ע"ע Limbonic Art ,Emperor, Immortal), Castrum עדיין ממשיכים עם מסורת ה-keyboard black. אין כאן אפילו שיר אחד שראוי לציון או אזכור. הכל נשמע כעיסה דביקה אחת ולא מעניינת. לפני אלבומם הראשון התהדרו חברי להקת Emperor בשם Thou Shall Suffer ואין מילים טובות מאלה כדי לתאר את הרגשתי וסבלי.

3 ***אבי שחר***

Dark Tranquillity
"Projector"
(Century Media)

זה לא סוד שרוב להקות המטאל הרציניות מתמסחרות ומתמתנות, ובמקרים קיצוניים ממש - הופכות את עורן, מלהקה כבדה - היישר למרכז זרם ה-mainstream (החל ב-Paradise Lost שבאמת אבדו, וכלה ב-Metallica שהפכה למשהו דומה יותר ל-Alternativica). כסף, ידידיי, משחק כאן תפקיד חשוב! אבל... בתיק שנעסוק בו הפעם, המקרה שונה לחלוטין! חמישיית ה'פסיכופטים' משוודיה כבר לא חתומים בחברה קטנה (Osmose Productions), אלא במכונת המטאל המשומנת היטב (Century Media), שכבר שלחה אלינו להקות ענק כגון: Iced Earth ,Tiamat ,Samael, Rotting Christ, דבר האומר של-Dark Tranquillity יש בית כמו שצריך.

האלבום עצמו מושלם. המוסיקה איטית יותר, אבל מושקעת עד ה'ריף' האחרון - והתוצאה זורמת טוב מאד לאוזן מיומנת ולא מיומנת - כאחת. כן, גם אנשים שהם לא חובבי swedish metal ייהנו מאד, קרוב לוודאי, מהאלבום (חברה שלי זו הדוגמה האידיאלית..)! השירה של Mikael Stanne השתפרה מאד, וכעת הוא משלב הרבה יותר קולות 'קלין' (נקיים, בלי צעקות) - מה שהופך את חווית ההאזנה למצמררת. על התופים של Anders Jivarp, ועל הגיטרות של Niklas Sundin ו-Fredrik Johansson-אני בכלל לא מדבר - התוצאה מוכיחה את עצמה!

לסיכום, שום חבר מושבעים בעולם לא היה מרשיע את Dark Tranquillity בהתמסחרות - התבגרות כן, אבל בהחלט לא התמסחרות.
"Projector" - הוא הפתעת השנה לכל הדעות. הוא מאיר את הלהקה באור מסנוור, שיגרום לחלק גדול ממה שיצא לאחרונה, להחוויר לעומתו. האלבום הזה להערכתי, עשוי להפוך לקלאסיקה. במהרה בימינו -אמן.

9 ***ניר שילוני***

Daylight Torn
"Death Alone Can Save From Life"
(CCP Records)

"... All that we wish to stay,
tempts and then disappears
How frail are our visions,
on the thin ice of living
Moments of pleasure fleeting to transience
what is the goal we found
Time may heal troubles, but
what is the goal we found..."

ארבעת המשפטים האלה, המופיעים בשיר הראשון-("Moments") ופותחים את האלבום בנימה מאד דיכאונית ואפלה, משקפים בעצם את הרעיון מאחורי Daylight Torn. באלבום זה יש שילוב של מוסיקת doom metal עם השפעות של מוסיקה גותית ועם יצירות של death metal בתוספת מוסיקת רקע מאד אטמוספרית ואפלה. האלבום הזה הוא לא אלבום שאפשר לשמוע במועדון או פאב, אבל בליל-חושך או בעת סערת רגשות (עצב, כאב וכדומה) - האלבום מתאים כמו כפפה ליד, למרות שפה ושם מצאתי דמיון במוסיקה, ללהקות כמו Theater Of Tragedy (במיוחד כשהזמרת נכנסת לפעולה), My Dying Bride, Godsend ולהקות בעלות סגנון דומה. היחוד באלבום זה הוא בעצם השילוב ש-.D.T עשו בין כל הסגנונות ויצרו דרך זה אלבום לא רע בכלל, שבו כל אוהבי doom metal יקבלו את כל מה שהם אוהבים בזא'נר הזה ואפילו יותר ממה שהם ציפו...הסאונד של האלבום וההפקה מתאימים לרעיון של.D.T, החל מהגיטרות העמומות החותכות בבשר והמוסיפות כוח ואגרסיביות למוסיקה, ונמשך בקלידים המוסיפים את האלמנט האטמוספרי. לסיכום - אחלה אלבום ללילות החורף ולדיכאונים שביניכם...

8 ***איתי קרש***

DornenReich
"Bitter Ist's Dem Tod Zu Dienen"
(CCP Records)

אלבום מספר שתים של אחת הלהקות הכי טובות והכי מרשימות שיצאו מגבולות אוסטריה, (העומדת באותה רמה של העילית בלהקות שיצאו מארץ השניצל) וחבל שהיא לא כל-כך מוכרת בארץ...

שפר מזלי שהכרתי את הלהקה בתחילת 97 בעת שהתחלתי להתכתב עם המתופף של DornernReich וקבלתי את הדמו שלהם, ישר ידעתי שללהקה צפוי עתיד אפל במיוחד ואכן לא עבר הרבה זמן וקיבלתי את אלבומם הראשון "Nicht um zu sterbrn" והצפיות התממשו... האלבום הראשון (שכלל שירים מתוך הדמו הראשון שלהם), היה אלבום black metal משובח שהציב סטנדרטים גבוהים מאד לאלבום הבא שלהם ואכן האלבום לא מאכזב, להפך, האלבום הזה עולה לפחות בשתי דרגות על אלבום הבכורה של הלהקה! מה אין בו? קטעים מהירים עד טירוף ומוסיקת black metal כבדה ומטורפת לחלוטין, לצד זה קטעי גיטרות אקוסטיות נהדרות, שירת folk נקיה מהאסכולה של ulver, מוסיקה סימפונית כמיטב מסורת ה-medieval של הלהקות האוסטריות.
אורך הדיסק הוא שעה ולפי דעתי חבל שהם לא המשיכו והקליטו עוד שיר...האלבום פונה לקהל יעד מגוון מאד מפני שכמו שהזכרתי קודם, משולבים הרבה אלמנטים באלבום זה. הרבה אנשים הסולדים מהסגנון הנקרא black metal, בהחלט יאהבו אותו מפני שהוא מגוון מאד וגם הביצועים והאיכות של המוסיקה הם גבוהים מאד.
רק חבל שהטקסטים כתובים בגרמנית ולא יכולתי לקרוא אותם... לסיכום - במילים שלDornenReich:
"It's Music And It's More Than Life", משפט זה בעצם מסכם את הרצינות של DornenReich, לא?

9 ***איתי קרש***

Enid
"Nachtgedanken"
(CCP Records)

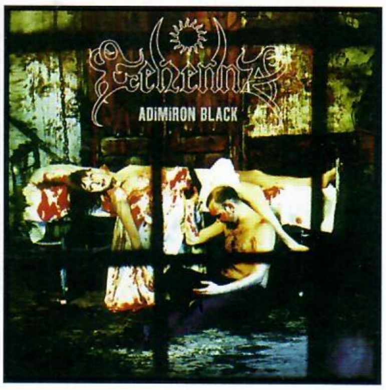
"Fantasy Black Metal", כך מתוארת המוסיקה של Enid ובהחלט שומעים שהלהקה גדלה על מוסיקה קלאסית ולא על אלבומים של Mayhem... זו מוסיקה סימפונית ואטמוספרית הממשיכה את המסורת של הלהקות האוסטריות (דוגמת Angizia, Summoning ודומיהם), שלפרקים הייתי בטוח שאני שומע את האלבום החדש של Summoning, (אבל אז נזכרתי שיש לי אותו כבר...) מפני

UNDER THE HAMMER

שסגנון הכתיבה באלבום הוא בדיוק כמו באלבומים של Summoning. כלומר, מוסיקה סימפונית הכתובה בתבנית מעגלית החוזרת על עצמה, אבל כל חזרה מאופיינת בתוספת של עוד אלמנט שלא היה שם בפעם הקודמת וכך הוא מוסיף עוצמה לשיר ולא משעמם את המאזין.

מה שמבדיל בין המוסיקה באלבום זה לבין המוסיקה של Summoning הוא השימוש בשירה "נקיה" בתוספת קטעים מהירים, אבל עדיין סימפוניים המתחברים טוב עם השיר. לא ראיתי את הטקסטים של האלבום (מה עוד שכנראה הם כתובים בגרמנית), אבל אני בטוח שהם מתעסקים בעולמות של דרקונים ולוחמים, דוגמת ימי הביניים בארופה וכדומה... נכון, Summoning. אבל האלבום בהחלט איכותי (בייחוד לאוהבי ה-black הסימפוני) ולא חיקוי עלוב של Summoning. נכון, יש דמיון רב בין שתי הלהקות, ו-Enid בהחלט מוסיפים לסגנון הסימפוני ש-Summoning הביאו לעולם...

7 איתי קרש

Gehenna
"Adimiron Black"
(Moonfog)

קודם כל ובפתח הדיון שלנו, ציון 10 עגול ומושלם לעטיפת האלבום!!! כל מילה פשוט מיותרת... תמונה מחוץ לחדר של גבר שרוע ליד האישה שרצח, האקדח בידו ועל פניו הבעה של ?What have I done, עם עטיפה כזאת רף הציפיות לאלבום עולה מעלה. אך בל נשכח כי מדובר ב-Gehenna להקת black נורווגית שאת אלבומיה הקודמים פשוט לא יכולתי לסבול... האלבום הראשון "First Spell", סבל מסאונד מזוויע וחומר גרוע ובלתי מקצועי, גם האלבום השני-"Second Spell" ומה שהגיע אחריו - "Malice" לא שיפרו את המצב, אמנם Gehenna רכשה לעצמה כמות יפה של אוהדים, אך בהתחשב ב-black המסחרי שיצרה בשלושת אלבומיה הראשונים ובקלידית הקוזינה שניגנה שם, אין הדבר מפתיע ומסתבר ששינוי הקונספט והעטיפה הביא עימו גם שינוי מוסיקלי.
עקבותיה של הקלידית אבדו (כל היודע על מקום המצאה מתבקש להודיע לרפי גינת) וכנראה שזה היה סימן חיובי (צלב הפוך).
כבר משמיעת השירים, ניתן להבחין בכיוון הצפוי Devils work slowly being poisoned the killing kind וכיו"ב. הסאונד מהוקצע אך קורע בבשר וברברי כמו שצריך והחומר - ללקק את האצבעות (מהדם...). Gehenna הכניסה למוסיקה שלהם השפעות של הרכבים כמו Morbid Angel, Venom ו-Mayhem, והשינוי הוא כל כך לטובה!! כמה כיף לפרגן ללהקה שהיתה מחלוצי black הסירחון, כשהיא עושה אלבום שכזה. אנחנו צריכים עוד אלבומים כמו "Adimiron Black" שיזכירו לנו למה אנחנו אוהבים black metal.

ולמרות שנמאס כבר לכתוב על זה, כן זהו השינוי של להקות נורווגיה שנותן גם כאן את אותותיו, black מצטרפת לשורה ארוכה של להקות נורווגיות שגילו את הברוטליות מחדש (Empror, Limbonic Art, Satyricon) זה ה-metal שאני רוצה לשמוע היום בסוף שנות ה-90', לא אלקטרוני (Samael) ולא ערפדי (Cradle), אלא מטאל שחור מהבטן, בשרי ומוצק, פרימיטיבי אך מתוחכם, מהוקצע ואפל, מבט אחד בעטיפה ותבינו כמה אפל.

9 אבי שחר

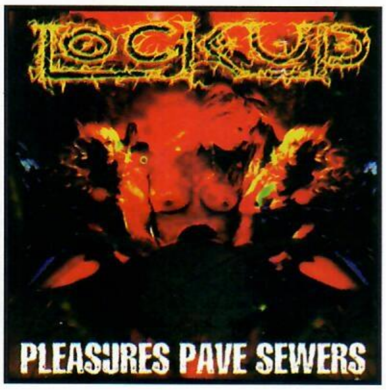
Grabak
"Der prophet des chaos"
(CCP Records)

"נבואת הכאוס" בתרגום חופשי לכותרת של האלבום של Garbak, וכפי שמובן מהכותרת ותמונת האלבום (למרות שהיא מצועצעת וסגולה מדי...) מדובר בהרכב black metal המראה לנו בדיוק איך black metal אמור להיות ולהשמע... במיוחד שבשנתיים האחרונות יצאו יותר מדי אלבומים שהוגדרו כ-black metal והראו לנו בדיוק איך לא להשמע (ואת שמות הלהקות לא אזכיר - הן לא ראויות לכך) ולאט לאט הרסו את המושג black metal.

באלבום הבכורה של הלהקה מאוסטריה, אנו עדים למוסיקת black metal מסורתית וטובה, זו לא המוסיקה הנעימה בעלת המלודיות המתוקות, שהופיעה בשנים האחרונות בז'אנר, מלודיות שלהקה (שלאחרונה שנתה את האות הראשונה בשמה מ-C ל-K) ואחותה הגדולה, בנו קריירה של כוכבי פופ בזכותה... אלא מלודיות כבדות, מהסוג של אמצע שנות ה-90. אין כאן מוסיקה רכה ומתוקה, אלא הכרזת מלחמה אפלה...
למרות שהמוסיקה באלבום לא במיוחד יוצאת דופן, בכל זאת זה הוא אלבום חזק, מפני שהחומר המוסיקלי כבד ואגרסיבי ונתמך בטקסטים שטניים, שלא מותירים דמיון לכלום... כל זה עטוף בסאונד מסורתי (גיטרות צורמות וקלידי רקע ולא קלידים שיוצרים את השיר) ובהפקה כבדה, היוצרים אחלה אלבום של מוסיקה אמיתית...

מה שקצת הפריע לי היו קטעי החיבור שבהם. כנראה ש-Jan (הסולן), התלהב יותר מדי עם האפקטים שיש באולפני ההקלטות, והחליט שהוא מדקלם לפני כל פתיחה של שיר ושל כל סמפל את הדקלום, דבר שיצר קטעים מעצבנים ביותר. באמת אפשר היה לוותר עליהם.
האם Grabak הם מבשרי הכאוס המתקרב אלינו בצעדים עצומים? מי יודע! שרק ימשיכו ליצור מוסיקה כזאת...

8½ איתי קרש

Lockup
"Pleasures Pave Sewers"
(Nuclear Blast)

Lockup: "The art of stiffeningthe arms during drumming for the execution of an elongated blast beat" (c.Nick Barker)
במשפט הלכאורה תמים הנ"ל טמון בעצם כל הקונספט של Lockup - בלגן, והרבה ממנו! אפס קלידים, אפס קולות נקביים, ואפס התפלספויות!

Lockup צמחה בראשם של Jesse Pintado ו- Shane Embury הזכורים מאד לטובה מלהקת האם שלהם - Napalm Death, מטרתם הסופית היתה, אלבום שלא יתפשר עם כלום. הם טוענים שממש נשבר להם הזין מכל ה-posers, שרק עסוקים באיך לעשות עוד ועוד כסף, ממה שהם מגדירים כמטאל (כבר עולות אסוציאציות?). אליהם צורפה האגדה החיה העונה לשם Nick Barker, המוכר לאחדים מאתנו כ-Nicholas מ-Cradle Of Filth (והיום ב-Dimmu Borgir), ורק אלוהים יודע מהיכן שואב הבחור הזה את האנרגיה האין-סופית שלו... (במיוחד בהתחשב בעובדה שהוא הקליט את כל האלבום בשעתיים בלבד!).

ולסיום ההרכב, בעודם מדפדפים בספרון השחור הקטן של המגרגרים שהם אספו במהלך השנים, נפלו עיניהם על Peter Tagtgren (אפרופו אגדות), שמי שלא מכיר, רצוי מאד שיבדוק את נפשו הרכה וירוץ לקנות Hypocrisy. "Afterlife In Purgatory" פותח את הדיסק, וואוו!!! בום! תנו להם בראש! חווית ההאזנה הופכת לבלגן טוטאלי, במובן המאד חיובי של המילה, וגם השיר הבא- "Submission" ממש לא מאכזב, וישלח את רובנו לאשפוז, מהר יותר מאי פעם! האווירה משפריצה underground, ומן הסתם גם ההפקה היא ככה-ככה, וממש קשה להאמין שהאלבום יצא בחברה כ"כ גדולה (Nuclear Blast), אבל... בהתאם למה ש-Jesse ו-Shane התלוננו עליו בתחילת הסיפור, גם לי קצת נמאס מכל ה-pussy metal אבל לקבל דבר כל-כך כבד בראש, רק מאזן את התמונה (ות'מוח) ונותן גיוון וסיפוק כאחד.

7½ ניר שילוני

Jack Frost
"Glow Dying Sun"
(CCP Records)

לפעמים אני נדהם עד כמה אנשים יכולים להעתיק מאחרים ולא לרצות להיות מקוריים... מישהו מכיר להקה בשם My Dying Bride? ככה בדיוק נשמע האלבום החדש של Jack Frost (טוב זה מה שקורה כשללהקה יש שם כזה...). הכול נשמע בדיוק כמו המוסיקה של M.D.B החל בסולן ונגמר בסגנון התיפוף.

למרות כל הזמן שהשקעתי בחיפוש אחרי מעט מקוריות באלבום, לא מצאתי כלום, שום דבר. כל שניה משלושים ושבע הדקות של המוסיקה בדיסק, נשמעת כאילו נלקחה מספר ההדרכה של אהרון (סולנה של M.D.B)ובניו... איך להקה כזאת הצליחה לשרוד לאורך שלושה תקליטים, אין לי מושג. (לפי מה שהבנתי, שני האלבומים הקודמים של הלהקה דווקא הצליחו! והלהקה הופיעה עם להקות בקליבר של Cradle Of filth ו-Obituary בסיבובי הופעות בתחום אוסטריה, ואפילו זכתה לשבחים מצד העיתונות...) כנראה שלמישהו בלהקה יש מניות והוא מחזיק בשליטה של CCP...

לסיכום, החברה של Jack Frost הגדירה את האלבום הנ"ל כ-dark metal, אני חושב שההגדרה הנכונה יותר היא junk metal ...

להבא תנסו להיות יותר מקוריים.

4 איתי קרש

Pessimist
"Blood For The Gods"
(Lost Disciple)

מי אוהב את Deicide? מי שרוף על Morbid? וכמובן איך אפשר בלי Cannibal ו-Napalm! כל מי שהרים גבה בהתלהבות למשמע שם אחד או יותר, ימצא הרבה נחת ב-"Blood For The Gods", אלבומם השני והלא פחות מוצלח של Pessimist.

הרבה חידושים אין, אבל בינינו מי קונה אלבום brutal כדי שבאמת יחדשו לו משהו?! ההפך הוא הנכון! Pessimist מצאו נוסחה מנצחת וכעת הם רוכבים עליה בהתלהבות: סאונד מצוין, סולן ברמה זהה לסאונד, תופים רצחניים (במיוחד הדבלים, אלוהים ישמור..), אחלה גיטרות וכמובן בלגן!

כשזה מגיע ל-death אני דווקא מאד פסימי וגם די קטלני, ואמנם Pessimist נתנו לי סיבה למסיבה כשהאלבום נפתח עם "Century Of Lies", שאומנם נשמע טוב בפני עצמו, אבל נשמע כחיקוי בוטה ל-"Once Upon The Cross" (לא השיר, האלבום) של Deicide, אבל שאר האלבום הרבה יותר מבטיח, וקטעים כמו "Unborn (Father)" ו-"Wretched Of The Earth" מזכירים לי שגם בסוף 1999 עדיין יש תקווה לז'אנר, שבארבע השנים האחרונות התדרדר ללא הרף, ועם קצת אמביציה מצד הלהקות הגדולות יכול לחזור ולמשול בשלווה.

אלבום מרענן. ונחמד לראות שאפילו להקה ברוטלית כזאת יודעת לשלב מדי פעם את היציאות המלודיות היכולות להפוך אלבום - לקלאסיקה.

8 *ניר שילוני*

Type O Negative
"World Coming Down"
(Roadrunner)

Type O Negative הלהקה עם הסולן הפרובוקטיבי, Peter Steele, אליל מין או אביר על סוס שחור, שחשף את אבריו האינטימיים לגיליון Playgirl ואף זכה להופעה אצל ריקי לייק עקב הפרובוקטיביות שלו.
Type O Negative הוציאו אלבום חדש לאחרונה.
Type O Negative נחשבו תמיד ללהקה מאד צינית ובעלת חוש הומור מאד מיוחד וקולנועי, מכיוון שמקור הלהקה הוא בהרכב hard core בשם Carnivore שזרק על העולם את הזין הגדול שלו (תציצו ב-Playgirl ותבינו למה אני מתכוון), ההמשך היה יותר מסתם הרכב hard core רגיל, אלא בתוספת צלילים מיוחדים וכיוונים אחרים, וכך נוצרה Type O Negative.

הלהקה מתאפיינת בצליל שמן ונמוך, כתוצאה מסאונד בס שמן עם קצת דיסטורשיון וקורוס וכנ"ל גם הגיטרה. התופים תפסו מקום חזק במוסיקה והפכו את התוצר למושפע מסרטי דרקולה, משפחת אדאמס והומור מקברי של סרטי B-movies של שנות ה-'60-'50. האלבום הראשון "The Smell Of..." היה התחלה טובה יחסית שתיארה את הלהקה כמשהו שעדיין לא נשמע בשוק וכללה גרסאות כיסוי ל-"Paranoid" של Black Sabbath, שהפכו משיר מהיר לקטע פסיכדלי של כבדות מעל שבע דקות. האלבום הבא אחריו הוא ספינת הדגל "Bloody Kisses" ששירתה אותנו במשך כמה שנים וכנראה תמשיך להיות ספינת האהבה שלנו גם בעתיד. היה שם הכל, קטעים ערפדיים, שירים על צבע בשיער ("Black No. 1") או ילדות נוצריות הרוצות להפטר מבתוליהן, בעקבות הסתכלות מרובה על ישו הצלוב (כל כך מאמינה בו עד שהיא רוצה אותו בין רגליה). או שהם זורקים זין ואומרים "We Don't Care What You Say".

על-פי האלבום שבא אחריו, נראה שהם לא עמדו בפיתוי והתעלמו מהמסר שהוזכר לאחרונה בשורות הקודמות. כתוצאה מכך נוצר אלבום יפה, אבל קצת חלוד וכנראה שמפה השם "October Rust". שלא תבינו לא נכון, אחלה הפקה, סאונד יפה ואפילו כמה שירים טובים כמו "Cinnamon Girl, Love You To Death". אבל ה-Rust גבר כנראה באוקטובר וכנראה שגם בעולמם. אחרי סיבובי הופעות גדולים מאד בבמות העולם (רק לא אצלנו), ההרכב חזר עם אלבום חדש בעל עטיפה מהממת (תמונה ירוקה של ניו-יורק), סאונד שמן (כרגיל), טקסטים על אהבה נכזבת, מין כהתחברות נפשית ושאר ירקות. המוסיקה קליטה מתמיד, הכיוון יותר מלודי ופחות כבד, אך עדיין קיימים האלמנטים שביססו את ההרכב הזה.

האלבום נקרא "World Coming Down". למרות זאת הם נשמעים יותר אופטימיים מבעבר (את זה רואים מאלבום לאלבום), בעוד רוב הלהקות בז'אנר זה הופכות ליותר ויותר ציניות. Peter Steele מנגן באלבום הזה, בין השאר גם על גיטרה וקלידים (בדרך כלל ניגן בס ושירה) וישנם קטעים המכילים אפילו סיטאר וטמבורה ומקהלה של לסביות. חשוב לציין את מחרוזת שירי ה-Beatles המכילה שלושה שירים: "Day Tripper", "I Want You" ו-"If I Needed Someone".

לסיכום, מוצר איכותי, מייצג ברובו, אך קצת קליל מקודמיו. לפרטים והזמנות, לחתונות ולוויות, עכשיו בחנויות!

8 *מאור אפלבוים*

Under Moonlight Saddness
"After The Cosmic Gate"
(Oz Productions)

עם רדת השמש באה החשיכה ואיתה יצורי הלילה הרבים, השמחה הופכת לעצב, הטוב הופך לרע, התקווה הופכת ליאוש. וכך מספר אני על האלבום הזה, הוא בעל עטיפה יפה ומלאת פרטים (טקסטים, שמות, נגנים, טכנאים ואורחים. שלא לשכוח לציין את שמם של החברים וכנראה שיש להם הרבה). המוסיקה - העניין הוא שהם נגנים טובים. גם הקטעים האקוסטיים טובים הן בתחילת השירים והן בקטעים שהן רצועות בפני עצמן - אז כנראה שהם מוסיקאים טובים (אפילו יש קטעים עם צ'לו), אבל זה לא מספיק שיש בלהקה נגנים טובים או מוסיקאים טובים, הם צריכים להשקיע יותר מחשבה בעיבודים ובהפקה. הלחנים נשמעים טוב, אך סטנדרטיים ולא מחדשים שום דבר, השירה - כמו ברוב אלבומי ה-doom הלא מוצלחים.

יש לציין שהלהקה באה ממקסיקו, אז הבה נרים להם ידיים באוויר ונקווה לתפוס איזה "טאקו" וסומברו. אני באמת חייב לציין שהרעיון של העטיפה חמוד ואולי שווה להסתכל על האלבום הזה עוד פעם לפני שקוטלים לו את הצורה, אז רק שניה תנו לי להסתכל עליו עוד פעם, בסדר? טוב, ראיתי אותו, שמעתי אותו, אכלתי אותו, הקאתי אותו. רק למטורפים שבנינו שרוצים להוסיף דיסק כדי שיהיה באוסף, כדי להשוויץ בו או להחליף אותו עם איזה משוגע אחר שיתן לכם תמורתו איזה black/death/doom או Spice Girls. לסיכום אפשר לשמוע את האלבום הזה, אך לא בבית ספרנו.

8 *מאור אפלבוים*

Goatsnake
"Goatsnake"
(Rise Above Records)

Goatsnake מגיעים ממקום שהרבה להקות היו בו פעם-וחלק אפילו צמחו משם - היישר ממרכזה של תחתית הבור של הרוק (תרתי-משמע).

אין לי חצי מושג מה לכתוב עליהם מכיוון שגם להם לא היה יותר מדי מושג מה הם מעונינים להשיג בעצם כניסתם להקליט משהו. האלבום "הנפלא", "האיכותי" ו"הנדיר" הזה מתאפיין בעיקר בסאונד "מעולה", סולן שלא הייתי נותן לו להופיע מול ילדי גן-חובה, סולואים מזעזעים, מתופף שקיבל באותו יום את הקיט הראשון שלו, וכמובן כתיבת השירים "המקצועית", "החדשנית" ו"המלוטשת" - האופיינית כל-כך ל-Goatsnake, אבל מה, רצים די קטעים כששומעים את האלבום הזה, מכיוון שאם אתם במצב-רוח הנכון, ההסתלבטויות יישפכו כיין - ותאמינו לי שיש על מה להסתלבט...

עכשיו בנימה קצת יותר רצינית, הרבה מאד זמן לא שמעתי משהו כל-כך יבש, חסר-טעם, משעמם, ומעפן כמו מה ש-Goatsnake מעניקים לנו בחיבה כה רבה, וזה מאד מוזר, אם לוקחים בחשבון את העובדה ש-Rise Above Records היא חברת-בת של Music For Nations המפלצתית (בה חתומות להקות ענק כמו Cradle Of Filth ו-Paradise Lost עד אלבומם האחרון בו הם עלו ל-EMI).
בחיי שחיפשתי משהו, משהו קטן להיאחז בו כדי לא לתת לאלבום הזה את הציון המביש של אפס. אבל, מכיוון שאפילו העטיפה מעידה על סוג כלשהו של אימבציליות, החלטתי לא להתפשר.

למי שעוד לא הבין, כאן לא כתוב על אלבום המילניום, אפילו לא על אלבום השבוע, ובטח שלא על משהו טוב... כאן מדובר על משהו ממש מסריח - ומי שרואה עותק של הדבר המשוקץ הזה איפשהו - רצוי מאד שתרחק נפשו. Ozzy מתהפך בקיברו...
בכל זאת, בסופו של דבר החלטתי לתת להם נקודה אחת, בשביל האומץ הרב שנדרש מחברי הלהקה על מנת לשחרר (תרתי-משמע) אלבום 'מרענן' שכזה, שוף על הביצים, חבר'ה!

1 *ניר שילוני*

UNDER THE HAMMER

Katatonia
"Tonight's Decision"
(Peaceville)

נמאס!!!!! כמה לוזרים יכול העולם הזה להכיל?!?! ולמה דווקא להקות שבעבר כל-כך 'תפסתי' מהן חייבות להשתייך לקטגוריה המפוקפקת הזאת?!
Katatonia בהחלט יכולים לזקוף את ראשם בגאון, ולשאת בגאווה תג של לוזרים מקצועיים!
ב-93' כשאלבומם האגדי "Dance Of December Souls" ראה אור, בכיתי, פשוטו כמשמעו. זה היה מושלם מדי בשביל להיות אמיתי וגרם לי ולרבים פרפורים לא מעטים ולהערכה קיצונית ל-Katatonia. הוא היה מלנכולי בצורה יוצאת-דופן ומופק בצורה מעולה! גם "Brave Murder Day", שיצא שנתיים אחריו, עדיין היה טוב. אבל, סימני הזוועה העתידה לבוא החלו לזקוף את ראשם המכוער... ולבסוף, לפני שנתיים כש-"Discouraged Ones" יצא, באמת בכיתי... והיום, אלבום חדש, אותו הביאוס.
באמת ובתמים של-Katatonia של 93' אין כלל וכלל מה להציע, לא משנה מה הז'אנר החביב עליך. שעמום הנמרח על פני חמשים ושש דקות יוצר אנטי אדיר כלפי הלהקה שפעם הערצתי בעיוורון והטקסטים המצוינים של פעם, פינו מקומם לדיכאון אמיתי (של המאזין במקרה הזה..) אך בו זמנית מזויף. ריח הכסף עלה באפם של ידידינו!
קצת מצחיק לקרוא בדף המידע של הלהקה שזהו אלבומם השלישי (dance... נמחק באופן רשמי מהרפרטואר שלהם), והאמת שבתופעה כזאת עדיין לא נתקלתי, שלהקה תסתיר דיסק של עצמה, ועוד מפורסם?!

וחצי מילה טובה לסיכום, "Tonight's Decision" לא מפלצתי כמו שאולי משתמע, הוא גם לא טוב, אבל בהשוואה למה שהיה להם להציע, הוא לא זכאי אפילו להתייחסות! כנראה ש-Katatonia שלנו למדו יותר מדי מ-Catatonia של ה-MTV...

6 ***ניר שילוני***

Mogg/Way
"Chocolate Box"
(Steamhammer)

פיל מוג ופטי וויי הם ניצולי להקת .U.F.O הבריטית, שזכתה להצלחה מסחרית מסוימת באמצע שנות ה-70, במיוחד באירופה וביפן. הלהקה זכורה לרבים בעיקר בזכות נוכחותו הבולטת של Michael Schenker, שעזב את ה-Scorpions לטובת חברות ב-.U.F.O (רק כדי לעזוב בשנית ולהקים את Michael Schenker Group). למעט על קהל מעריצים פנאטי וזניח, לא הותירה .U.F.O באף אחד מגלגוליה, רושם רב על ההיסטוריה של הרוק. כמו הרכבים רבים אחרים שנרמסו תחת מפולת ה-punk וה-funk metal של שנות ה-80. הבעיה של Mogg/Way כיום, מזכירה אותה סיסמת בחירות לגלגנית ומוצלחת: תקועים. תקועים. תקועים.

אין הרבה דברים רעים להגיד על אלבומם השני. האמת היא שאין מה להגיד בכלל. מאחר ולא מדובר במוסיקה המביישת את יוצריה, אלא רק ביצירה לגמרי לא רלוונטית לזמן ולמרחב בו אנו חיים היום. אם להסתכן בקלישאה, "Chocolate Box" יכול היה לצאת גם ב-79 או ב-89 ואף אחד לא היה מרים גבה. מדובר ברוק כבד קלאסי, מלודי ביותר עם סולואים מדודים ושירה בלוזית- מחוספסת סטייל דייויד קוברדייל או פול רוג'רס, בעטיפת סאונד הלקוחה מאי שם, מתקופת הזוהר של Rainbow, Whiesnake ודומותיהן. כאילו לא עברו עלינו סגנונות כ-techno, industrial, hip hop, death metal ואחרים, שהפכו את שנות ה-90 לגלריה אקלקטית של טעמים, ניסיונות ותערובות מוסיקליות מרתקות.
נקווה שעד האלבום הבא יואילו האדונים הנכבדים לצאת מהמרתף, לפתוח רדיו, להקשיב, להתעדכן ואולי להפיק מוצר המתקשר ולו במקצת עם עולם המטאל של תחילת המילניום (סליחה על הביטוי) הממשמש ובא.

6 ***חן רות***

In Extremo
"Verehrt Und Angespien"
(Metal Blade)

ימי-הביניים. אך, איזו תקופה זו הייתה... ומסתבר שלא רק אני חושב כך, אלא גם שבעה חבר'ה (פסיכים?..) מגרמניה! מי שמע על nyckelharpa? (סוג ייחודי של כינור עם ששה עשר(!) מיתרים הנותנים אפקט של סימפוניית כינורות שלמה) - In Extremo שמעו! וסולואים של חמת-חלילים מוטבעים בדיסטורשיין עצבני - יותר טוב? וכמובן מה יותר חשוב באלבום מאשר האווירה, ואת זה מוצאים כאן בכמויות אווירת ימי-הביניים הכי אותנטית שנתקלתי בה עד היום, המבוססת על שימוש בטקסטים רלוונטיים לתקופה במגוון שפות (שוודית עתיקה, גרמנית, ספרדית, איטלקית ועוד..), שחלקן נכתב לפני קרוב ל-1200 שנה, ובמגוון יוצא-דופן של כלים אקזוטיים (נבל, צ'לו, חצוצרות ועוד רבים וטובים).לא שמעתי הרבה להקות השקועות עמוק כל-כך בתוך מה שהן עושות כמו In Extremo. כמובן שיש אלפי להקות black עם איפור טיפשי ואפילו ניטים, אבל זה לא מתקרב כהוא זה לבגדים המטורפים ש-In Extremo עוטים בחדווה כה רבה. והמוסיקה שהם יוצרים מדברת בפני עצמה.בהתאם למסורת ה-covers האופנתית, גם החבר'ה האלה כיסו את SistersOf Mercy עם "This Corrosion" הנשמע מיוחד מאד כששקית מלאת חלילים הופכת להיות הכלי הדומיננטי... כמעט כל שיר שונה מקודמו, למרות שברובם שולט בברוטליות הצרוף של חמת החלילים והנבל. בולטים במיוחד "Merseburger Zauberspruche","Herr Mannelig" ו-In Extremo השואבים מהלהקה את המקסימום. לסיכום, אלבום מקורי בצורה יוצאת דופן. אין שום דבר הנשמע כך ובהחלט שווה את ההשקעה הכספית. ומכיוון שהדיסק מושקע כל-כך, רק אחרי כמה האזנות אפשר באמת להתחיל ליהנות ממנו.

8 ***ניר שילוני***

חנויות התקליטים בהן ניתן למצוא את METAL HAMMER ISRAEL, דיסקים המתפרסמים בעמוד 7 וכרטיסים להופעה של WHITE SKULL וכן לממש שוברי הנחה

מאסטרו קניון לב העיר, אשדוד 08-8661586
עידן המוסיקה רוגוזין 25 (מרכז א') אשדוד 08-8522617
מוזיקנסקי כלי נגינה עצמאות 87 אשדוד 08-8554317
דיסק קלאב קניון חוצות אשקלון 07-6750683
דיסק קלאב קניון גירעון אשקלון 07-6717207
מונסטר דיסק תחנת אגד באר-שבע 07-6283329
סיטאר מיוזיק תחנת אגד דימונה 07-6551093
הצד השני סוקולוב 48 הרצליה 09-9502007
כלי זמר קניון לב חדרה חדרה 06-6343335
צליל קניון חיפה חיפה 04-8501161
דאבל די שד' הנשיא 117 חיפה 04-8372048
האוזן השלישית נורדאו 29 חיפה 04-8620280
תקליטי חורב חורב 15 חיפה 04-8244374
ג'אנק מוסיקה שד'הנשיא 124 חיפה 04-8381449
ניסים מלך הדיסקים החלוץ 2 חיפה 04-8677520
אטמוספירה קניון הגליל העליון חצור הגלילית 06-6801388
קליפ סנטר הבנים מול השופרסל טבריה 06-6717724

אבי דיסק קניון קנדי סנטר יבנה 08-9435906
אמדאוס מ.מסחרי נווה אילן יבנה 08-9436649
בלנס שץ 6 ירושלים 02-6255971
צליל קניון ערים כ"ס 09-7674594
Krembo ויצמן 54 כ"ס 09-7443599
תקליטור מרכז מסחרי כרמיאל 04-9887044
תרבותק קניון מודעין סנטר מודעין 08-9725780
מוסיקלי קניון כוכב הצפון מעלות תרשיחא 04-9573523
פיקולו שד' הגעתון 36 נהריה 04-9926348
רדיו דיסק קניותר נס ציונה 08-9404728
מוסקיטו קניון לב העיר נצרת עלית 06-6081936
סופר זאוס קניון לב השרון נתניה 09-8845442
גרניט קניון העמקים עפולה 06-6528817
סגנון וצליל ככר העצמאות 5 עפולה 06-6527776
סגנון וצליל שפרינצק 7(ת.אגד) עפולה 06-6592822
מוסיקל הנשיא 22 עפולה 06-6528224
אקורד ההסתדרות 3 פ"ת 03-9313171

גולדן מיוזיק העצמאות 62 ק.אתא 04-8454085
קצב בקריון פלמ"ח 44 ק.ביאליק 04-8779217
לב המוסיקה בן גוריון 84 ק.מוצקין 04-8760535
ג'אנק מוסיקה דפנה 12 קרית ביאליק 04-8702001
סופר זאוס קניון אילון ר"ג 03-5798411
אינטרמצו מוסיקה הרצל 56 ראשל"צ 03-9646330
סבטלנה דיסקים ביאליק 56 רמת גן 03-6737959
תמוז רקורדס אחוזה 108 רעננה 09-7454227
בארוק אחוזה 146(משביר) רעננה 09-7419593
דיסק סנטר דיזנגוף סנטר ת"א 03-6201103
תומר דיזנגוף סנטר ת"א
הקומה ה13- שלמה המלך 44 ת"א 03-5270492
סופר זאוס דיזנגוף סנטר ת"א 03-5259521
ריינס כלי נגינה ריינס 1 ת"א ת"א 03-5298969
סופר זאוס לוינסקי 108 ת"א (ת. מ. החדשה) 03-6880054
צליל קניון אביב, רמת אביב 03-6437275

DRAGON TATTOOING
זיוביני דראגון טאטו
BY MOTTY GAL קעקועים ובודי פירסינג
חידוש קעקועים ישנים • כיסוי קעקועים
קעקועי חינה • בודי פירסינג • 100% סטרילי
20% הנחה למביא מודעה זו לקעקועים
שינקין 38 (בסמטה) טלפון: 03-6294270 נייד: 052-757760

בהנהלת יואל גרינפלד
אולפני דלפי
צוות מקצועי ומסור. 10 שנות נסיון
הקלטות
חזרות
צריבה ל-CD
24 ערוצים
Live to Dat
ברפרטואר: Betrayer, Salem, Confusion, טיפקס,
מוניקה סקס, הברירה הטבעית, רוקפור ועוד
5622733 בן אביגדור 16 תל אביב

ECHOES
העטלף חוזר לעיר
האלטרנטיבה היחידה לאלטרנטיבי בימי חמישי
אלכוהול חופשי כל הערב
כולל שתייה קלה
כל חמישי מחצות ועד בכלל
בן אביגדור 10 תל אביב 052-747662

WALK ON FIGHTING!!
http://www.afm-records.de
לקבלת קטלוג והזמנות 09-7412389
מחיר דיסק 60 ש"ח +5 ש"ח משלוח
VOICE
Trapped In Anguish
EDGUY
Theater Of Salvation
SQUEALER
The Prophecy
STEELE ATTACK
Where Mankind Fails
EDGUY
Vain Glory Opera
TARANTULA
Light Beyond The Dark
RAVEN MUSIC
מחיר דיסק 60 ש"ח +5 ש"ח משלוח, צ'ק / המחאת דואר / מזומן לפקודת:
RAVEN MUSIC ת.ד. 212 רעננה, 43101 טלפון 09-7412389
מוצרי AFM RECORDS בהפצה בלעדית בישראל ע"י RAVEN MUSIC.
AFM RECORDS

גיטריסט metal
מנוסה(להקת Betrayer)
נותן שיעורים בכל
הרמות ובמחירים נוחים
התמחות ב-metal
דורי בר אור 03-9308454

למכירה
מגבר לגיטרה חשמלית
120 ואט במצב טוב מאד
גיטרה בס במצב מעולה
051-528822 לבקש
02-6519691 את אריאל

שיעורי בס פרטיים
בכל הסגנונות+תיאוריה,
פיתוח שמיעה וקצב
במחיר אטרקטיבי במיוחד!!!
רוברט בוים
053-670016

מתופף מקצועי
מחפש תלמידים
עם ביצים ורוע לב
אבי-051-381630

הופעות חיות בוידאו
Black/Death Metal
Cradle Of Filth
Dimmu Borgir
Dissection, Enslaved
Dark Funeral, Absu
ואחרים 60 ש"ח לקלטת
054-707671
03-5615050

מוכר/קונה גיטרה?
מוכר/מחפש דיסק?
מחפש חבר ללהקה?
התקשר ונעזור לך!
03-6881410

METAL HAMMER
ISRAELI TRUE METAL FORCE

דרושים
נציגים בשטח
בהופעות ומסיבות מטאל
לעבודה מעניינת
בכל רחבי הארץ
03-6881410

רוק למופת
בהפקתו של איתי קרזוק
מציגים:
מופע מיוחד לערב חנוכה
C.I.SEX | אפרודיטה
רז קולר | ניצוצות
יוגרלו סומנויים METAL HAMMER
אולם מופת ראשל"צ
ערב חנוכה יום שישי 3.12.99 בשעה 20:30
כרטיס קומבינה מופת-רוקסן
במחיר הנחה מיוחד
כרטיסים ניתן להשיג במשרד הכרטיס ז'בוטינסקי 16, 03-9666141
ובמופת בערב המופע 03-9645711

ROCKSCENE
מועדון רוק אלטרנטיבי
אלטרנטיבי
מטאל
שנות ה-80
חדר חשוך
חדר צ'יל אאוט
כל שישי מחצות
רח' שטיבל 3 תל אביב
לבירורים: בן- 053-987219 נקש- 052-747662

שיכפול
תקליטורי שדרים
מהיום עושים הכל במקום אחד
מהר יותר... טוב יותר ...זול יותר...

אולפני זיו מציעים אפשרויות שיכפול לתקליטורי שדרים בכל כמות במחירים נמוכים במיוחד, והכל כלול במחיר ונעשה תחת קורת גג אחת.

עריכה דיגיטלית- ברמה הגבוהה ביותר.
גרפיקה צבעונית- צבע מלא על גבי הדיסק, עטיפה קדמית ואחורית.
הדפסת עטיפות- ע"י מכונה חדישה ביותר, על נייר כרומו משובח.
זמן אספקה- עד שלושה ימים, ובד"כ מהיום למחר
משלוחים חינם- בתוך תל-אביב
מחירים ללא תחרות

לדוגמא: תקליטור עד 5 דקות כולל גרפיקה ועריכה דיגיטלית
200 יחידות- 2300 ש"ח
100 יחידות- 1350 ש"ח
50 יחידות- 800 ש"ח

בהנהלת זהר זיו מהנדס קול
בוגר "ברקלי" בוסטון

אולפני זיו רח' קלונימוס 12 תל-אביב 62644
טלפון: 03-5242456 ,03-5273002 ,050-254396

להזמנת מודעות ניתן להתקשר מ-09:00 עד-18:00 לטלפון: 03-6881410 פקס: 03-6885187

METAL HAMMER
ISRAELI TRUE METAL FORCE

Metal Hammer Israel
Flying Dolphin Promotion
In Association With Zev Eizik Productions

FLYING DOLPHIN PROMOTION

גאים להציג:

White Skull

להקת הרוק הכבד מאיטליה

בהופעת ענק לראשונה בישראל

עם אורח מיוחד
Chris Boltendahl
Grave Digger

להקת חימום
רקיע

מוצ"ש 18.12.99
בשעה 21:30

בהנגר 11 נמל ת"א הישן

מחיר הכרטיס: 130 ש"ח מחיר לאחר הנחה: 80 ש"ח*
*(למביא שובר הנחה ברכישת הכרטיס).

בסוף ההופעה יעמיד Metal Hammer הסעות חינם לכל רחבי הארץ

נא לדאוג להירשם להסעות בכניסה להנגר לפני ההופעה. פרטים נוספים בטלפון: 03-6881410

היעדים:

קרית שמונה
חצור הגלילית
צפת
טבריה
נצרת עלית
עפולה
יוקנעם

כרמיאל
מעלות
נהריה
עכו

קרית טבעון
ק. ביאליק
ק. מוצקין
ק. ים
ק. חיים
ק. אתא

באר שבע
נתיבות
אופקים
אשקלון
אשדוד

גדרה
יבנה
מעלה אדומים
ירושלים
לוד
רמלה

אריאל
ראש העין
פתח תיקווה
יהוד
צומת סביון

בר אילן (אוניברסיטה)
רמת גן (צומת אלוף שדה)
גבעתיים (בקקטוס)
רח' ביאליק(פינת ז'בוטינסקי)
זכרון יעקוב
בנימינה
פרדס חנה
חדרה
מחלף חבצלת
נתניה

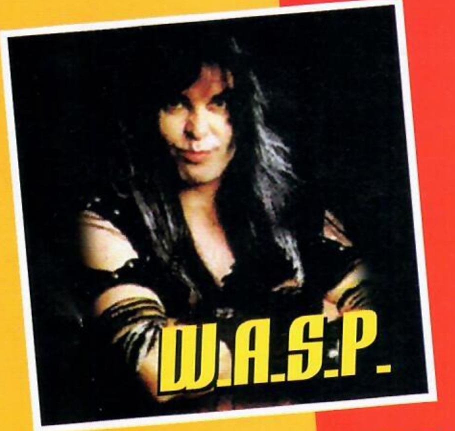
רחובות
נס ציונה
ראשל"צ
חולון
בת ים
תל מונד
הוד השרון
כפר סבא
רעננה
הרצליה
רמת השרון
רמת אביב (מרכז שוסטר)

בגליון הבא של

METAL HAMMER

ISRAELI TRUE METAL FORCE

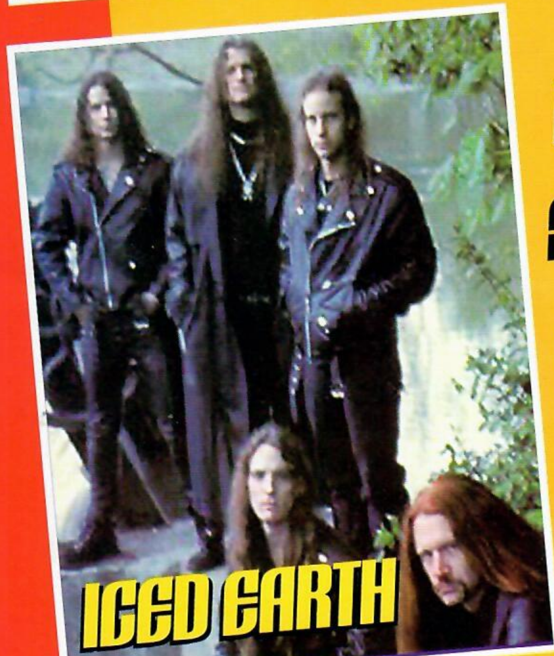

BONFIRE

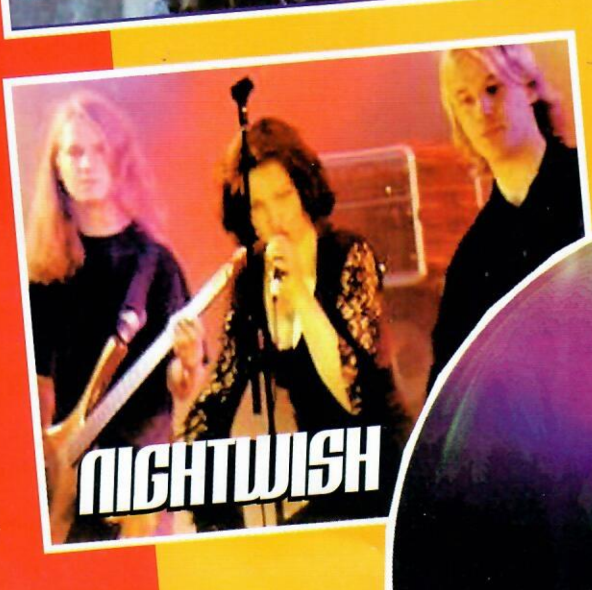
SOILWORK

BETRAYER

דיסק חינם כל חודש!

SABIAN המצלות הטובות בעולם
DR. DRUM
ד"ר דראם
DR. DRUM
25%
הנחה לקוראי
METAL HAMMER
למטאליסטים
מבחר ענק של פדלים כפולים
החל מ-750 ש"ח ועד 2500 ש"ח
SABIAN
REMO
כל מלה נוספת מיותרת!
סט תופים עם אביזרים החל מ-4000 ש"ח
REMO
REMO
אחריות לשנה על כל המוצרים. השרות המוכר של ד"ר דראם. חנות התופים המקצועית בארץ
ד"ר דראם. רח' בר כוכבא 52 א' תל אביב טל. 03-5282022 פקס. 03-6200052